

ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
นางสาวจันทิมา จันทรศักดิ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
มีนาคม 2547

ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
นางสาวจันทิมา จันทรศักดิ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
มีนาคม 2547

จันทิมา จันทรศักดิ์. (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร.

สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์
โสภา.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ ในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง เป็น นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร ปี การศึกษา 2546 จำนวน 235 คน เป็นนักศึกษาชาย 115 คน และนักศึกษาหญิง 120 คน เครื่องมือที่ใช้ใน การศึกษาค้นคว้า คือแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม วิเคราะห์ข้อมูลโดย การหา ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวก กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ ระดับ การศึกษา : ชั้นปีที่ 4 (X_7) สาขาวิชาที่ศึกษา : สาขาวิชาการบริหาร (X_9) จำนวนครั้งของการเข้า ร่วมกิจกรรม (X_{15}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง (X_{22}) สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์ กับนักศึกษา (X_{23})

สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน (X_{24}) และ อายุ (X_3) ตามลำดับ

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบ กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ สาขาวิชาที่ ศึกษา : สาขาวิชาระบบสารสนเทศ (X_{10}) และสุขภาพจิต (X_{21})

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์ กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษาสถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 16 ปัจจัย ได้แก่ เพศชาย (X_1) เพศหญิง (X_2) ระดับการศึกษา : ชั้นปีที่ 1 (X_4) ระดับการศึกษา : ชั้นปีที่ 2 (X_5) ระดับการศึกษา : ชั้น ปีที่ 3 (X_6) สาขาวิชาที่ศึกษา : สาขาวิชาภาษาอังกฤษ (X_8) รายได้ของนักศึกษา (X_{11}) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{12}) การประกอบอาชีพของนักศึกษา : ประกอบอาชีพ (X_{13}) การ ประกอบอาชีพของนักศึกษา : ไม่ประกอบอาชีพ (X_{14}) รายได้ผู้ปกครอง (X_{16}) ภาระความ รับผิดชอบต่อครอบครัว : การดูแลสมาชิกในครอบครัว (X_{17}) ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว : ค่าเช่าบ้าน (X_{18}) ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว : ค่าใช้จ่ายภายในบ้าน (X_{19}) บุคลิกภาพ (X_{20}) และบรรยากาศในการเข้าร่วมกิจกรรม (X_{25})

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยี ราชมงคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ปัจจัย เรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุด

ไปยังปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาด้วยกัน (X₂₄) ระดับการศึกษา : ชั้นปีที่ 4 (X₇) สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา (X₂₃) สาขาวิชาที่ศึกษา : สาขาวิชา ระบบสารสนเทศ (X₁₀) จำนวนครั้งของการเข้าร่วมกิจกรรม X₁₅) และ ระดับการศึกษา : ชั้นปีที่ 3 (X₆) ปัจจัยทั้งหมดนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์ แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ได้ร้อยละ 33.00

5.สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่

5.1 สมการพยากรณ์ แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยใช้คะแนนดิบ ได้แก่

$$\square = 1.500 + .346X_{24} + .227X_7 + .134X_{23} - .301X_{10} + .015X_{15} + .147X_6$$

5.2 สมการพยากรณ์ แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยใช้คะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .372X_{24} + .217X_7 + .146X_{23} - .204X_{10} + .133X_{15} + .144X_6$$

FACTORS AFFECTING ON MOTIVATION PARTICIPATED ACTIVITY
OF STUDENTS OF RAJAMANGALA INSTITUTE OF TECHNOLOGY
BORPITPIMUK MAHAMEK CAMPUS , BANGKOK

AN ABSTRACT
BY
MISS JUNTIMA JUNTRASAKD

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University
March 2004

Juntima Juntrasakd. (2004). *Factors Affecting on Motivation Participated Activity of Students of Rajamangala Institute of Technology Borpitpimuk Mahamek Campus*, Bangkok. Master Project. M. Ed. (Educational Psychology). Bangkok : Graduate School , Srinakharinwirot University. Project Advisor : Mrs. Wilailuck Pongsopar.

The purpose of this research was to study factors affecting on motivation participated activity of students of Rajamangala Institute of Technology Borpitpimuk Mahamek campus in Bangkok in academic year 2003. The 235 samples were students of Rajamangala Institute of Technology Borpitpimuk Mahamek campus in Bangkok. The instruments were the factors affecting on motivation participated activity of students questionnaires. The data was analyzed by the Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows :

1. There were significantly positive correlation among 7 factors ; education level : the fourth level of education (X_7) , major in undergraduate : major in administration (X_9) , frequency of activity (X_{15}) , interpersonal relationship between students and parents (X_{22}) , interpersonal relationship between teachers and students (X_{23}) , and interpersonal relationship between students and their peer groups (X_{24}) , and age (X_3) , and motivation participated activity of students at .01 and .05 level , respectively.

2. There were significantly negative correlation among 2 factors ; major in undergraduate : major in information system (X_{10}) , and mental health (X_{21}) , and motivation participated activity of students at .01 level.

3. There were no significantly correlation among 16 factors ; male (X_1) , female (X_2) , education level : the first level of education (X_4) , education level : the second level of education (X_5) , education level : the third level of education (X_6) , major in undergraduate : major in business language (X_8) , income (X_{11}) , learning achievement (X_{12}) , students of occupation : occupation (X_{13}) , students of occupation : no occupation (X_{14}) , parents income (X_{16}) , family responsibility : member of family caring (X_{17}) , family responsibility : rent (X_{18}) , family responsibility : family payment (X_{19}) , personality (X_{20}) , and activity atmosphere (X_{25}) , and motivation participated activity of students.

4. There were significantly 6 factors affecting on motivation participated activity of students at .01 level. These factors affecting on motivation participated activity from the most to the least were interpersonal relationship between students and their peer groups (X_{24}) , education level : the fourth level

of education (X_7), interpersonal relationship between teachers and students (X_{23}), major in undergraduate : major in information system (X_{10}), frequency of activity (X_{15}), and education level : the third level of education (X_6), respectively. They could predicted motivation participated activity of students of Rajamangala Institute of Technology about percentage of 33.00.

5. The predicted equation of the motivation participated activity of students were follows :

5.1 In term of raw scores were :

$$\square = 1.500 + .346X_{24} + .227X_7 + .134X_{23} - .301X_{10} + .015X_{15} + .147X_6$$

5.2 In term of standard scores were :

$$Z = .372X_{24} + .217X_7 + .146X_{23} - .204X_{10} + .133X_{15} + .144X_6$$

ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
นางสาวจันทิมา จันทรศักดิ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

มีนาคม 2547

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่ง ของอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา อาจารย์ที่ปรึกษา สารนิพนธ์ อาจารย์ ดร. พาสนา จุลรัตน์ และ รองศาสตราจารย์ เวนี่ กรีทอง กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม เพื่อสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ ซึ่งกรุณาให้คำแนะนำ คำปรึกษา แนวคิด และข้อเสนอแนะ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเมตตาอย่างสูง ผู้วิจัยซาบซึ้งในความกรุณา และความเสียสละของท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ เวนี่ กรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง และอาจารย์ ดร. พาสนา จุลรัตน์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ และเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อุ่นใจ ลิ้มตระกูล ผู้อำนวยการวิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร ที่กรุณาอนุญาตให้ทำการวิจัยในครั้งนี้ และ ขอขอบคุณอาจารย์ภาควิชา หลักสูตรบริหารธุรกิจทุกท่าน ที่ได้กรุณาสละเวลา และอำนวยความสะดวกให้ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ขอขอบใจนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2546 เป็นอย่างยิ่ง ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ขอขอบคุณคุณอรุณี มิ่งประเสริฐ คุณอมรรัตน์ ศรีเจริญพรรณ ตลอดจนเพื่อน ๆ และน้องๆ จิตวิทยาการศึกษาทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือ และ ให้กำลังใจด้วยดีเสมอมา

คุณค่า และ ประโยชน์อันพึงมีของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมให้กับ บิดา มารดา บุรพจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ได้สั่งสอนอบรมสร้างปัญญาแก่ผู้วิจัย ซึ่งเป็นเสมือนกำลังใจทำให้ผู้วิจัยสำเร็จการศึกษา

จันทิมา จันทรศักดิ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	4
ตัวแปรที่ศึกษาค้นคว้า.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	10
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	11
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ.....	12
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนักศึกษา.....	25
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขต บพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร เฉพาะด้านกิจกรรมนักศึกษา.....	37
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	41
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	41
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	42
วิธีการสร้างเครื่องมือ.....	43
การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	56
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	57
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาค้นคว้า.....	59
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า.....	61
ผลการศึกษาค้นคว้า.....	61
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	70
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	70
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	70
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	70
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	71
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	72
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	73
อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า.....	74
ข้อเสนอแนะ.....	90
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	90
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	90
บรรณานุกรม.....	91
ภาคผนวก.....	98
ภาคผนวก ก หนังสือขอความร่วมมือและแบบสอบถาม.....	99
ภาคผนวก ข คุณภาพเครื่องมือ.....	118
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	122

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชั้นปี และ เพศ.....	42
2	แสดงจำนวนร้อยละของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตร พิมุข มหาเมฆ จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา การ ประกอบอาชีพของนักศึกษา ภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว บุคลิกภาพ และสุขภาพจิต.....	62
3	แสดงค่าเฉลี่ย และ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเข้าร่วม กิจกรรม อายุ รายได้นักศึกษา / เดือน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวนครั้ง ของการเข้าร่วมกิจกรรม รายได้ผู้ปกครอง / เดือน บุคลิกภาพ สุขภาพจิต สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับ นักศึกษา สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน และบรรยากาศในการเข้า ร่วมกิจกรรม.....	64
4	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ได้ แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา รายได้นักศึกษา/เดือน ผล สัมฤทธิ์ทางการเรียน การประกอบอาชีพของนักศึกษา จำนวนครั้งของการ เข้าร่วมกิจกรรม ภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว บุคลิกภาพ สุขภาพจิต รายได้ผู้ปกครอง/เดือน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง สัมพันธ ภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน และบรรยากาศในการเข้าร่วมกิจกรรม.....	66
5	แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เมื่อใช้แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ เป็น เกณฑ์ โดยใช้การวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ.....	68
6	แสดงปัจจัยที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษา สถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ โดยใช้วิธีการ ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Regression Analysis).....	68
7	แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามบุคลิกภาพ.....	119

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
8	แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่าง นักศึกษากับผู้ปกครอง.....	119
9	แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่าง อาจารย์กับนักศึกษา.....	120
10	แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่าง นักศึกษากับเพื่อน.....	120
11	แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามบรรยากาศในการเข้า ร่วมกิจกรรม.....	121
12	แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วม กิจกรรม.....	121

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	10
---	----------------------------------	----

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในการพัฒนาประเทศไทยในปัจจุบัน ให้เจริญก้าวหน้า จะต้องพัฒนาควบคู่กันไป ทั้งทางด้าน เศรษฐกิจ สังคม การศึกษา ทางด้านเทคโนโลยี รวมถึง การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยเฉพาะใน สถานศึกษา ที่มีวัยรุ่นที่กำลังก้าวเข้าสู่ ความเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งควรได้รับการสนับสนุน พัฒนาความรู้ ความสามารถ และการมีพฤติกรรมที่เหมาะสม หรือพฤติกรรมที่กล้าแสดงออกซึ่งจะส่งผลทางด้านจิตใจ ควบคู่กันไป (จุลสารราชชนก ฉบับพิเศษ ครอบคลุม 28 ปี แห่งวันสถาปนา)

การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ในทุกสถาบัน ต้องการมุ่งขยาย และกระจาย โอกาสทางการศึกษา สู่กลุ่มเป้าหมาย และ สนองความต้องการของผู้เรียนมากขึ้น ที่สำคัญ จะเป็น แหล่งผลิตกำลังคน ที่มีคุณภาพ ซึ่งจะเป็นกำลังสำคัญ ในการพัฒนาประเทศต่อไป (อุไรวรรณ โพธิ เวชเทวัญ. 2539 : 2) และ จะต้องนำสังคม และชุมชนไปสู่สังคมแห่งภูมิปัญญา เกิดการเรียนรู้ เพราะ การศึกษาอบรมที่มีคุณภาพ และ ประสิทธิภาพ จะเป็นปัจจัยสำคัญ ของการสร้างฐานกำลังคน ให้คิด เป็น ทำเป็น มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีคุณธรรม จริยธรรม ในปี 2541ได้มีการประกาศปฏิญญาโลก ไว้ว่า สถาบันอุดมศึกษา ต้องผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพสูง เป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบ มีส่วนร่วม ในสังคมอย่างเข้มแข็ง มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมสิทธิมนุษยชน และ การพัฒนาสังคม ประชาธิปไตย (สำเนา ขจรศิลป์. 2543 ; อ้างอิงจาก UNESCO. 1998 : 197) การพัฒนาการศึกษาโดย เฉพาะที่อยู่ในระบบโรงเรียน ที่มีการเรียนการสอน ในห้องเรียนเป็นส่วนใหญ่ โดยมุ่งให้นักเรียนนักศึกษา ได้เรียนรู้ทางทฤษฎีประการเดียว ซึ่งเป็นการไม่เพียงพอ ต่อการพัฒนาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อชาติ บ้านเมือง (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม และ ประสานงานเยาวชนแห่งชาติ. 2525 : 1) นักศึกษาใน สถาบันการศึกษา ซึ่งเป็นทรัพยากร อันมีค่าของประเทศไทย เพราะ วิธีแห่งความเปลี่ยนแปลงของสังคม ได้ถูกกำหนดให้นักศึกษาที่ผ่านกระบวนการเรียนรู้ และ เกิดความพร้อมทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งกิจกรรมด้านต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษา ได้เกิดมีสมรรถภาพในด้านต่าง ๆ มีประสบการณ์เกิดขึ้น เพื่อที่จะทำให้นักศึกษา เกิดความมั่นใจ ในการที่จะก้าวออกไปสู่โลกกว้างใน การทำงานในอนาคตต่อไป (นักรบ ระวังการณ์. 2531 :1)

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร ได้ปลูกฝังความสามัคคีกลมเกลียว และความต้องการ ในการทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น ในการทำกิจกรรม 5 ส เพื่อเสริมสร้างให้ นักศึกษาได้เรียนรู้ถึงประสบการณ์ ในการจัดทำสิ่งที่จะอำนวยความสะดวก ในสถานที่ทำงาน และ เพื่อฝึกฝนการเป็นคนที่มีความรับผิดชอบ ส่วนในการทำกิจกรรมการพัฒนาของค่ายอาสา เป็นการให้นักศึกษาหาประสบการณ์ ในการทำงานเพื่อชุมชน ให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ในการจัดทำโครงการต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จเป็นต้น

การจัดกิจกรรมนักศึกษา ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต ปทุมธานี มหาเมฆ กรุงเทพมหานครนั้น เป็นหน้าที่ของฝ่ายกิจการนักศึกษา ซึ่งทางฝ่ายกิจการนักศึกษา จะต้องมีการพบปะในการให้นักศึกษา ทุก ๆ สาขาวิชา ทุก ๆ ชั้นปี ได้เข้ามาร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ โดยพร้อมเพรียงกัน ดังที่ มาสโลว์ (Maslow. 1970 : 158) ได้กล่าวถึงความต้องการของมนุษย์ คือการมีหน้ามีตา และ ความเคารพนับถือจากผู้อื่น ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ต้องการความสำเร็จด้วยตนเอง คำชมเชยต่าง ๆ และ ความต้องการนี้ จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ไม่มีที่สิ้นสุด ฉะนั้นในการสร้างแรงจูงใจ ให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมนั้น จึงเป็นหน้าที่ของนักบริหารและบุคคลที่เกี่ยวข้องในกิจกรรมนั้น ๆ ด้วย เพื่อกระตุ้นให้มนุษย์เคลื่อนไหว และกระทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีทิศทางเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่ได้วางไว้ (Berlson and Steimer. 1964 : 240) แรงจูงใจจึงเป็นนามธรรมที่ไม่สามารถมองเห็นได้ แต่เป็นสิ่งที่กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมขึ้น (Harriman. 1947 : 226)

จากการสัมภาษณ์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร (ปราณี วรรณงาม เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ที่ฝ่ายกิจการนักศึกษา วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ เมื่อวันที่ 7 มกราคม 2546) พบว่าการจัดกิจกรรมทุก ๆ ประเภทยังพบปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ มากมาย เช่น นักศึกษาไม่ให้ความร่วมมือ ในกิจกรรมต่าง ๆ เท่าที่ควร ขาดอุปกรณ์ ในการจัดกิจกรรม สิ่งแวดล้อมในการจัดกิจกรรม ไม่เหมาะสม ขาดงบประมาณ ดังที่ จารุบุตร พันธ์ขาว (2535 : 109) ได้กล่าวถึง ปัญหาการจัดทำ กิจกรรมนักศึกษาของวิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า นักศึกษาไม่เห็นความสำคัญของการจัดทำกิจกรรม และจากการที่ผู้วิจัยเป็นอาจารย์ประจำ และสอนที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ มา 20 ปี ได้รับรู้ถึงปัญหา ในการทำกิจกรรมของนักศึกษา พบว่านักศึกษา ไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรม ผู้วิจัยจึงทำการสำรวจปัญหาเบื้องต้น เป็นแบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 2 ข้อ ดังนี้

ข้อที่ 1 ถามว่า ในขณะที่นักศึกษา กำลังศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ นักศึกษาอยากเข้าร่วมทำกิจกรรมใดบ้าง พบว่า นักศึกษาอยากเข้าร่วมทำกิจกรรมกีฬาสี จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 36.3 กิจกรรม 5 ส มีนักศึกษอยากเข้าร่วมทำกิจกรรม จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 30.17 กิจกรรมรับน้อง มีนักศึกษอยากเข้าร่วมทำกิจกรรมจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 17.32 กิจกรรมปฐมนิเทศ มีนักศึกษอยากเข้าร่วมทำกิจกรรม จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 8.94 และกิจกรรมค่ายอาสา มีนักศึกษอยากเข้าร่วมทำกิจกรรม จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 7.26

ข้อที่ 2 ถามว่า เพราะเหตุใดนักศึกษอยากเข้าร่วมทำกิจกรรม จากการสำรวจพบว่า นักศึกษา จำนวน 63 คน ถูกบังคับ ให้เข้าร่วมทำกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 35.20 นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม เพราะความสมัครใจ จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 23.46 นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม เพราะตามเพื่อนจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 21.23 และ นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมเพราะสนใจในรูปแบบของการทำกิจกรรมจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 20.11

จากผลการสำรวจปัญหาเบื้องต้น จึงสรุปได้ว่า นักศึกษามีปัญหา คือขาดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ดังที่ สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2533 : 102 ; อ้างอิงจาก Kidd. 1937) ได้กล่าวไว้ว่า แรงจูงใจ เป็นแรงชักนำจากสิ่งที่มาทำให้ความต้องการเกิดแรงขับเคลื่อนมา ใ้บุคคลแสดงพฤติกรรม ไปในแนวทางใดทางหนึ่ง อย่างมีทิศทาง แรงจูงใจ เป็นกำลังที่ก่อให้เกิดพฤติกรรม โดยการมีสิ่งเร้าภายในตัวบุคคลนั้น ซึ่งสอดคล้องกับ กิลฟอร์ด และ เกรย์ (Guilford and Gray. 1966 : 12) ที่ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่า เป็นสิ่งเร้าที่นำช่องทาง และ เสริมสร้างความปรารถนา ในการประกอบกิจกรรมของมนุษย์ และ กูด (Good. 1973 : 375) ได้สนับสนุนใ้บุคคลกระทำกิจกรรมอย่างมีระบบ นอกจากนี้ สุชา จันทน์เอม และ สุรางค์ จันทน์เอม (2528 : 71 - 72) กล่าวไว้ว่า แรงจูงใจ เป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลเกิดพลังที่จะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ อันที่จะทำให้เกิดการที่จะกระทำ หรือไม่กระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด และทำให้เกิดความพร้อม ในการเรียนได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้แรงจูงใจ ยังทำให้บุคคล หรือผู้เรียน สามารถไปสู่จุดหมายปลายทางตามที่พวกเขาคาดหวังไว้ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประภาศรี สุฉันทบุตร (2522 : 42 – 43) ซึ่งศึกษาเรื่อง สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ในทัศนะของนักศึกษา พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง มีความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาน้อย และสอดคล้องกับ สายพิน สุตคณี (2536 : 81) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่พบว่า สถาบันการศึกษามักจะพบกับอุปสรรคและปัญหาที่ทำให้การจัดกิจกรรม นักศึกษาไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจ ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ ของปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะช่วยให้ทราบถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ ในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อฝ่ายกิจการนักศึกษา แผนกกิจกรรมและคณะกรรมการ 5 ส ในการวางนโยบายในการจัดกิจกรรมของนักศึกษาในครั้งต่อไป และเพื่อให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างเต็มที่

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร ระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2546 หลักสูตรบริหารธุรกิจ

ชั้นปีที่ 1 จำนวน 251 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 118 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 135 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 87 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 691 คน เป็นนักศึกษาชาย 336 คน และเป็นนักศึกษาหญิง 355 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้จากการสุ่มจากประชากรทั้งหมด เป็นนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 จำนวน 85 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 74 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 46 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 30 คน รวมทั้งสิ้น 235 คน เป็นนักศึกษาชาย 115 คน และนักศึกษาหญิง 120 คน ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane, 1996 : 583) ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรโดยใช้ชั้นปี และเพศเป็นชั้น (Strata)

2. ตัวแปรที่ศึกษาค้นคว้า

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ

2.1.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่

- 2.1.1.1 เพศ
- 2.1.1.2 อายุ
- 2.1.1.3 ระดับการศึกษา
- 2.1.1.4 สาขาวิชาที่ศึกษา
- 2.1.1.5 รายได้ของนักศึกษาต่อเดือน
- 2.1.1.6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.1.1.7 การประกอบอาชีพของนักศึกษา
- 2.1.1.8 จำนวนครั้งของการเข้าร่วมกิจกรรม
- 2.1.1.9 บุคลิกภาพ
- 2.1.1.10 สุขภาพจิต

2.1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว

- 2.1.2.1 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง
- 2.1.2.2 ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว
- 2.1.2.3 รายได้ผู้ปกครองต่อเดือน

2.1.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม

- 2.1.3.1 สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา

2.1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาด้วยกัน

2.1.3.3 บรรยายภาคในการเข้าร่วมกิจกรรม

2.2 ตัวแปรตาม คือ แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา** หมายถึง แรงจูงใจของนักศึกษาที่อยากจะเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่สถาบันได้จัดขึ้น ที่เป็นเหตุชักนำ ให้นักศึกษาแสดงพฤติกรรมออกมาในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการของสถาบันให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้น

2. **ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา** หมายถึง สิ่งส่งผลให้นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาในที่นี้ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 3 ด้านได้แก่ ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 **ปัจจัยด้านส่วนตัว** ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาชั้นปี สาขาวิชาที่ศึกษา รายได้ของนักศึกษาต่อเดือน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การประกอบอาชีพของนักศึกษา จำนวนครั้งของการเข้าร่วมกิจกรรม บุคลิกภาพ และสุขภาพจิต ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1.1 เพศ ได้แก่ เพศชายและเพศหญิง

2.1.2 อายุ หมายถึง จำนวนปีของนักศึกษา นับตามปฏิทินสากล ตั้งแต่เกิดจนถึงปัจจุบัน

2.1.3 ระดับการศึกษา หมายถึง นักศึกษาซึ่งกำลังศึกษาระดับปริญญาตรี ได้แก่

2.1.3.1 ระดับชั้นปีที่ 1

2.1.3.2 ระดับชั้นปีที่ 2

2.1.3.3 ระดับชั้นปีที่ 3

2.1.3.4 ระดับชั้นปีที่ 4

2.1.4 สาขาวิชาที่ศึกษา ได้แก่

2.1.4.1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

2.1.4.2 สาขาวิชาการบริหาร

2.1.4.3 สาขาวิชาระบบสารสนเทศ

2.1.5 รายได้ของนักศึกษาต่อเดือน หมายถึง จำนวนเงินของนักศึกษาที่ได้รับจากผู้ปกครอง ซึ่งเป็นรายได้ต่อเดือน

2.1.6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถในการเรียนรู้ของนักศึกษาวัดได้จากคะแนนผลการสอบในภาคเรียนก่อน

2.1.7 การประกอบอาชีพ หมายถึง นักศึกษาที่ประกอบอาชีพประจำ และบางเวลาได้แก่ การทำงาน พาร์ทไทม์ หลังเลิกเรียน หรือ เสาร์ – อาทิตย์ และการทำงานประจำ สำหรับนักศึกษาที่เรียนภาคสมทบ

2.1.8 บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะเฉพาะหรือพฤติกรรมที่แสดงออกของนักศึกษาต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ในการดำรงชีวิต ทำให้มีความเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ แบ่งตามแบบสำรวจการกระทำกิจกรรมของเจนกินส์ (Jenkin's Activity Survey) โดยแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

2.1.8.1 บุคลิกภาพแบบ เอ ได้แก่ บุคลิกภาพเร่ร่อน ชอบการแข่งขัน ชอบการทำงาน และทำงานให้ได้มาก ๆ ในเวลาให้น้อย ชอบการฟันฝ่าอุปสรรคที่ท้าทาย มีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว มีความมานะอดทน มีความพยายามมากในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ มีความต้องการพักผ่อนน้อยกว่าคนอื่น และถูกกระตุ้นให้โกรธและก้าวร้าวได้ง่าย

2.1.8.2 บุคลิกภาพแบบ บี ได้แก่ บุคลิกภาพที่มีความผ่อนคลาย ไม่รีบร้อน และไม่ก้าวร้าว มีลักษณะเรื่อย ๆ เฉื่อย ๆ ชอบการพักผ่อนและดำเนินชีวิตแบบง่าย ๆ ไม่ชอบฟันฝ่าอุปสรรค และไม่ชอบทำงานในเวลารีบด่วน

2.1.9 สุขภาพจิต หมายถึง ภาวะจิตใจ ของนักศึกษาที่มีต่อตนเอง ผู้อื่น และสภาพแวดล้อม โดยมีความสามารถในการปรับตัว มีสมรรถภาพในการดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นสุข และเหมาะสม มีความมั่นคงทางจิตใจ และสามารถเผชิญปัญหาในชีวิตได้ โดยวัดจากการใช้แบบคัดกรองปัญหาสุขภาพจิต ไทย จี เอช คิว 60 (Thai GHQ 60 – Thai General Health Questionnaire 60) ของ

เดวิดโกลด์เบิร์ก (David Goldberg) แปลเป็นภาษาไทยโดย นายแพทย์ธนา นิลชัยโกวิทย์ และคณะ

2.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง ภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว และรายได้ผู้ปกครอง

2.2.1 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักศึกษาและพฤติกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติต่อผู้ปกครอง เพื่อทำให้มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1.1 พฤติกรรมที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักศึกษา ได้แก่ การให้ความรัก ความห่วงใยต่อนักศึกษา ให้กำลังใจ รับฟังเรื่องราวต่าง ๆ ให้คำปรึกษา มีเวลาให้นักศึกษาและให้ความไว้วางใจกับนักศึกษา ทั้งเรื่องส่วนตัวและเรื่องการเรียนรู้

2.2.1.2 พฤติกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติต่อผู้ปกครอง ได้แก่ การแสดงความรักและการแสดงความเคารพของนักศึกษาที่มีต่อผู้ปกครอง การเชื่อฟังผู้ปกครอง คอยช่วยเหลืองานบ้านด้วยความเต็มใจ และมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและทำกิจกรรมร่วมกัน

2.2.2 ภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว หมายถึง งานหรือสิ่งที่นักศึกษาต้องปฏิบัติต่อสมาชิกในครอบครัว ในการดำรงชีวิตปัจจุบัน ได้แก่ การดูแลสมาชิกในครอบครัว ซึ่งประกอบด้วยการดูแลบิดา มารดา และญาติพี่น้อง การให้ความเคารพในสิทธิ มีสัมพันธภาพที่ดีกับสมาชิกในครอบครัว การรับผิดชอบค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ภายในครอบครัว ได้แก่ ค่าใช้จ่ายของสมาชิกในครอบครัว ค่าเช่าบ้าน หรือค่าเช่าซื้อบ้าน ค่าผ่อนรถ และค่าใช้จ่ายภายในบ้าน เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าโทรศัพท์ ฯลฯ

2.2.3 รายได้ของผู้ปกครอง หมายถึง จำนวนเงินที่ได้รับประจำเดือนของผู้ปกครองในปัจจุบัน

2.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน และบรรยากาศในการเข้าร่วมกิจกรรม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.3.1 สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา หมายถึง พฤติกรรมที่อาจารย์ปฏิบัติต่อนักศึกษาและนักศึกษาปฏิบัติต่ออาจารย์ ทั้งในและนอกห้องเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.3.1.1 พฤติกรรมที่อาจารย์ปฏิบัติต่อนักศึกษาทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ ให้ความสนใจต่อนักศึกษา สร้างความสัมพันธ์ที่ดีที่ให้นักศึกษาเกิดความรู้สึกเป็นกันเอง ให้ความรัก ความเอาใจใส่ ให้คำปรึกษาและข้อชี้แนะแก่นักศึกษาทั้งในด้านการเรียน และด้านส่วนตัวที่นักศึกษามาขอคำปรึกษา

2.3.1.2 พฤติกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติต่ออาจารย์ ทั้งในและ นอกห้องเรียน ได้แก่ เคารพเชื่อฟังในอาจารย์ผู้สอน ตั้งใจและสนใจกระทำในสิ่งที่อาจารย์อบรมสั่งสอนและซักถามอาจารย์เมื่อมีข้อสงสัยด้านการเรียนและด้านส่วนตัว

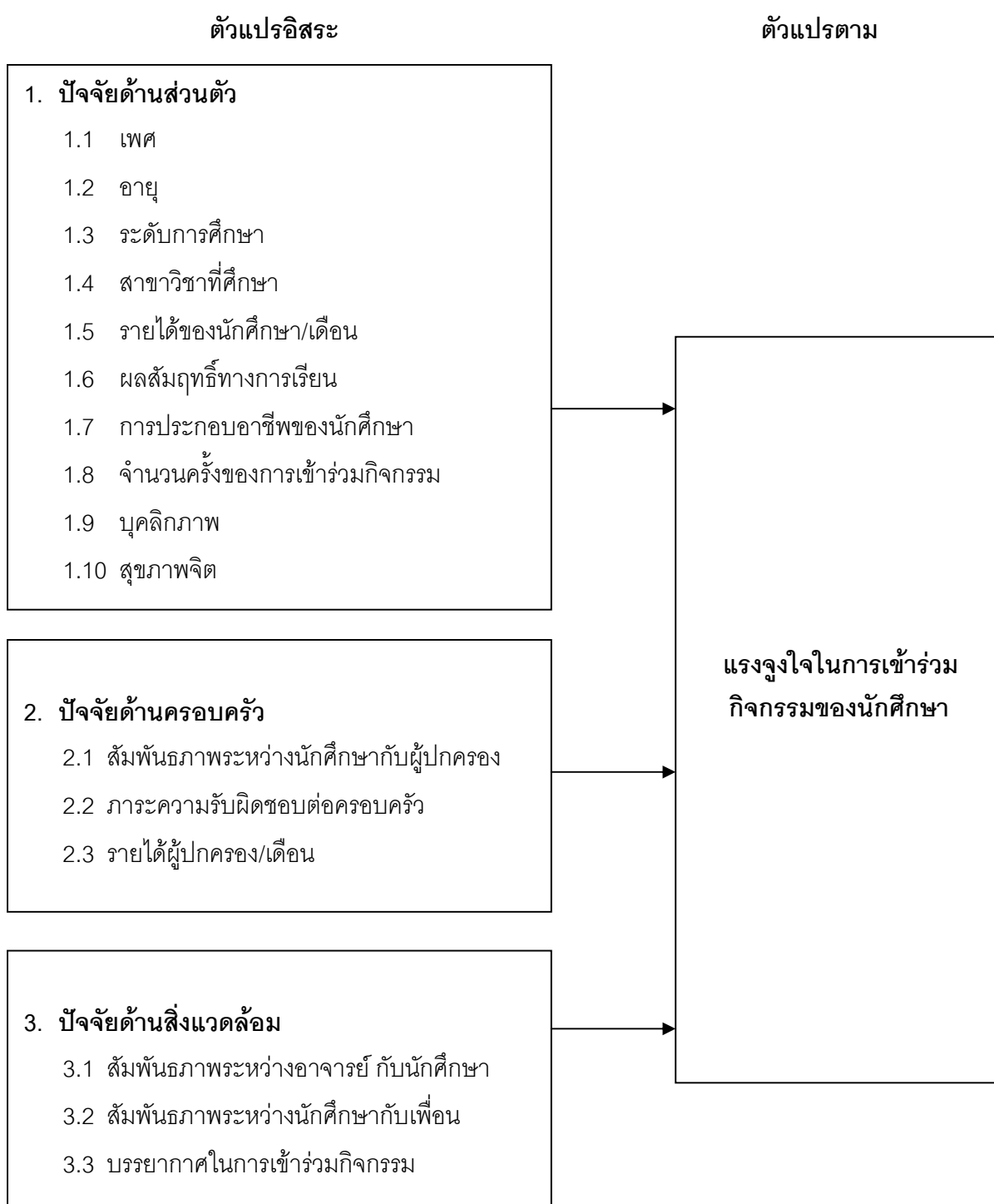
2.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน หมายถึง พฤติกรรมที่นักศึกษาและเพื่อนปฏิบัติต่อกันทั้งทางด้านการเรียนและทางด้านส่วนตัว ทั้งในและนอกสถาบัน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดี ได้แก่ การช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีความห่วงใยซึ่งกันและกัน มีความสามัคคีและรักใคร่กลมเกลียว และร่วมมือร่วมใจกันในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยกัน

2.3.3 บรรยากาศในการเข้าร่วมกิจกรรม หมายถึง การรับรู้ของนักศึกษาเกี่ยวกับสภาพการเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ด้านได้แก่

2.3.3.1 สื่อและอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรม ได้แก่ ความพร้อมของสื่อและอุปกรณ์มีคุณภาพในการใช้งานได้ดี มีความทันสมัย และมีเพียงพอกับจำนวนนักศึกษา

2.3.3.2 สถานที่จัดกิจกรรม ได้แก่ ขนาดของสถานที่ ที่ใช้จัดกิจกรรมภายในสถาบัน ความสะอาด ความปลอดภัย และสภาพอากาศถ่ายเทสะดวก ไม่ร้อนอบอ้าวจนเกินไป

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในการเข้าร่วมกิจกรรม มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร

2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ในการเข้าร่วมกิจกรรม ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนักศึกษา
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนักศึกษา
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนักศึกษา
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ

1.1.1 ความหมายของแรงจูงใจ

แรงจูงใจ หมายถึง เป็นแรงชักนำจากสิ่งที่มาเร้าให้ความต้องการเกิดแรงขับเคลื่อนมาให้บุคคลแสดงพฤติกรรมไปในแนวทางใดทางหนึ่ง อย่างมีทิศทาง แรงจูงใจเป็นกำลังที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมโดยการมีสิ่งเร้าภายในตัวบุคคลนั้นเป็นแรงจูงใจ แรงจูงใจ มาจากคำในภาษาลาตินว่า *Movere* ซึ่งมีความหมายว่าเป็นสิ่งโน้มน้าว หรือมักจะชักนำให้บุคคลเกิดการกระทำหรือปฏิบัติการ (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2533 : 102 ; อ้างอิงจาก Kidd. 1937)

สมพงษ์ เกษมสิน (2521 : 14) กล่าวว่า แรงจูงใจ คือ ความพยายามที่จะให้ผู้อื่นแสดงออกหรือปฏิบัติต่อสิ่งจูงใจ สิ่งจูงใจที่มีทั้งภายในและภายนอกตัวบุคคลแต่มูลเหตุจูงใจอันสำคัญของบุคคลก็คือ ความต้องการ

วิภาพร ลาภสมบูรณ์ (2522 : 16) กล่าวว่า แรงจูงใจมีความหมายอยู่ 3 ประการ คือ

1. แรงจูงใจ คือ สภาวะที่บุคคลถูกกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้

ให้บรรลุจุดหมายปลายทางที่วางเอาไว้

2. แรงจูงใจ คือ พฤติกรรมที่สนองความต้องการของมนุษย์ และเป็นพฤติกรรมที่จะนำไปสู่จุดหมายปลายทางที่วางไว้

3. แรงจูงใจ คือ พฤติกรรมที่ถูกกระตุ้นด้วยแรงขับของแต่ละบุคคล มีแนวทางไปสู่จุดหมายปลายทางได้อย่างใดอย่างหนึ่ง และร่างกายจะสมประสงค์ในความต้องการนั้น

ซูซีฟ อ่อนโคสูง (2522 : 39) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า หมายถึง การสร้างพลังที่มีทิศทางซึ่งหมายถึงการกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมที่มีทิศทางเพื่อนำไปสู่จุดหมายอันใดอันหนึ่ง

มนูญ ตนะวัฒนา (2525 : 49) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า หมายถึง สภาพหรือสถานะที่อยู่ในตัวบุคคลที่จะแสดงออกหรือเป็นแรงผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมไปสู่เป้าหมาย

เอนกกุล กริแสง (2526 : 35) ได้ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ หมายถึง การกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมและการควบคุมพฤติกรรม ซึ่งทำให้บุคคลแสดงปฏิกิริยาตอบสนอง ต่อสิ่งเร้าอย่างเดียวกัน ไม่เหมือนกัน

จรรยา โกมลบุญ (2528 : 27) ได้ให้ความหมายว่าแรงจูงใจ หมายถึง เป็นภาวะการณ์ที่อินทรีย์ถูกกระตุ้น และชี้แนะแนวทางให้อินทรีย์มีการตอบสนองไปสู่เป้าหมายหรือเป็นเครื่องล่อใจ ซึ่งเป็นความต้องการเฉพาะอย่างที่ทำให้ความพึงพอใจแก่บุคคล

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 227) ได้ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ หมายถึง การกระตุ้นหรือล่อให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ขึ้นด้วยสิ่งเร้าใดสิ่งเร้าหนึ่ง แรงจูงใจประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วน คือ

1. แรงจูงใจ (Motive) ได้แก่ ความต้องการ ความสนใจ ทศนคติ ลักษณะนิสัย ฯลฯ ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดภายในร่างกาย

2. สิ่งจูงใจหรือเครื่องล่อ (Incentive) ได้แก่ สิ่งเร้าต่าง ๆ ที่อยู่ภายนอกร่างกาย ซึ่งเป็นตัวกำหนดทิศทางของพฤติกรรม การจูงใจจะมีพลังมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับส่วนสำคัญทั้งสองส่วนนี้

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2528 : 18) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลเป็นแรงผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรม

สุชา จันทน์เอม และ สุรางค์ จันทน์เอม (2528 : 71-72) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลเกิดพลังที่จะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ อันที่จะทำให้เกิดการที่จะกระทำ หรือไม่กระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดและทำให้เกิดความพร้อม ในการเรียนได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้แรงจูงใจ ทำให้บุคคลหรือผู้เรียน สามารถไปสู่จุด

หมายปลายทางตามที่พวกเขาคาดหวังไว้

ชัยนาถ นาคบุบผา (2529 : 54 - 56) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแรงจูงใจว่า เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเรียน และการทำงานของบุคคลเป็นอย่างมาก หากผู้เรียนหรือผู้ทำงานได้รับแรงจูงใจในระดับสูง ย่อมทำให้พวกเขามีความตั้งใจเรียนหรือตั้งใจทำงานอย่างเต็มความสามารถโดยไม่ย่อท้อ

กิติ ตยัคคานนท์ (2533) กล่าวว่า แรงจูงใจ คือ พลังจิตที่อยู่ในตัวบุคคลแต่ละคน ซึ่งทำหน้าที่เร้าให้แก่บุคคลนั้น ๆ ในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกมาพลังจิตนี้เกิดจากการกระตุ้นหรือสิ่งเร้าต่าง ๆ ภายในร่างกายหรือภายนอกร่างกาย

ฮัลล์ (Hull.1943) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นมูลฐานของการเรียนรู้และถือว่ามีความสำคัญมาก การที่จะทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจนั้น ต้องอาศัยแรงขับภายในของบุคคลนั้นที่มีต่อเครื่องล่อ (Incentives) และจะนำไปสู่การเรียนรู้ตามเป้าหมาย

ฮิลการ์ด (Hilgard. 1962 : 314) ได้ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ หมายถึง ปัจจัยหรือองค์ประกอบที่ไปกระตุ้นบุคคลให้เกิดพลังและนำไปสู่การกระทำ

กิลฟอร์ด และเกรย์ (Guilford and Gray. 1966 : 12) ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า เป็นสิ่งเร้าที่นำช่องทางและเสริมสร้างความปรารถนาในการประกอบกิจกรรมของมนุษย์

กู๊ด (Good. 1973 : 375) ได้ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ หมายถึง กระบวนการเร้าและสนับสนุนให้บุคคลกระทำกิจกรรมอย่างมีระบบ

ไซด์เดนเบิร์ก (Seidenberg. 1976) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจ คือ ความต้องการภายในของบุคคลด้านชีววิทยา ที่แสดงออกมาโดยทางพฤติกรรม เพื่อสนองความต้องการ เช่น ความหิว ความกระหาย ความต้องการทางเพศ เป็นความต้องการพื้นฐานเพื่อให้อยู่รอด เมื่อมนุษย์มีการเรียนรู้จากสังคม จะมีความต้องการในสิ่งอื่น ๆ อีก เช่น ความต้องการเกียรติยศ ชื่อเสียง เป็นต้น

สรุปได้ว่า แรงจูงใจ หมายถึง กระบวนการที่เป็นเหตุทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมาเพื่อตอบสนองความต้องการของตน โดยพฤติกรรมนั้น ๆ จะมีส่วนสัมพันธ์โดยตรง กับสถานะที่ทำให้เกิดแรงจูงใจนั้น และสามารถดำเนินกิจกรรมไปในทิศทางที่จะนำไปสู่เป้าหมาย

1.1.2 แรงจูงใจของมนุษย์

พฤติกรรมของมนุษย์เกิดจากแรงจูงใจหลายอย่างประกอบกัน เช่น ความจำเป็นทางด้านร่างกาย ความต้องการทางสังคม และบุคลิกลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละบุคคลอีกด้วย ดังนั้นการที่จะสามารถบอกได้ว่าพฤติกรรมของมนุษย์เกิดจากแรงจูงใจสิ่งใดโดยเฉพาะจึงเป็นการยากอย่างยิ่ง ในขณะเดียวกัน พฤติกรรมบางอย่างของมนุษย์อาจจะเป็นผลมาจากการกระตุ้น หรือการจูงใจของสิ่งเร้าหรือความต้องการหลาย ๆ ชนิดพร้อมๆ กัน นอกเหนือจากนี้ยังมีพฤติกรรมบางอย่างของมนุษย์ยังแตกต่างกันไปตามสภาพของวัฒนธรรม และค่านิยมของสังคมของแต่ละคน และแม้คนที่อยู่ในสังคมเดียวกัน มีวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกัน ก็ยังแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้า หรือมีแรงจูงใจในสิ่งเดียวกันแตกต่างกันออกไปตามแต่ความเชื่อ ความต้องการ ความสนใจ และประสบการณ์ของแต่ละบุคคลซึ่งแตกต่างกันอีกด้วย ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า พฤติกรรมของมนุษย์ที่เป็นผลจากแรงจูงใจระบบหรือกระบวนการของแรงจูงใจที่สลับซับซ้อน ซึ่งเป็นผลกระทบจากแรงจูงใจหลาย ๆ อย่าง ดังนั้น จึงต้องมีการศึกษาอย่างลึกซึ้งก่อนที่จะ

ตัดสินลงไปว่า พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมานั้น เป็นผลมาจากแรงจูงใจอย่างใดแน่

1.1.3 องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับแรงจูงใจ

การที่มนุษย์จะเต็มใจ หรือมีแรงจูงใจที่จะปฏิบัติงานให้ได้ผลเต็มที่หรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติหรือบุคลิกลักษณะส่วนตัวของเขาเองหลาย ๆ ประการ นอกเหนือจากแรงจูงใจหรือองค์ประกอบจากภายนอกต่าง ๆ แล้วสิ่งต่อไปนี้ถือว่ามีความสำคัญต่อการที่บุคคลจะเกิดแรงจูงใจต่อการปฏิบัติงาน หรือกระทำการกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นอย่างยิ่ง คือ

1. **ความสนใจ** คนที่มีความสนใจในงานของตนจะมีแนวโน้มที่จะให้ความสนใจต่องานที่ตนต้องปฏิบัติอยู่ ย่อมต้องการที่จะเข้าใจถึงลักษณะของงาน ความชำนาญหรือความรู้ที่ต้องใช้ และย่อมจะหาทางปรับปรุงตนเองให้เหมาะสมกับงานอย่างดีที่สุด ขณะเดียวกันก็รู้สึกเพลิดเพลินสนุกสนานกับงาน โดยอาจคาดหวังถึงผลที่จะได้รับ หรือสนุกสนานกับการทำงานนั้น ๆ โดยไม่คำนึงถึงผลตอบแทนมากนัก

2. **ความต้องการ** คนที่มีความต้องการ หมายถึง บุคคลนั้นขาดบางสิ่งบางอย่างที่จำเป็นต่อเขา และการได้ทำงานหรือกิจกรรมบางอย่างเป็นผลสำเร็จ จะช่วยให้เขาได้รับการตอบสนองความต้องการนั้น ๆ ดังนั้น จึงมีความทุ่มเทให้กับกิจกรรมที่ทำ เพื่อให้ผลประสบความสำเร็จตามที่ตนต้องการให้ได้

3. **ค่านิยม** เป็นสิ่งหรือเป้าหมายที่บุคคลถือว่ามีคุณค่า หรือสำคัญอย่างยิ่งในชีวิต มีส่วนในการชักจูงใจให้เกิดพลังและกำหนดทิศทางในการทำกิจกรรม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่เขาเชื่อถือได้ ค่านิยมมีส่วนในการสร้างแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์เป็นอย่างมาก เช่น ค่านิยมทางด้านการเมืองหรืออำนาจ ผู้นำในแทบทุกวงการพยายามเสาะหาเพื่อที่จะได้มาซึ่งอำนาจเหนือ และสามารถควบคุมผู้อื่นได้ ค่านิยมด้านเศรษฐกิจหรือความร่ำรวยมักคั่งเพื่อตนเอง เช่น การเสาะแสวงหาผลประโยชน์ หรือความร่ำรวยอย่างมหาศาลต่าง ๆ ของคนทั่วไป เป็นต้น

4. **ทัศนคติ** ทัศนคติของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หมายรวมถึง ความเชื่ออารมณ์หรือความรู้สึกที่เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยต่อสิ่งนั้นหรือบุคคลนั้น ๆ ถ้าบุคคลใดชอบงานที่ตนทำหรือชอบหัวหน้างาน ก็ย่อมทำให้เขาได้รับความพอใจในการทำงาน ย่อมทำให้มีแรงจูงใจต่อการทำงานในสถานที่นั้น ๆ บุคคลย่อมเสาะหากิจกรรมหรือสิ่งต่าง ๆ ที่ตนเองมีทัศนคติในทางบวกต่อสิ่งนั้น

5. **ความปรารถนาหรือความทะเยอทะยาน** ได้แก่ ความมุ่งหวังหรือความต้องการสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น ความสำเร็จ เงิน ชื่อเสียง เป็นต้น ที่เห็นว่ามีคุณค่าสำหรับเขาและเป็นสิ่งที่เขาต้องการ หากบุคคลใดที่มีความทะเยอทะยานหรือความปรารถนาในระดับสูง บุคคลนั้นก็จะพยายามเป็นพิเศษในการที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างดี และเต็มความสามารถ

6. **สิ่งล่อใจ** ได้แก่ สิ่งที่บุคคลเห็นว่ามีความสามารถที่จะทำให้แรงขับ หรือแรงจูงใจที่ตื่นตัวของเขาได้รับการตอบสนองที่เป็นที่พึงพอใจ สิ่งล่อใจจึงเป็นสิ่งที่ดึงดูดให้บุคคลนั้นกระทำการต่าง ๆ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้รับสิ่งล่อใจนั้น ๆ สิ่งล่อใจจึงเป็นตัวกระตุ้นที่ทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรม หรือแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ไป ในทางที่พึงปรารถนาได้เป็นอย่างดียิ่งสิ่งหนึ่ง

จากองค์ประกอบที่กล่าวมาทั้ง 6 ประการ นับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งในการใช้ประกอบในการศึกษาแรงจูงใจของมนุษย์ อีกทั้งยังเป็นสิ่งที่จะต้องตระหนัก และนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานอย่างยิ่งในการสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับบุคคล หรือหน่วยงานของตน

1.1.4 ทฤษฎีที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ

ทฤษฎีแรงจูงใจเป็นทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ได้มีผู้รู้หลายท่านได้อธิบายไว้ในที่นี้จะนำมาเสนอทฤษฎี คือ

1. ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ (Maslow Hierachy of Need)
2. ทฤษฎีการจูงใจของ David Mc Celland (Achievement Theory)
3. ทฤษฎีปัญญานิยมของ Kurt เลวิน , Tolmen และ Weiner

1. ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ (Maslow Hierarchy of Need)

มาสโลว์ (Maslow . 1970) ได้ชี้ให้เห็นว่า ความต้องการของคนจะเป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการจูงใจ ซึ่งความต้องการต่าง ๆ ในทัศนะของเขาจะแบ่งออกได้เป็นระดับต่าง ๆ กัน ทฤษฎีของเขาเป็นที่รู้จักและใช้กันอย่างกว้างขวางในชื่อของ “ Maslow Hierarchy of Need ” โดยเขาได้ชี้ให้เห็นว่า บุคคลถูกกระตุ้นจากความปรารถนา ที่จะสนองตอบตามความต้องการเฉพาะอย่าง ซึ่งความต้องการนี้เขาได้ตั้งข้อสมมุติฐานเกี่ยวกับความต้องการของบุคคลไว้ดังนี้

1. บุคคลย่อมมีความต้องการอยู่เสมอ และไม่สิ้นสุด ขณะที่ความต้องการใด ได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการอย่างอื่นก็จะเกิดขึ้นอีกไม่มีวันจบสิ้น
2. ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้ว จะไม่เป็นสิ่งจูงใจให้แสดงพฤติกรรมอีกต่อไป แต่ความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองจึงเป็นสิ่งจูงใจในพฤติกรรมของบุคคลนั้นต่อไปใหม่
3. ความต้องการของบุคคลนั้น จะเรียงลำดับขั้นตอนตามความสำคัญ เมื่อความต้องการระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว บุคคลก็จะให้ความสนใจกับความต้องการระดับสูงไป

ลำดับขั้นความต้องการขั้นพื้นฐานของบุคคลของมาสโลว์มี 5 ขั้น คือ

1. **ความต้องการทางด้านสรีระ (Physiological Need)** เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานที่สุดเพื่อควมมีชีวิตอยู่รอด ได้แก่ ความต้องการอาหาร ความต้องการเพศ เครื่องนุ่งห่ม เป็นต้น
2. **ความต้องการสวัสดิภาพและความปลอดภัย (Safety Need)** ซึ่งเมื่อความต้องการทางร่างกายได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการด้านความมั่นคงปลอดภัยก็จะเกิดขึ้น ความต้องการด้านนี้จะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการป้องกัน เพื่อให้เกิดความปลอดภัยจากอันตรายในรูปแบบต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นแก่ร่างกาย เช่น ความปลอดภัยจากการถูกข่มขู่ การบังคับหักหาญ ความเจ็บป่วย หรือการสูญเสียทางด้านต่าง ๆ เป็นความต้องการที่จะแสวงหาความปลอดภัยจากสิ่งแวดล้อม และความคุ้มครองจากผู้อื่น
3. **ความต้องการความรัก และเป็นสมาชิกของกลุ่ม (Love and Belonging Need)** เมื่อความต้องการขั้นที่ 2 ได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการทางสังคมจะเป็นสิ่งจูงใจต่อพฤติกรรมของคน คนเรามีนิสัยชอบอยู่รวมกันเป็นกลุ่มอยู่แล้ว ดังนั้น ความต้องการด้านนี้จะเป็นความต้องการในการอยู่ร่วมกัน และการได้รับการยอมรับกับบุคคลอื่น ๆ และมีความรู้สึกที่ตนเองเป็นสิ่งหนึ่งของกลุ่มทางสังคม เช่น ต้องการที่จะเป็นเจ้าของ ต้องการที่จะเข้าสมาคม ต้องการความรัก ต้องการการยอมรับจาก

เพื่อน ๆ ต้องการให้และยอมรับความเป็นเพื่อนจากผู้ใกล้ชิดทั่วไป เป็นต้น

4. ความต้องการภาคภูมิใจในตนเอง (Self - Esteem Need) เป็นความต้องการในระดับสูงที่เกี่ยวกับความมั่นใจในตนเอง ทั้งในเรื่องของการมีความรู้ความสามารถ มีความต้องการที่จะให้ผู้อื่นยกย่องสรรเสริญ และ ความต้องการ ที่จะตระหนักถึงความสำคัญของตนเอง หรือ ความก้าวหน้าทางด้านสถานภาพ เช่น ตำแหน่ง ชื่อเสียง เกียรติยศ เป็นต้น

5. ความต้องการรู้จักและเข้าใจตนเองอย่างถูกต้องแท้จริง (Self Actualization Need) ซึ่งจัดเป็นความต้องการในระดับสูงของชีวิตมนุษย์ จัดเป็นความต้องการที่จะให้เกิดความสำเร็จในทุกสิ่งทุกอย่างตามความนึกคิดของตน เมื่อบุคคลได้มีการพิจารณาบทบาทของเขาในชีวิตว่าควรจะเป็นอย่างไรแล้ว เขาก็จะพยายามผลักดันชีวิตของเขาไปในทางที่ดีที่สุดตามที่เขาคาดหมายไว้ และย่อมจะขึ้นอยู่กับการขีดความสามารถของเขาด้วย ความต้องการในระดับนี้จัดเป็นความต้องการที่จะใช้ความสามารถในทุก ๆ อย่างของตนอย่างเต็มที่

2. ทฤษฎีการจูงใจของ เดวิด แมคเคลแลนด์ (David McClelland : Achievement Theory)

แมคเคลแลนด์ (นิรันดร์ เอื้อทวีทรัพย์. 2539 : 26; อ้างอิงจาก McClelland. 1953) ได้กล่าวว่าในการวิจัยเกี่ยวกับการจูงใจได้ระบุถึงแรงจูงใจที่สำคัญ 3 อย่างคือ ความต้องการทางด้านสังคม อำนาจ และความต้องการที่จะมีเกียรติยศชื่อเสียง

จากการใช้การทดสอบทางด้านบุคลิกภาพ McClelland ไม่จัดความสำคัญของแรงจูงใจทั้งสามอย่างดังกล่าวในบุคคลต่าง ๆ กัน บุคคลบางคนอาจมีความต้องการเป็นอย่างมาก ที่จะมีความสัมพันธ์ทางด้านสังคม ในขณะที่บุคคลอื่นอาจจะมีความต้องการทางด้านอำนาจเหนือบุคคลอื่น หรืออาจจะมี ความสนใจน้อยในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แต่จะให้ความสำคัญกับความสำเร็จในเป้าหมายของงานมากกว่า บุคคลใดบุคคลหนึ่งอาจจะมีคะแนนสูงทั้งความต้องการทางด้านความสำเร็จและความต้องการทางด้านอำนาจ

แรงจูงใจในการปฏิบัติงานทั้ง 3 อย่าง สามารถนำมาอธิบายได้ดังนี้

1. ความต้องการความสำเร็จ เป็นแรงขับเพื่อที่จะให้งานที่ทำนั้นประสบผลสำเร็จดีที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับมาตรฐาน เป็นแรงขับเพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จหรือเป็นแรงจูงใจที่จะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้ดีกว่า และมีประสิทธิภาพสูงกว่าและมีผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย

2. ความต้องการความรัก ความเป็นพวกพ้อง เป็นความปรารถนาเพื่อความเป็นมิตรภาพและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เป็นความต้องการเพื่อสร้างและรักษาสัมพันธ์ภาพกับบุคคลอื่น

2. ความต้องการมีอำนาจบารมี เป็นความต้องการที่จะทำให้คนอื่น มีความประพฤติดังหรือมีพฤติกรรมตามที่ต้องการ ไม่ให้มีพฤติกรรมเป็นไปอย่างอื่นหรือผิดไปจากที่ต้องการ หรือเป็นความต้องการที่จะมีอำนาจในการบังคับบัญชาและมีอิทธิพลเหนือหรือมีอิทธิพลต่อคนอื่นนั่นเอง

3. ทฤษฎีปัญญาานิยม (Attribution Theory)

ผู้นำทฤษฎีปัญญาานิยมที่สำคัญ คือ เลวิน (Lewin .1939) โทลแมน(Tolmen .1932) และ วายเนอร์ (Weiner. 1979)

ทฤษฎีนี้เชื่อว่า พฤติกรรมเกิดขึ้นได้ เนื่องจากมนุษย์ใช้ความคิดวางแผนไว้ล่วงหน้า เพื่อให้พฤติกรรมไปสู่เป้าหมาย เน้นในพฤติกรรมที่มองไม่เห็น หรือสังเกตเห็นได้น้อย เช่น การตั้งความคาดหวังเพื่อไปสู่เป้าหมาย การประสบผลสำเร็จและจะเน้นการใช้ความคิดและความเข้าใจ เพื่อนำไปสู่เป้าหมาย จะคำนึงถึงระดับการคาดหวัง หรือความทะเยอทะยาน (Level of Aspiration) ของบุคคลนั้นด้วย และจะต้องดูแรงจูงใจที่จะผลักดันให้บุคคลนั้นประสบความสำเร็จ

ในทฤษฎีการอ้างสาเหตุ (Attribution Theory) ของวายเนอร์ (Weiner) ซึ่งมีพื้นฐานความคิดว่า มนุษย์มักจะมีคความอยากรู้ และต้องการเข้าใจซึ่งเป็นต้นเหตุให้เกิดพฤติกรรม และวายเนอร์ได้แบ่งการอ้างสาเหตุพฤติกรรมเกี่ยวกับการสัมฤทธิ์ผลของงานออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ

1. การประเมินผลงานที่จะต้องทำ
2. แสดงพฤติกรรมที่มีจุดมุ่งหมาย
3. การประเมินงานที่จะต้องทำ

ในปัจจุบันทั้ง 3 ขั้นตอน วายเนอร์ อธิบายว่า ผู้กระทำพฤติกรรมเพื่อสัมฤทธิ์ผลนั้น จะต้องเริ่มคิด ประเมินผลโดยดูจากความสามารถ ความพยายาม ความยากง่ายของผลงาน และความมีโชคประกอบกับการคาดหวังว่าจะทำงานสำเร็จ เพื่อให้เกิดความสัมฤทธิ์ผลต่อไปในอนาคต

วายเนอร์ (Weiner) ยังกล่าวว่าการอ้างสาเหตุของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกันทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัย 5 อย่างดังนี้

1. ตำแหน่ง (Locus) หมายถึง การอ้างสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวที่มีสาเหตุมาจากภายในตัวบุคคล (Internal) หรือมาจากภายนอกตัวบุคคล (External)

2. สถานภาพ (Stability) หมายถึง การอ้างสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวที่มีสาเหตุมาจากสิ่งที่แน่นอนตายตัวไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ (Stable) และสิ่งที่ไม่แน่นอนตายตัวหรือสามารถเปลี่ยนแปลงได้ (Unstable)

3. การสรุปอ้างอิง (Generality) หมายถึง การอ้างสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวที่มีสาเหตุมาจากลักษณะของสิ่งนั้นโดยภาพรวม (Global) และที่เฉพาะเจาะจง (Specific)

4. ความสามารถในการควบคุม (Controllability) หมายถึงการอ้างสาเหตุ ของความสำเร็จและความล้มเหลวที่มีสาเหตุมาจากสิ่งที่สามารถควบคุมได้ (Controllable) และสิ่งที่ไม่สามารถควบคุมได้ (uncontrollable)

5. ความตั้งใจ (Intentionality) บางครั้งการอ้างสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวมีสาเหตุมาจากความตั้งใจ (Intentional) และความไม่ตั้งใจ (Unintentional)

1.1.5 ประเภทของแรงจูงใจ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2518 : 18) ได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) หมายถึง สภาวะของบุคคล ที่มีความต้องการหรือแสดงพฤติกรรมบางอย่างตามความชอบของตัวเอง เพราะฉะนั้นบุคคลใดก็ตามที่มีแรงจูงใจภายในย่อมจะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ด้วยความพอใจและยินดีในงาน และนักจิตวิทยาเชื่อว่าแรงจูงใจภายในมีความสำคัญมากกว่าแรงจูงใจภายนอก

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) หมายถึง สภาวะของบุคคล ที่ได้รับการกระตุ้นจากภายนอก ทำให้มองเห็นจุดหมายปลายทาง และนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมของบุคคลโดยทั่วไป นักจิตวิทยาเชื่อว่าการแสดงพฤติกรรมของบุคคลส่วนใหญ่เกิดจากแรงจูงใจภายนอกเกือบทั้งสิ้น

กมลรัตน์ หล้าสูงวงศ์ (2528 : 227) ได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจทางด้านร่างกาย (Physical Motivation) เป็นแรงจูงใจที่มีติดตัวมาแต่เกิด มีความจำเป็นต่อการดำเนินชีวิต ซึ่งเกิดจากความต้องการทางร่างกาย ได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำ การพักผ่อน การได้รับความเพลิดเพลิน การลดความเคร่งเครียด ความต้องการทางเพศ ความกระหายน้ำ เป็นต้น

2. แรงจูงใจทางด้านสังคม (Social Motivation) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นทีหลังจากการเรียนรู้ในสังคม ได้แก่ ความต้องการความรัก ความอบอุ่น การเป็นที่ยอมรับในสังคม ความมีเกียรติได้รับความยกย่องชมเชย เป็นต้น

ถวิล เกื้อกูลวงศ์ (2528 : 94 - 114) กล่าวว่า แรงจูงใจประกอบด้วย ลักษณะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. แรงจูงใจด้านความมั่นคง มักอยู่ในรูปของจิตสำนึก โดยที่จะเห็นได้จากการที่มนุษย์มีความต้องการความปลอดภัย ส่วนความมั่นคงในรูปของจิตใต้สำนึกนั้นเป็นสิ่งที่ได้พัฒนามาตั้งแต่เกิดโดยการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดที่จะทำให้เป็นคนที่มีความมั่นใจมั่นคงหรืออ่อนแอ

2. แรงจูงใจด้านสังคม เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคม จึงต้องมีการติดต่อสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และมีการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นเพื่อจะได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคม และได้รับการยกย่องการที่บุคคลติดต่อสัมพันธ์กันนั้นมีใช้เพื่อมิตรภาพเพียงอย่างเดียวเสมอไป หากแต่ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับศรัทธาและเชื่อถือ

3. แรงจูงใจด้านชื่อเสียง แรงจูงใจด้านชื่อเสียงนี้ มีมากขึ้นทุกทีในสังคมไทย โดยเฉพาะสังคมในระดับชนชั้นกลาง ความต้องการด้านชื่อเสียง เป็นการกำหนดขีดจำกัดของบุคคลอย่างหนึ่ง บุคคลบางคนมีความพึงพอใจกับชื่อเสียง ในระดับเพื่อนหรือในระดับชุมชน เท่านั้น แต่บางคนก็อาจแสวงหาชื่อเสียงในระดับชาติหรือระดับโลก

4. แรงจูงใจด้านอำนาจ อำนาจเป็นศักยภาพแห่งอิทธิพลของบุคคล แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ อำนาจตามตำแหน่ง และอำนาจส่วนตัว เช่น บุคคลที่สามารถทำให้ผู้อื่นปฏิบัติตามเพราะตำแหน่งหน้าที่นั้น แสดงว่าเป็นผู้มีอำนาจตามตำแหน่ง ส่วนบุคคลซึ่งมีอิทธิพลโดยบุคลิกภาพและพฤติกรรมแสดงว่าเป็นผู้มีอำนาจส่วนตัว แต่บางคนเป็นเจ้าของอำนาจทั้งสองประเภท คือ ทั้งอำนาจตามตำแหน่ง และอำนาจส่วนตัว

5. แรงจูงใจด้านความสามารถ ความสามารถ หมายถึง การควบคุมองค์ประกอบสิ่งแวดล้อมทั้งกายภาพและสังคม ความรู้สึกด้านความสามารถนี้เกี่ยวข้องกับอย่างใกล้ชิดกับมโนทัศน์ ด้านความคาดหวังบุคคลจะมีความสามารถหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับความสำเร็จและความล้มเหลวในอดีต ถ้าความสำเร็จอยู่เหนือความล้มเหลวแล้ว ความรู้สึกด้านความสามารถจะมีแนวโน้มสูง ทำให้บุคคลมองโลกในแง่บวก และได้มองสถานการณ์ต่าง ๆ ว่าเป็นสิ่งท้าทาย น่าสนใจ และสามารถที่จะเอาชนะได้ แต่ถ้าความล้มเหลวอยู่เหนือความสำเร็จแล้ว จำทำให้บุคคลมองโลกในแง่ลบ และบุคคลที่มีความรู้สึกต่ำจะไม่มีความสนใจที่จะแสวงหาการท้าทายใหม่ ๆ หรือทำการเสี่ยง บุคคลเหล่านี้จะปล่อยให้สิ่งแวดล้อมบังคับควบคุมมากกว่าที่จะพยายามควบคุม และบังคับสิ่งแวดล้อม

6. แรงจูงใจด้านความสำเร็จ เป็นแรงจูงใจที่เด่นชัดของมนุษย์ที่สามารถแยกออกจากความต้องการด้านอื่น ๆ ลักษณะอย่างหนึ่งของบุคคลที่มีแรงจูงใจด้านความสำเร็จ คือ มีความพอใจในความสำเร็จส่วนตัวมากกว่ารางวัลของความสำเร็จ ความสำเร็จที่ได้รับมีค่ามากกว่าเงินทอง และคำยกย่องสรรเสริญ บุคคลประเภทนี้จะมีความก้าวหน้าในการทำงาน เพราะว่าจะเป็นผู้สร้างสรรค์สิ่งงานสำเร็จ

7. แรงจูงใจด้านเงิน เงินเป็นแรงจูงใจที่สลับซับซ้อน และสัมพันธ์กับความต้องการทุกประเภท ทุกระดับ คุณลักษณะที่เด่นและสำคัญที่สุดของเงินก็คือ เป็นตัวแทนในการแลกเปลี่ยน สิ่งที่เงินสามารถซื้อได้นั้นไม่ใช่ตัวเงินโดยตรง แต่เป็นคุณค่าของเงิน ตัวเงินนั้นไม่ได้มีความสำคัญแต่เป็นตัวแทนของความต้องการใด ๆ ที่บุคคลต้องการให้เป็นตัวแทน

เอนกกุล กริแสง (2526 : 33 - 39) แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจทางร่างกาย (Physiological Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการทางร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย การพักผ่อน การขับถ่าย และความต้องการทางเพศ เป็นต้น

2. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นในภายหลัง เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ นักจิตวิทยาบางคนแบ่งความต้องการทางสังคมออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ ความต้องการเข้าร่วมพวก เช่น ต้องการความรักความเอาใจใส่จากพ่อแม่ ต้องการการยกย่องนับถือจากคนในสังคม ต้องการให้ผู้อื่นรับเป็นสมัคพรคพวก เป็นต้น ความต้องการทางสังคมอีกประการหนึ่ง คือ ความต้องการที่เกี่ยวกับฐานะ ได้แก่ ความต้องการมีอำนาจ ความเด่น ความมีชื่อเสียงเกียรติยศ เป็นต้น

3. แรงจูงใจส่วนบุคคล (Personal Motives) แรงจูงใจประเภทนี้ หมายถึง แรงจูงใจที่พัฒนาขึ้นในตัวคน ซึ่งจะแตกต่างกันไปไม่เหมือนกัน แรงจูงใจส่วนบุคคลมีรากฐานมาจากความต้องการทางร่างกาย และความต้องการทางสังคมประกอบกัน แต่ความรุนแรงจะมากน้อยต่างกัน เช่น ในเรื่องความต้องการสะสมสิ่งของต่าง ๆ เป็นต้น แรงจูงใจส่วนบุคคลที่สำคัญและเห็นได้ชัด คือ การติดยาหากไม่ได้เสพแล้วจะเกิดอาการผิดปกติกับร่างกาย สำหรับรายที่ติดยาอย่างรุนแรง อาจถึงกับฆ่าตัวตาย หรือก่ออาชญากรรม และอีกประการหนึ่ง คือ ระดับความมุ่งหวัง หมายถึง ขอบเขตของความมุ่งหวังที่กำหนดไว้ ซึ่งแต่ละคนจะตั้งระดับความมุ่งหวังไว้ไม่เหมือนกัน และจะเปลี่ยนแปลงได้เสมอ

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2528 : 112 - 113) ได้กล่าวถึง แรงจูงใจที่เกิดจากระบบสังคมต่าง ๆ เช่น ระบบเศรษฐกิจ ระบบสังคมและวัฒนธรรม ระบบการศึกษา สาธารณสุข และระบบการเมือง เป็นต้น ระบบเหล่านี้ก่อให้เกิดแรงจูงใจทางสังคมหลายประการแต่ที่สำคัญพอจะแยกกล่าวได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ (Affiliative Motive) แรงจูงใจชนิดนี้เกิดขึ้นเนื่องจากสัญชาตญาณในการรวมกลุ่มของมนุษย์ เพื่อความช่วยเหลือกัน เพื่อความอยู่รอดของสังคม แรงจูงใจใฝ่สัมพันธจะมีลำดับลดหลั่นกันเป็นขั้น ๆ ตามลำดับในระบบสังคม ซึ่งแตกต่างกันระหว่างระบบของพวกเจ้าขุนมูลนาย บุคคลธรรมดาและทาส ระบบของสังคมไทยเป็นไปในลักษณะที่เอื้อเพื่อ แสดงไมตรีต่อกัน เรียกว่าระบบไมตรีสัมพันธ คือ เป็นแรงจูงใจของบุคคลที่ช่วยเหลือเกื้อกูลกันอย่างผูกมิตรไมตรี และตระหนักอยู่เสมอว่า “รู้อะไรไม่รู้รู้จักกัน” บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธสูงมักจะชอบทำงานร่วม หรือทำงานที่ต้องเกี่ยวข้องกับผู้อื่น เช่น ครู หมอ พยาบาล และพนักงานขาย เป็นต้น

2. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive) แรงจูงใจชนิดนี้เกิดขึ้นเนื่องจากสัญชาตญาณในการเป็นผู้นำของบุคคล เพื่อที่จะให้ได้มาซึ่งอำนาจ และอำนาจจะบันดาลให้เกิดผลตามที่ต้องการอีกหลายอย่าง อันอาจเป็นที่ยอมรับหรือยกย่องของสังคม จากความต้องการอำนาจซึ่งจะบันดาลให้บุคคลประสบความสำเร็จในชีวิตต่อมานี้เองที่ทำให้บุคคลขวนขวายแสวงหาอำนาจกันอย่างมากมายทั้งอำนาจที่ชอบธรรมและไม่ชอบธรรม อำนาจนี้จึงมีอยู่ 2 อย่าง คือ อำนาจที่แสดงออกได้อย่างแท้จริงว่า ตนมีอยู่เหนือผู้อื่น คือ สามารถใช้อำนาจนั้นได้กับอำนาจแฝงอยู่ในตัวบุคคล บุคคลต้องการอำนาจนี้เพื่อเปรียบเทียบกับผู้อื่น เท่านั้น บุคคลในทุกสังคมล้วนแต่ต้องการจะมีอำนาจอย่างใดอย่างหนึ่ง จากสองอย่างนี้ด้วยกันทั้งนั้น เว้นเสียแต่ว่าแรงขับหรือทิศทางของใครจะมีมากน้อยต่างกันอย่างไรเท่านั้น

3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) หมายถึง ความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีได้ผลเป็นเยี่ยม หรือได้ผลดีกว่าบุคคลอื่น ๆ โดยทุ่มเทความพยายามทั้งหมดที่มีอยู่จนประสบความสำเร็จได้รับการยกย่องชมเชย หรือจนได้รับรางวัล บุคคลที่ได้ชื่อว่า เป็นผู้ทำงานได้อย่างสัมฤทธิ์ผลนั้น จะต้องเป็นไปใน 3 ลักษณะ คือ

3.1 มีความต้องการในการทำงาน ให้สำเร็จอยู่ในระดับสูง หรือต้องการทำงานให้ได้มาตรฐานจริง ๆ

3.2 เป็นงานสร้างสรรค์ ที่บังคับให้รู้ถึงเอกลักษณ์ว่า ชอบงานนั้นน้อยอย่างเป็นชีวิตจิตใจมีความรู้สึกเป็นเจ้าของงานนั้น

3.3 เป็นงานที่ต้องใช้เวลานาน อาศัยความอดทนอย่างยอดเยี่ยม ซึ่งชี้ให้เห็นถึงว่าเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือ มีความตั้งใจที่ยาวนานในการทำงาน

สรุปได้ว่า แรงจูงใจ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ แรงจูงใจทางร่างกาย และ แรงจูงใจทางสังคม โดยแรงจูงใจทางร่างกาย เกิดจากความต้องการ ที่ได้รับการกระตุ้น จากภายในร่างกาย ได้แก่ ความต้องการ อาหาร น้ำ อากาศ ส่วนแรงจูงใจทางสังคม จะเกิดหลังจากการเรียนรู้ในสังคม อันเป็นความ

ต้องการ จากการอยู่ร่วมกับผู้อื่น เพื่อจะได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคม ที่ต้องการได้รับการยกย่อง ต้องการเกียรติยศ ชื่อเสียง ตลอดจน ต้องการความสำเร็จในชีวิต สำหรับการแบ่งตามเหตุผล ของการแสดงออก ของพฤติกรรม ได้แบ่งเป็น แรงจูงใจภายใน และ แรงจูงใจภายนอก โดยแรงจูงใจภายในมีคุณค่ามากกว่าแรงจูงใจภายนอก เพราะพฤติกรรมที่เกิดจากแรงจูงใจภายใน จะมีพลังมากกว่าพฤติกรรมที่เกิดจากแรงจูงใจภายนอก

นอกจากนี้ กรมวิชาการ (2533 : 3) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาชีวิตและสังคมโดยวางกรอบความคิดเกี่ยวกับการพัฒนาผู้เรียนไว้ 3 ด้านคือ

1. การพัฒนาคน
2. การพัฒนาอาชีพ
3. การพัฒนาสังคม

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ

เจือจันทร์ จงสถิตย์อยู่ (2525 : 19 - 20) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ของบุคคลขึ้นอยู่กับฐานะทางเศรษฐกิจ จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษา ชื่อเสียงด้านคุณภาพในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา และที่ตั้งของสถานศึกษา

พจน์ สะเพียรชัย (2526 : 8 - 13) ที่ศึกษาเรื่องเหตุจูงใจให้บุคคลเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า ความต้องการทางการศึกษา ค่านิยมในปรัชญา การยังไม่ได้ประกอบอาชีพและการเน้นคุณค่าและความสำคัญของการศึกษา เป็นเหตุจูงใจให้บุคคลเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้

ทิพย์วรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา (2526 : 32 - 34) ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของบุคคล พบว่า แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ของบุคคลในแต่ละระดับ จะมีความแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับ วัย ฐานะ และโอกาสของบุคคลนั้น ๆ

อัญชลี แจ่มเจริญ (2530 : 11) ได้ศึกษาว่าการเกิดแรงจูงใจ มีลำดับขั้นตอนที่เริ่มต้นมาจากมีสิ่งเร้าร่างกาย ร่างกายเกิดความต้องการ ร่างกายเกิดแรงขับ และร่างกายต้องพยายามทำพฤติกรรมที่ต้องการ เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองแล้ว ร่างกายก็จะกลับเข้าสู่สภาพความชุ่มชื้นและค่อย ๆ เข้าสู่ภาวะปกติ การจูงใจประสบผลสำเร็จหรือไม่ ขึ้นอยู่กับคุณภาพของเครื่องล่อ ซึ่งต้องจัดให้เหมาะสมกับบุคคล

สรุปได้ว่า แรงจูงใจ ที่จะทำให้แต่ละบุคคลเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งในด้านกิจกรรมการเรียน หรือ กิจกรรมที่ทางสถาบันจัดขึ้น ประกอบไปด้วย ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ที่ตั้งของสถานศึกษา การประกอบอาชีพของแต่ละบุคคล ความต้องการทางการศึกษา และค่านิยมของบุคคลนั้น ๆ เป็น สำคัญ

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนักศึกษา

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนักศึกษา

2.1.1 ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา

บุญชัย จงกลนี้ (2525 : 78) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษาว่า กิจกรรมนักศึกษาตรงกับภาษาอังกฤษว่า Student Activities คือ กิจกรรมใด ๆ ที่ทางสถาบันหรือนักศึกษาจัดขึ้น เพื่อให้ นักศึกษาได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการแสดงออก ซึ่งความสนใจ และสามารถทำให้เกิดการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530 : 145) ได้ให้ความหมาย ของกิจกรรมนักศึกษา ไว้ว่า กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนานักศึกษา ในด้านต่าง ๆ นอกเหนือ ไปจาก สิ่งที่ยังบังคับให้ทุกคน ต้องเรียนในชั้นเรียน กิจกรรมดังกล่าว เป็นไปโดยความสมัครใจของนักศึกษา และ ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่ง ของ กระบวนการเรียนวิชาใด กิจกรรมที่มีจุดมุ่งหมาย ในการพัฒนานักศึกษา นั้น จึงหมายรวม ทั้งกิจกรรมที่สถาบัน หรือวิทยาลัยจัดให้นักศึกษา และส่วนที่ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ จัดกันขึ้นเอง โดยการนิเทศ และ ดูแลจากอาจารย์ที่ปรึกษา ชมรมต่าง ๆ เพื่อให้นักศึกษาสัมผัสชีวิตที่ ถูกต้องในสถาบัน

เฟรดเดอริก (Frederick . 1950 : 20) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษาไว้ว่า กิจกรรม นักศึกษาเป็นกิจกรรมทั้งหลายภายในสถานศึกษา ซึ่งนักศึกษามีความสมัครใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนั้น ทั้งนี้ ต้องเป็นกิจกรรมที่สถานศึกษาให้การยอมรับและสนับสนุน โดยมีอาจารย์และผู้บริหาร เป็นผู้ดูแล อย่างใกล้ชิด เพื่อช่วยให้เป็นไปตามเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ แต่นักศึกษาเป็นผู้ดำเนินการ เองทั้งหมด และการเข้าร่วมกิจกรรมจะไม่มีผลในการนับหน่วยกิตหรือคะแนนใด ๆ ในอันที่จะช่วยให้นักศึกษาเลื่อนชั้นหรือสำเร็จการศึกษา

เฮอเบิร์ท (Herbert. 1969 : 30) ใช้คำว่า กิจกรรมนักศึกษา (Student Activities) ในความหมายที่เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่ปฏิบัติภายใต้การแนะนำอย่างถูกต้อง และอยู่ในความรับผิดชอบของสถาบัน ทั้งนี้ กิจกรรมนั้นไม่มีเรื่องของคะแนนเข้ามาเกี่ยวข้อง

กู๊ด (Good. 1973) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษากว่า กิจกรรมนักศึกษา เป็นกิจกรรมซึ่งไม่รวมถึงประสบการณ์ ที่ได้รับในชั้นเรียน เช่น ประสบการณ์การทำงาน ประสบการณ์นอกสถาบัน ชมรม การชุมนุม การกีฬา ภายในสถานศึกษา การเข้าร่วมทางการปกครอง และกิจกรรมอื่น ๆ ซึ่งอยู่ภายใต้การดูแลของสถาบัน

สรุปได้ว่า กิจกรรมนักศึกษาจัดขึ้น เพื่อพัฒนานักศึกษาให้นักศึกษามีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ตนเองได้รับจากสถานศึกษา และกิจกรรมที่จัดขึ้นนั้นทางสถานศึกษา ให้การยอมรับและสนับสนุน โดยมีอาจารย์และผู้บริหาร เป็นผู้ดูแลอย่างใกล้ชิด เพื่อช่วยให้เป็นไปตามเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ แต่นักศึกษาเป็นผู้ดำเนินการเองทั้งหมด

2.1.2 ความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาหลาย ๆ คน ได้ให้ความเห็นว่ากิจกรรมนักศึกษา เป็นสิ่งจำเป็นที่มีความสำคัญ และจำเป็นที่สถาบันอุดมศึกษา จะต้องให้การสนับสนุน ให้นักศึกษา ได้จัดกิจกรรมนักศึกษาขึ้น

เฟรดเดอริก (Frederick. 1959 : 51 - 52) ได้สรุปว่า กิจกรรมศึกษานั้นมีประโยชน์ในแง่ที่จะส่งเสริมการศึกษาให้สมบูรณ์ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อเป็นการเตรียมตัวนักศึกษาสำหรับการดำเนินชีวิตในสังคมประชาธิปไตย
2. เพื่อส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเอง
3. เพื่อให้รู้จักวิธีการทำงานร่วมกัน
4. เพื่อเพิ่มพูนความสนใจของนักศึกษาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
5. เพื่อให้สำนึกในการปฏิบัติตามข้อบังคับ และระเบียบแบบแผนต่าง ๆ
6. เพื่อพัฒนาความสามารถพิเศษของนักศึกษา
7. เพื่อส่งเสริมแรงขับที่เป็นพื้นฐานสำคัญในการศึกษา
8. เพื่อพัฒนาความสามัคคีในโรงเรียน

วิลเลียมสัน (Williamson. 1961) ได้กล่าวว่ากิจกรรมนักศึกษาเป็นจุดศูนย์กลาง ในกระบวนการอุดมศึกษา ในการพัฒนานักศึกษาแต่ละคนให้เป็นคนที่สมบูรณ์

สตรูบ (Strube. 1968) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับงานกิจกรรมนักศึกษาเอาไว้ว่างานกิจกรรมนักศึกษาได้ถูกตั้งขึ้น เพื่อให้การสนับสนุนวัตถุประสงค์ขั้นพื้นฐานของสถาบัน จึงต้องให้ความสำคัญแก่กิจกรรมเสริมหลักสูตรควบคู่กับกิจกรรมประจำ คือ กิจกรรมการเรียนการสอน

สำเนา ขจรศิลป์ (2531 : 113) ได้ให้ความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา ดังนี้

1. ความสำคัญต่อนักศึกษา นักศึกษาโดยทั่วไปเป็นคนหนุ่มคนสาวที่มีพลังกำลังทั้งทางด้านร่างกายและด้านความคิด มีความอยากรู้อยากเห็น และเป็นผู้ที่มีความหวังดีต่อสังคมด้วยใจอันบริสุทธิ์ กิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือกิจกรรมนอกหลักสูตรจะช่วยตอบสนอง ความต้องการของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี กิจกรรมนักศึกษาจึงมีความสำคัญต่อนักศึกษา ดังต่อไปนี้

1.1 ช่วยพัฒนานักศึกษาในด้านสังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ

1.2 ช่วยให้นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

1.3 ช่วยให้นักศึกษาได้มีโอกาสใช้พลังทางด้านร่างกาย และความคิดเพื่อกระทำสิ่งที่
เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ต่อสถาบันการศึกษา และต่อประเทศชาติ

2. ความสำคัญต่อสถาบันอุดมศึกษา การทำงานระหว่างอาจารย์และนักศึกษาในกระบวนการกิจกรรมนักศึกษา ทำให้นักศึกษาเกิดความอบอุ่น และมีความเข้าใจต่ออาจารย์และสถาบันอุดมศึกษาดียิ่งขึ้น กิจกรรมศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์และกีฬา จึงเป็นส่วนสำคัญในการเผยแพร่ชื่อเสียง และเกียรติคุณของสถาบันอุดมศึกษา

3. ความสำคัญต่อประเทศ ในแต่ละปี นักศึกษาได้ออกไปพัฒนาชนบท ในถิ่นทุรกันดารได้สร้างถาวรวัตถุหลายอย่าง เช่น โรงเรียน สะพาน ฝายน้ำล้น ถังเก็บน้ำฝน เป็นต้น และนอกจากนั้นยังช่วยให้ประชาชนในชนบท ได้เข้าใจการประกอบอาชีพ ด้านเกษตรกรรมแผนใหม่ เข้าใจการศึกษา และการสาธารณสุข เพื่อช่วยให้ชาวชนบท ได้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ของนักศึกษา ได้มีบทบาทสำคัญ ในการทำนุบำรุงพัฒนา และเผยแพร่วัฒนธรรมของชาติ กิจกรรมด้านกีฬา ได้ช่วยทำให้นักศึกษา ซึ่งเป็นเยาวชนของชาติ มีร่างกายแข็งแรง ซึ่งจะเป็นทรัพยากรสำคัญ ในการพัฒนาประเทศ

ดังนั้น กิจกรรมนักศึกษาจึงมีความสำคัญอย่างมากในอันที่จะพัฒนาฝึกฝนตัวนักศึกษา ซึ่งเป็นเยาวชนของชาติ ให้มีความรู้ความรักและหวงแหนในความเป็นไทย ตลอดจนหล่อหลอมจิตใจของเยาวชนให้เป็นคนดี เพื่อพัฒนาประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองต่อไป

ในต่างประเทศมีนักการศึกษากล่าวถึงความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษาหลายคน จากอบสัน (Jacobson. 1963 : 272) สรุปได้ว่า แนวความคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในปัจจุบัน ได้แนวความคิดมาจากนักการศึกษาชื่อ จอห์น ดิวอี้ (John Dewey) ซึ่งให้ข้อคิดว่า การศึกษา คือ การรวบรวมประสบการณ์ ที่มีคุณค่าให้นักศึกษา ซึ่งหมายถึง การที่นักศึกษาได้เรียนรู้และรับรู้สิ่งต่าง ๆ จากสิ่งแวดล้อม ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของสถานศึกษา จะต้องจัดสิ่งแวดล้อม ที่มีคุณค่าเหมาะสมแก่นักศึกษา ต่อมา เฟรดเวล (Fredwell. 1964 : 54) ได้เปิดสอนวิชากิจกรรมนอกหลักสูตร (Extra-curricular Activities) ขึ้นที่มหาวิทยาลัยโคลัมเบีย ที่วิทยาลัยวิลเลียมแอนด์แมรี ได้จัดให้มีสภานักศึกษา (Student Council) ขึ้นเป็นแห่งแรก หลังจากนั้นมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้จัดให้มีกิจกรรมนักศึกษาขึ้น แต่เรียกชื่อต่าง ๆ กัน เช่น กิจกรรมร่วมหลักสูตร (Cocurricular Activities) กิจกรรมพิเศษ (Special Activities) กิจกรรมนอกห้องเรียน (Outside Classroom Activities) กิจกรรมนักศึกษา (Student Activities) เป็นต้น ไทเลอร์ (Taylor. 1964 : 33 - 40) มีความเห็นว่า การศึกษาระดับอุดมศึกษาต้องการพัฒนาคนในด้านวิชาการ สติปัญญา สังคม จิตใจ และร่างกาย ดังนั้น การสร้างสิ่งแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษาในด้านการเรียนการสอน การกีฬา และศิลปะ เพื่อให้นักศึกษาได้รับความรู้ความชำนาญในด้านต่าง ๆ ตามความต้องการของแต่ละบุคคล จึงเป็นสิ่งจำเป็นต้องทำและวิลเลียมสัน (Williamson. 1961 : 27) เน้นว่า งานกิจกรรมนักศึกษาเป็นศูนย์กลางในกระบวนการอุดมศึกษา เพื่อพัฒนานักศึกษาแต่ละคน ให้เป็นคนที่มีสมบูรณ์

แอนเดอร์สัน และ แวนไดค์ (Anderson and Van Dyke. 1963 : 252 - 253) ได้เสนอแนวทางเพื่อการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษาไว้ สรุปได้ดังนี้

1. โครงการกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะให้ให้นักศึกษามีส่วนร่วมนั้นควรมาจากความสมัครใจ
2. โครงการต่าง ๆ จะดำเนินไปได้นั้น จะต้องอยู่ภายใต้กฎ และนโยบายของทางสถาบัน
3. ควรจะต้องจัดหาอาจารย์อย่างพอเพียง และมีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
4. นักศึกษาทุกคนควรจะต้องมีตัวแทนในการจัดกิจกรรมทั้งหลาย
5. โครงการที่จะให้นักศึกษามีส่วนร่วมนั้น น่าจะต้องพัฒนาการไปอย่างช้า ๆ
6. โครงการใดจะมีความสำคัญมากน้อยก่อนหลัง ควรให้นักศึกษามีส่วนร่วม ในการ

วินิจฉัย

7. ผู้บริหารหรือหัวหน้าสถาบันการศึกษาควรมีอำนาจในการยับยั้งกิจกรรมที่เห็นว่าไม่เหมาะสมได้
8. ควรมีหน่วยงานรับผิดชอบกิจกรรมนักศึกษาโดยเฉพาะ

9. การติดต่อสื่อสารระหว่างนักศึกษาทั้งหลายและอาจารย์ ควรเป็นไปได้อย่างดี

10. ผู้แทนนักศึกษาที่ทำงานเพื่อส่วนรวม ควรมีความรู้ความสามารถที่เหมาะสม

สรุปได้ว่ากิจกรรมนักศึกษา จะประสบความสำเร็จเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับการบริหารกิจกรรมนักศึกษา โดยเฉพาะการกำหนด นโยบายที่แน่นอน และองค์ประกอบด้านการบริหารจะต้องสอดคล้อง และเชื่อมโยงกันอย่างได้ผล ทั้งทางด้านการดำเนินการ นโยบายการพิจารณาหาปัจจัยต่าง ๆ เพื่อช่วยสนับสนุนกิจกรรมนักศึกษาให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

2.1.3 ประเภทของกิจกรรม

พาดิ ปรีชานนท์ และคณะ (2527 : 9 - 10) ได้แบ่งประเภทของกิจกรรมนักศึกษาตามวัตถุประสงค์หลักได้ 7 ประเภท คือ

1. กิจกรรมด้านวิชาการ เป็นกิจกรรมซึ่งมีวัตถุประสงค์ คือ การเพิ่มพูนความรู้ และประสบการณ์ ทางด้านวิชาการ ให้แก่นักศึกษา เช่น นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกทางด้านการหนังสือพิมพ์ ได้ทำกิจกรรมด้านการเขียนหนังสือพิมพ์ของสถาบัน

2. กิจกรรมทางด้านศิลปและวัฒนธรรม กิจกรรมประเภทนี้มุ่งส่งเสริมความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ ให้แก่นักศึกษาในด้าน ศิลปวัฒนธรรม เช่น ชมรมดนตรีไทย ในสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ได้ให้ความรู้และประสบการณ์ในด้านดนตรีไทยให้แก่นักศึกษา

3. กิจกรรมทางด้านบำเพ็ญประโยชน์ เป็นกิจกรรมที่มุ่งสร้างทางด้านสาธารณะสมบัติ ในชนบท และชุมชนที่ยากจน เช่น โครงการค่ายอาสาพัฒนา

4. กิจกรรมทางด้านกีฬา เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนานักศึกษาในด้านร่างกาย และทักษะในการกีฬา ซึ่งนอกจากจะทำให้ให้นักศึกษาเกิดทักษะในการกีฬา และให้ความสนุกสนานแล้วยังทำให้นักศึกษามีร่างกายแข็งแรง เป็นการฝึกให้นักศึกษามีน้ำใจนักกีฬา

5. กิจกรรมทางด้านนันทนาการ เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแก่นักศึกษา เช่น การจัดสังสรรค์ การจัดงานเต้นรำ

6. กิจกรรมส่วนกลาง เป็นกิจกรรมที่เป็นศูนย์รวมของนักศึกษาและเป็นฝ่ายควบคุม และให้การสนับสนุนกิจกรรมอื่น ๆ เช่น สภานักศึกษา สโมสรนักศึกษา เป็นต้น

7. กิจกรรมด้านการเมือง เป็นกิจกรรมที่นักศึกษา ได้แสดงความคิดเห็นหรือแสดงออกซึ่ง อาจจะเป็นการคัดค้าน หรือการสนับสนุนต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ของสังคม

สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538 : 127-128) ได้แบ่งประเภทของกิจกรรมนักศึกษา ตามลักษณะของกิจกรรมได้ 7 ประเภท ดังนี้

1. กิจกรรมส่วนกลาง เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อเป็นศูนย์รวมของนักศึกษา และยังเป็นฝ่ายควบคุมและสนับสนุนกิจกรรมส่วนอื่น ๆ อีกด้วยโดยทั่ว ๆ ไปกิจกรรมประเภทนี้จะแบ่งออกเป็น 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายบริหารและฝ่ายสภานักศึกษา ซึ่งทำหน้าที่นิติบัญญัติ องค์กรกิจกรรมประเภทนี้ ได้แก่ องค์กษรนักศึกษา ศูนย์นักศึกษา หรือสโมสรนักศึกษา

2. กิจกรรมด้านวิชาการ เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มุ่งเพิ่มพูนความรู้ และประสบการณ์ทางด้านวิชาการให้แก่นักศึกษา

3. กิจกรรมทางด้านการกีฬา เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนานักศึกษาในด้านร่างกาย และจิตใจตลอดจนทักษะในการกีฬา การฝึกซ้อมกีฬา นอกจากจะทำให้นักศึกษาเกิดทักษะในการกีฬา และความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้ว ยังทำให้นักศึกษามีร่างกายแข็งแรง นอกจากนี้การแข่งขันกีฬายังเป็นการฝึกให้นักศึกษามีน้ำใจเป็นนักกีฬาด้วย

4. กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นกิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมความรู้และประสบการณ์ ให้แก่นักศึกษาทางด้านศิลปวัฒนธรรม เช่น กิจกรรมที่เกี่ยวกับศาสนา ศิลปการแสดง ศิลปการพูด และดนตรี

5. เป็นกิจกรรมที่นักศึกษากระทำ เพื่อช่วยเหลือผู้อื่น หรือสร้างถาวรวัตถุที่เป็นสาธารณสมบัติ กิจกรรมด้านนี้มีทั้งการสร้างถาวรวัตถุ และการให้การศึกษาแก่ประชาชนในด้านอาชีพ ด้านสาธารณสุข เพื่อช่วยให้ประชาชนในชนบท หรือประชาชนในเมืองที่อยู่ในแหล่งเสื่อมโทรมมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

6. กิจกรรมทางด้านการนันทนาการ เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้น เพื่อให้ความสนุกสนานและเพลิดเพลินแก่นักศึกษา กิจกรรมประเภทนี้ ได้แก่ การจัดงานสังสรรค์ การจัดงานตามประเพณีท้องถิ่น หรือการจัดงานในโอกาสต่าง ๆ เป็นต้น

7. กิจกรรมด้านการเมือง เป็นกิจกรรมที่นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็น หรือแสดงออกซึ่งอาจเป็นการคัดค้าน หรือสนับสนุนต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ของสังคม

สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (2534) ได้แบ่งประเภทของกิจกรรมนักศึกษาตามลักษณะวัตถุประสงค์ และโครงการที่เขียนของงบประมาณสนับสนุน คือ โครงการด้านบำเพ็ญประโยชน์หรืออาสาพัฒนาชนบท ลักษณะของกิจกรรม เป็นโครงการทางด้านอาสาพัฒนาชนบท และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมทั้งนี้ รวมถึงโครงการทั้งในขั้นการสำรวจ และขั้นการดำเนินการโดยมีลักษณะงานที่ปฏิบัติ ได้แก่

1. ด้านการศึกษา เช่น สร้าง ซ่อมแซมอาคารเรียน พัฒนาโรงเรียน สร้างสนามกีฬา จัดทำ และบริหารจัดการทำอุปกรณ์การศึกษา สาธิตและให้ความรู้การจัดห้องสมุด ฯลฯ
2. ด้านสาธารณูปโภค เช่น สร้างถังเก็บน้ำฝน ขุดสระ ขุดบ่อน้ำ พัฒนาปรับปรุงหมู่บ้าน และสาธารณสมบัติ
3. ด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การปลูกป่า พัฒนาปรับปรุงอุทยาน ขุดลอกคูคลอง ให้บริการความรู้ในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สรุป กิจกรรมที่นักศึกษาให้ความนิยมนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรมด้านค่ายอาสาพัฒนา เป็นการออกค่ายสู่ชนบทที่ห่างไกล และกิจกรรมที่ได้รับความนิยมอีก คือ กิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการ กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมและจริยธรรม กิจกรรมทางด้านวิชาการ

2.1.4 วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษา เป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นในการพัฒนานักศึกษา การจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษาไม่ได้เน้นเฉพาะการผลิตบุคลากร เพื่อประกอบอาชีพเพียงอย่างเดียว แต่จะต้องหาวิธีการที่จะทำให้เกิดการพัฒนาของบุคคล ดังนั้นสถาบันจึงต้องรับผิดชอบในการกำหนดทิศทาง เพื่อให้ นักศึกษาได้พัฒนาไปตามความสามารถและความถนัด กิจกรรมนักศึกษาเป็นวิธีการหนึ่งที่สถาบัน นำมาใช้ในการพัฒนานักศึกษา การจัดกิจกรรมจะต้องกำหนดวัตถุประสงค์ไว้อย่างชัดเจน รอบคอบ และ

รัดกุม เพื่อให้กิจกรรมที่จัดขึ้นดำเนินไปได้ด้วยดี ก่อให้เกิดประโยชน์ ตามความมุ่งหมายในการกำหนด วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนักศึกษานั้น

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530 : 146 - 147) ได้เน้นสาระสำคัญของวัตถุประสงค์ในการ จัดกิจกรรมนักศึกษาที่มีอยู่ในสถาบันต่าง ๆ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาความเหมาะสมด้านบุคลิกภาพ
2. เพื่อพัฒนาความสามารถในความสัมพันธ์ และทำงานร่วมกับผู้อื่น
3. เพื่อทำให้นักศึกษามีจิตใจกว้างขวางขึ้น
4. เพื่อฝึกให้มีความรับผิดชอบ
5. เพื่อฝึกให้หัดปกครองตนเองด้วยการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี
6. เพื่อฝึกความคิดและการตัดสินใจ
7. เพื่อพัฒนาสติปัญญา

8. เพื่อให้รักศิลปวัฒนธรรมและประเพณีไทย
9. เพื่อให้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
10. เพื่อให้เพิ่มพูนความรู้ในด้านอาชีพในอนาคต
11. เพื่อให้รู้จักทักษะทางสังคม
12. เพื่อให้รู้จักการเสียสละและทำงานให้ส่วนรวม
13. เพื่อให้พัฒนาลักษณะนิสัย และความคิดที่ดี
14. เพื่อให้มีความสามัคคี
15. เพื่อให้พัฒนาความกตัญญูต่อสถาบัน

สำเนาฯ ขจรศิลป์ (2538 : 120 - 121) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อเสริมสร้างความรู้และประสบการณ์ทางด้านวิชาการให้แก่นักศึกษา
2. เพื่อเป็นการเตรียมนักศึกษาสำหรับการดำเนินชีวิตในสังคมประชาธิปไตย
3. เพื่อพัฒนานักศึกษาทางด้านสังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ
4. เพื่อเพิ่มพูนความสนใจของนักศึกษาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
5. เพื่อให้ให้นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
6. เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์และการทำงานร่วมกับผู้อื่นให้แก่นักศึกษา
7. เพื่อพัฒนาความสามารถพิเศษของนักศึกษา
8. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้นำความรู้ไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์แก่สังคม
9. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไทย
10. เพื่อเสริมสร้างความสามัคคีในหมู่นักศึกษา

สรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันต่าง ๆ มีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อทำให้นักศึกษาเป็นคนที่สมบูรณ์ และเมื่อสำเร็จการศึกษาออกไปก็จะเป็นบุคคลที่มีความสามารถในการทำงานในวิชาชีพที่ศึกษามา สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุขในทุกสถานการณ์ มีบุคลิกภาพอันเป็นที่ ชื่นชอบแก่บุคคลที่ได้พบเห็นกันทั่วไป และมีลักษณะที่เป็นคนไทยซึ่งเป็นตัวอย่างของสังคมไทย

2.1.5 อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษา

บุคคลที่มีบทบาทมากที่สุด ในการดำเนินงานกิจกรรม ในส่วนที่เป็นตัวแทนของสถาบันการศึกษา คือ อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม อาจารย์ที่ปรึกษานี้มีความสำคัญและจำเป็นอยู่มาก ในการที่จะทำให้การดำเนินของนักศึกษาเป็นไปในแนวทางและวิธีการที่เหมาะสม

ผลการสัมมนาผู้บริหารกิจการนักศึกษา ครั้งที่ 1 ของทบวงมหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 7-9 กันยายน 2521 ได้ระบุบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาไว้ดังนี้ คือ (ทบวงมหาวิทยาลัย . 2521 : 50 - 51)

1. รับทราบและดำเนินการตามนโยบายของสถาบัน
2. ให้คำแนะนำในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ตนเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
3. เป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมโดยทั่วไป
4. ส่งเสริม สนับสนุน และเข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของนักศึกษา
5. เป็นผู้ประสานงานระหว่างนักศึกษากับหน่วยงาน หรือส่วนราชการอื่น ๆ
6. ควบคุมดูแลความเรียบร้อยของกิจกรรมต่าง ๆ
7. เสนอแนะและให้ความเห็นชอบแก่คณะกรรมการฝ่ายกิจการนักศึกษาของ มหาวิทยาลัย

/ สถาบัน

สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2525 : 27 - 30) ได้สรุปคุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาไว้ดังต่อไปนี้

1. มีความสนใจและมีความรู้ในกิจกรรมนักศึกษาด้านนั้นเป็นอย่างดี
2. มีความเสียสละและยินดีช่วยเหลือผู้อื่น
3. มีมนุษยสัมพันธ์ดี
4. มีอารมณ์มั่นคง
5. สนับสนุนให้นักศึกษาคิดและตัดสินใจเอง
6. มีคุณธรรมและความประพฤติดี
7. มีทัศนคติที่ดีต่อการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530 : 158) ได้กำหนดลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมไว้ดังนี้

1. เข้าใจลักษณะนักศึกษา ธรรมชาติของกลุ่ม การตัดสินใจ ธรรมชาติของวัยรุ่นและท่าทีของนักศึกษาในสถาบันนั้น ๆ
2. มีความรู้เรื่องกิจกรรม หลักการจัดกิจกรรม ความสำคัญของกิจกรรม ตลอดจนมีความรู้ในเรื่องของชมรมนั้นดีพอสมควร
3. รู้เทคนิคการแนะแนว ทั้งรายบุคคลและเป็นกลุ่ม
4. มีบุคลิกภาพดี สามารถทำให้นักศึกษารู้สึกอยากเข้าใกล้ อยากปรึกษา และมีความเชื่อถือ ศรัทธา

5. มีธรรมชาติในวาจา คือ สามารถใช้วาจาที่สุภาพ สื่อสารเข้าใจ และกระตุ้นให้นักศึกษาอยากทำงานด้วย

6. มีเวลาเพียงพอ ที่จะเข้าร่วมกิจกรรมที่นักศึกษาเข้าร่วมประชุม หรือให้เวลาในการพบปะให้การปรึกษา

7. รู้จักเสียสละ ทั้งกำลังกาย กำลังใจ กำลังทรัพย์ และกำลังความคิด

8. มีคุณธรรม เป็นแบบอย่างที่ดีในความประพฤติและการปฏิบัติ

9. เข้มแข็ง เด็ดเดี่ยว มีเหตุผลน่าเชื่อถือ และมีการตัดสินใจที่ดี

10. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สามารถเข้ากับคนต่างวัยได้

11. มีใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดของผู้อื่นได้

สรุปได้ว่า อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษา เป็นผู้มีความสำคัญ ในการพัฒนานักศึกษาทั้งด้านสติปัญญา ความรับผิดชอบ และความเป็นผู้นำ จึงต้องมีคุณลักษณะที่เหมาะสมในการให้คำแนะนำปรึกษา และ ดูแลการดำเนินงาน ของนักศึกษา ให้เป็นไปตามเป้าหมายของสถาบัน จึงต้องเป็น ผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องหลักการสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา รวมทั้งต้องทำหน้าที่ เป็นผู้ประสานความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันกับนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

2.1.6 ประโยชน์และผลเสียของกิจกรรมนักศึกษา

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2520 : 108 - 112) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของกิจกรรมนักศึกษา และผลเสียของกิจกรรมนักศึกษา สรุปได้ดังนี้

ประโยชน์ของกิจกรรมนักศึกษา

1. ทำให้นักศึกษาได้กระทำสิ่งที่ตนเองสนใจ
2. กิจกรรมนักศึกษาช่วยให้มีประสบการณ์ในการทำงาน
3. กิจกรรมนักศึกษาช่วยให้นักศึกษาเป็นคนมั่นใจ รักพวกพ้อง และรักโรงเรียน
4. กิจกรรมนักศึกษาช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
5. กิจกรรมนักศึกษาช่วยทำให้บทเรียนมีความหมายขึ้น
6. กิจกรรมนักศึกษาทำให้เกิดความร่วมมืออย่างดี ระหว่างนักศึกษา ครู อาจารย์ และผู้บริหาร
7. กิจกรรมนักศึกษาจะช่วยสร้างความเข้าใจอันดี ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน

8. กิจกรรมบางอย่างมีประโยชน์โดยตรงต่อสังคม เช่น กิจกรรมปลูกเสื่อ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และการออกค่ายอาสาพัฒนา

ผลเสียของกิจกรรมนักศึกษา

1. ถ้าจัดกิจกรรมไม่ดี จะทำให้นักศึกษาไม่มีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง ทำให้เห็นว่ากิจกรรมเป็นเรื่องของคนส่วนน้อย
2. ถ้านักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมมากเกินไป อาจทำให้ผลการเรียนลดลง
3. กิจกรรมบางอย่างต้องลงทุนมาก การละคร การถ่ายภาพ โรงเรียนไม่สามารถจะช่วยเหลือได้ทั้งหมด ทำให้ผู้ปกครองเดือดร้อน
4. กิจกรรมที่ทำไปโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ อาจจะนำภัยมาสู่สถาบันและประเทศชาติได้

2.1.7 ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

การจัดดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา ภายในสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ แต่ละแห่งต่างประสบปัญหาและอุปสรรคทั้งที่แตกต่างกันและคล้ายคลึงกัน ดังนี้

ชูศักดิ์ ทิพย์เกษรและคนอื่น ๆ (2529 : 100 - 101) ได้กล่าวว่าปัญหา และ อุปสรรค ในการจัดกิจกรรมนักศึกษาเพื่อพัฒนานักศึกษาว่าอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมและนักศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการบริหาร และการปฏิบัติตามกฎระเบียบของทางราชการ ตลอดจนขาดความร่วมมือประสานงานขององค์กรต่าง ๆ ประกอบกับอาจารย์และนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2533 : 13) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมนักศึกษาโดยส่วนรวมยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร กล่าวคือ ผู้ที่อยู่ในสถาบันอุดมศึกษาไม่มีความชัดเจนว่าตนเองมี

จุดมุ่งหมาย มีบทบาท และมีความรับผิดชอบต่อการอุดมศึกษาอย่างไร เช่น อาจารย์ไม่ทราบสถานภาพของตนเอง ไม่แจ่มแจ้งในปณิธาน หรือจุดมุ่งหมายของสถาบันไม่รู้จักนักศึกษา ขาดความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา ส่วนนักศึกษาเข้าสู่ระบบอุดมศึกษาโดยปราศจากความมุ่งหมาย กล่าวคือ ไม่ทราบว่าสถาบันมีจุดมุ่งหมายที่จะผลิตบัณฑิตให้มีคุณธรรม บุคลิกภาพหรือความรู้อย่างไร และในส่วนของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่ คือ ผู้ที่มาจากแวดวงวิชาการ จึงขาดความเข้าใจในสภาพของนักศึกษา และขาดความเข้าใจในอิทธิพลของสภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อนักศึกษา

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนักศึกษา

2.2.1 งานวิจัยภายในประเทศ

อนันต์ ภูมิวรรณ (2518 : ง) ได้ศึกษากิจกรรมนิสิตในวิทยาลัยวิชาการศึกษา 4 แห่ง คือ บางแสน พิษณุโลก มหาสารคาม และสงขลา ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ และนิสิตมีความคิดเห็นตรงกันว่ากิจกรรมนิสิตที่จัดขึ้น ได้รับผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ และอาจารย์ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่า วิธีดำเนินงานในการจัดกิจกรรมของนิสิตอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้

จรัส โพธิศิริ (2518 : 353) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครูภาคใต้ ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษา ผลจากการศึกษาพบว่า ทั้งอาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นว่า กิจกรรมประเภทต่าง ๆ ที่จัดส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมการพัฒนาของนักศึกษาในทุก ๆ ด้าน แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า วิทยาลัยครูในกลุ่มภาคใต้มีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับศาสนาและประเพณี น้อย ประโยชน์ของกิจกรรมนักศึกษาที่มีต่อนักศึกษาและทางวิทยาลัยกลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลตรงกันว่า มีประโยชน์มาก

สายันท์ นูรณ์ไทย (2521 : 92) ได้วิจัยเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ที่มีต่อองค์การนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีทัศนคติต่อบทบาทขององค์การนักศึกษาในการจัดกิจกรรมนักศึกษาโดยทั่วไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ธีระ นทีวุฒิกุล (2523 : 4 - 43) ได้ทำการศึกษาแล้วพบว่า ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของ นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สอดคล้องกับอันดับการจัดกิจกรรมนิสิต 9 ประเภท คือ กิจกรรมทาง วิชาการ ศิลปและดนตรี การพูดและการพิมพ์ เสริมวิชาชีพและงานอดิเรก ศาสนาและวัฒนธรรม กีฬา และสุขภาพสังคม สังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมที่นิสิตสนใจเข้าร่วมมาก ได้แก่ สังคม สงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์

ยุทธพงศ์ ยุคคุณธร (2543 : 138) ได้วิจัยเรื่องการจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 4 ปรากฏผลดังนี้ กิจกรรมนักเรียนนักศึกษาที่ได้รับการจัดอันดับสูงสุด 3 อันดับแรกคือ กิจกรรมการแข่งขันกีฬาภายใน กิจกรรมการบวช สมာธิพัฒนาจิต และกิจกรรมศึกษาดูงาน สถานประกอบการ ส่วนกิจกรรมที่ได้รับการจัดอันดับต่ำสุด 3 อันดับสุดท้าย คือ กิจกรรมบริจาคโลหิต กิจกรรมขับขีปลดภัยทำบาปอนุญาตขับรถ และกิจกรรมไถ่บาปและประกวดสุนทรพจน์

วชิรญา บัวศรี (Vajiraya Buasri. 1974 : 133) ได้ศึกษาและวิเคราะห์ถึงความสำคัญและ ผลสำเร็จของกิจกรรมนักศึกษาในทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาของไทย 6 แห่ง ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารเห็นความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษามากที่สุด กลุ่มอาจารย์ให้ความสำคัญรองลงมา ส่วนนักศึกษา เห็นความสำคัญของกิจกรรม ของตนน้อยที่สุด ทางด้านความสำเร็จ

ของกิจกรรมทั้ง 3 กลุ่ม ให้ความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ กลุ่มผู้บริหารเห็นว่ากิจกรรมนักศึกษาประสบผลสำเร็จในขั้นปานกลาง กลุ่มอาจารย์เห็นว่ากิจกรรมนักศึกษาประสบผลสำเร็จมาก แต่กลุ่มนักศึกษามีความเห็นว่ากิจกรรมนักศึกษาประสบผลสำเร็จน้อยที่สุด

2.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

ฟินเลย์ (Finley. 1968 : 1269) ได้ศึกษาขอบเขตและประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยในรัฐเพนซิลวาเนีย โดยใช้แบบสอบถามถามความคิดเห็นของผู้บริหาร และนักศึกษา จำนวน 21 วิทยาลัย ทั้งผู้บริหาร และ นักศึกษา มีความคิดเห็นว่า การจัดดำเนินงานและการบริหารงานด้านกิจกรรมนักศึกษาที่ให้บริการแก่นักศึกษาอยู่ในสภาพที่น่าพอใจ แต่มีบางแห่งยังต้องมีการปรับปรุง

ฮาร์โรลด์ (Harrold. 1967 : 2782) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมนักศึกษาในมหาวิทยาลัยพบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาเห็นว่า กิจกรรมนักศึกษาในด้านการปลูกฝัง พัฒนาและส่งเสริมบุคลิกภาพทุกด้านของนักศึกษา และการควบคุมการจัดกิจกรรมนักศึกษาในด้านการปลูกฝัง พัฒนา และส่งเสริมบุคลิกภาพทุกด้านของนักศึกษา และการควบคุมการจัดกิจกรรมนักศึกษาขึ้นอยู่กับเหตุผลทางด้านคุณธรรม และภูมิหลังของนักศึกษามากกว่ากฎเกณฑ์ของสถาบัน

สรุปได้ว่า ในการจัดกิจกรรมศึกษานั้น ต้องกำหนดจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน นักศึกษาได้มีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง และต้องเกิดจากความสมัครใจ ร่วมมือร่วมใจของทุกฝ่าย ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษา ได้เกิดการพัฒนาตน มีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม และพัฒนาประเทศชาติต่อไปในอนาคต

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร

3.1 ประวัติสถาบัน

วิทยาเขตบพิตรพิมุข เดิมชื่อโรงเรียนวัดบพิตรพิมุข ถือกำเนิดเมื่อปี พุทธศักราช 2428 ตามประกาศตั้งโรงเรียนของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งโรงเรียนขึ้นตามอารามหลวง ในพุทธศักราช 2428 ครั้งนั้น โรงเรียนวัดบพิตรพิมุข ได้รับแต่งตั้งให้เป็นโรงเรียนในพระอารามหลวงรุ่นแรก และได้ดำเนินงานทางด้านการศึกษา และปรับปรุงหลักสูตรเรื่อยมา

ในปีพุทธศักราช 2516 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศยกฐานะโรงเรียนวัดบพิตรพิมุข สังกัดกองวิทยาลัย กรมอาชีวศึกษา เป็นวิทยาลัยบพิตรพิมุข สังกัดกองและกรมเดิม ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2516 ตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 6 กันยายน พุทธศักราช 2516

ในปีพุทธศักราช 2520 ได้มีพระราชบัญญัติให้ออกกิจการบางส่วนของกรมอาชีวศึกษาไปสังกัดวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการในการโอนครั้งนี้ วิทยาลัยบพิตรพิมุข ได้รับโอนไปอยู่ในสังกัดวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาตามประกาศในพระราชกฤษฎีกา เล่มที่ 94 ตอนที่ 17 ลงวันที่ 9 มีนาคม พุทธศักราช 2520 และในการโอนครั้งนี้ ให้เปลี่ยนชื่อจากวิทยาลัยบพิตรพิมุข เป็นวิทยาเขตบพิตรพิมุข

เนื่องจากสถานที่ของวิทยาเขตบพิตรพิมุข ซึ่งตั้งอยู่ที่ถนนจักรวรรดินั้นคับแคบมากยากแก่การขยายเนื้อที่และอาคารเรียนให้เพียงพอกับการขยายการศึกษา จึงเห็นความจำเป็นที่จะต้องหาที่ดินใหม่ให้แก่วิทยาเขตฯ นายกสมาคมนักเรียนเก่าบพิตรพิมุข ในพระบรมราชูปถัมภ์ในขณะนั้น คือ นายศักดิ์ รัตนศาสตร์ พร้อมด้วยกรรมการของสมาคมฯ ได้ประชุมปรึกษาหารือกันหลายครั้งกับอาจารย์ สายใจ ดาลาล์ ผู้อำนวยการในขณะนั้นเพื่อหาและเลือกสถานที่ที่เหมาะสม ในที่สุดก็พอใจที่ดินที่ทุ่งมหาเมฆ ซึ่งมีเนื้อที่ประมาณ 19 ไร่ เป็นที่ราชพัสดุอยู่ในความดูแลของกรมธนารักษ์ และได้ดำเนินการจนกระทั่งคณะรัฐมนตรีอนุมัติให้วิทยาเขตใช้ที่ดินแปลงนี้ได้เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม พุทธศักราช 2514

ในปลายปีพุทธศักราช 2519 ทางคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติงบประมาณแผ่นดิน เงิน 10 ล้านบาท ให้วิทยาเขตก่อสร้างอาคารเรียนหลังใหม่จำนวน 1 หลัง นับเป็นอาคารเรียนหลังแรกที่ตำบลทุ่งมหาเมฆได้เริ่มลงมือก่อสร้างตั้งแต่เดือนตุลาคม พุทธศักราช 2519 และได้ทำพิธีวางศิลาฤกษ์ อาคารเรียนหลังแรก เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2519 เวลา 08.29 น. โดยมี นายศักดิ์ รัตนศาสตร์ นายกสมาคมนักเรียนเก่า บพิตรพิมุข ในพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นประธานพิธี การก่อสร้างได้แล้วเสร็จ เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม พุทธศักราช 2520 และได้เริ่มเปิดเรียน เมื่อวันที่ 5 มิถุนายน พุทธศักราช 2521 โดยเปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกธุรกิจ สาขาวิชาการเลขานุการ และการบัญชี และสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ

ต่อมาในปีพุทธศักราช 2526 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศปรับปรุงการบริหารงานของวิทยาเขตบพิตรพิมุข สังกัดกองงานวิทยาเขต วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาออกเป็น 2 แห่ง คือ ที่แขวงจักรวรรดิ เขตสัมพันธวงศ์ แห่งหนึ่ง และที่ แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตยานนาวา อีกแห่งหนึ่ง ด้วยเหตุที่สถานศึกษาอยู่ห่างไกลกัน เป็นเหตุให้การบริหารงานทั้งในด้านวิชาการ และธุรการไม่สะดวกและคล่องตัวเท่าที่ควร ด้วยเหตุดังกล่าว สภาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาในการประชุมครั้งที่ 1/2526 ลงวันที่

15 เมษายน พุทธศักราช 2526 จึงได้มีมติเห็นสมควรปรับปรุงการบริหารงานของวิทยาเขตปิตุภูมิให้เป็น 2 วิทยาเขต ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในข้อ 23 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พุทธศักราช 2515 ได้ตั้งวิทยาเขตปิตุภูมิเป็น 2 วิทยาเขต คือ

1. วิทยาเขตที่ตั้งอยู่ที่แขวงจักรวรรดิ เป็น “วิทยาเขตปิตุภูมิ จักรวรรดิ”
2. วิทยาเขตที่ตั้งอยู่ที่แขวงทุ่งมหาเมฆเป็น “วิทยาเขตปิตุภูมิ มหาเมฆ”

ตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม พุทธศักราช 2526 ประกาศ ณ วันที่ 25 สิงหาคม พุทธศักราช 2526

ในปีการศึกษา 2544 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปิตุภูมิ มหาเมฆ เปิดสอน 2 ระดับ คือ

1. ระดับ ปวส. สาขาวิชาการเลขานุการ, สาขาวิชาการบัญชี, สาขาวิชาภาษาอังกฤษ, สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาวิชาการตลาด
2. ระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชีทั่วไป, สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ, สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น, สาขาวิชาการจัดการทั่วไป, สาขาวิชาการตลาด, สาขาวิชาระบบสารสนเทศ

ส่วนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ได้กำหนดวัตถุประสงค์ และนโยบายเกี่ยวกับแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 8 พ.ศ. 2540 – พ.ศ. 2544 (สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. ม.ป.ป. : 12 , 16) โดยมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับนโยบายด้านกิจกรรมนักศึกษา ดังนี้

1. การทำนุบำรุงศาสนาสืบสานวัฒนธรรม มีแนวทางการดำเนินงานดังนี้
 - 1.1 จัดตั้งศูนย์ศิลปวัฒนธรรม
 - 1.2 จัดให้มีกิจกรรมด้านศาสนาวัฒนธรรม
 - 1.3 สอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับศาสนาและศิลปวัฒนธรรมในวิชาต่าง ๆ ทุกระดับ
 - 1.4 ส่งเสริมให้มีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้
 - 1.5 รณรงค์ เผยแพร่ จัดแสดงศิลปวัฒนธรรม ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
 - 1.6 ใช้สื่อทางสถานีวิทยุของสถาบัน
2. การพัฒนาคุณลักษณะของนักศึกษา มีแนวทางการดำเนินงานดังนี้
 - 2.1 จัดทำแผนพัฒนาคุณลักษณะของนักศึกษาอันพึงประสงค์
 - 2.2 ทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อปลูกฝังความมีวินัยของนักศึกษา
 - 2.3 ส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ
 - 2.4 สนับสนุนงานการแนะแนวและกิจกรรมอาจารย์ที่ปรึกษา

3.2 บทบาทของสถาบันการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร

นโยบายของการจัดกิจกรรมนักศึกษานั้น ต้องกำหนดให้สอดคล้องกับปรัชญาของการจัดกิจกรรมนักศึกษา และสอดคล้องกับนโยบายในการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา นโยบายของการจัดกิจกรรมนักศึกษานั้น ควรเป็นการส่งเสริมประสบการณ์และการเรียนรู้ในจริยธรรม และจรรยาบรรณของแต่ละวิชาชีพ เพื่อเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

การดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษานั้น สถาบันการศึกษาจะต้องมีบทบาทเข้าไปเกี่ยวข้องอย่างมากในเรื่องต่าง ๆ เพื่อให้การจัดกิจกรรมของนักศึกษา เป็นไปตามจุดมุ่งหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารสถาบันหรือหัวหน้างานกิจกรรมนักศึกษา ควรจะต้องกำหนดนโยบาย และกฎข้อบังคับในการดำเนินงานให้ชัดเจน เพื่อให้ศึกษายอมรับบุคคลในการบริหารงานควรมีความรู้ความเข้าใจ และความชำนาญในการพัฒนานักศึกษา มีส่วนร่วมกับนักศึกษาในการวางแผนดำเนินงาน และประเมินผลของกิจกรรมนักศึกษาให้เป็นไปตามเป้าหมาย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร ระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2546 หลักสูตรบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 251 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 218 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 135 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 87 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 691 คน เป็นนักศึกษาชาย 336 คน และเป็นนักศึกษาหญิง 355 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้จากการสุ่มจากประชากรทั้งหมด เป็นนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 จำนวน 85 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 74 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 46 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 30 คน รวมทั้งสิ้น 235 คน เป็นนักศึกษาชาย 115 คน และเป็นนักศึกษาหญิง 120 คน ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane. 1996. 583) ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรโดยใช้ชั้นปี และเพศเป็นชั้น (Strata) ดังนี้

1.2.1 จำแนกประชากรจำนวน 691 คน ออกเป็น 4 ชั้นปี ได้แก่ นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 จำนวน 251 คน นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 จำนวน 218 คน นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 จำนวน 135 คน และนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 จำนวน 87 คน

1.2.2 สุ่มตัวอย่างจากประชากรแต่ละชั้นปี ในข้อ 1.2.1 โดยใช้การประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 (Yamane. 1970. 583) โดยใช้สัดส่วนประชากร : กลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 3 : 1 ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 235 คน เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 85 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 74 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 46 คน และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 30 คน

ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชั้นปี และเพศ

ชั้นปี	เพศ				รวม	
	ชาย		หญิง			
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	118	40	133	45	251	85
2	99	34	119	40	218	74
3	85	29	50	17	135	46
4	34	12	53	18	87	30
รวม	336	115	355	120	691	235

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ ในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งแบ่งออกเป็น 8 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกลักษณะ
- ตอนที่ 3 แบบคัดกรองสุขภาพจิต ไทย จี เลข คิว 60 (Thai GHQ 60)
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามบรรยากาศในการเข้าร่วมกิจกรรม
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

วิธีการสร้างเครื่องมือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาชั้นปี สาขาวิชาที่ศึกษา รายได้ ของนักศึกษาต่อเดือน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การประกอบอาชีพของนักศึกษา และจำนวนครั้งของการ เข้าร่วมกิจกรรม ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ.....ปี

3. ระดับการศึกษา

() ชั้นปีที่ 1

() ชั้นปีที่ 2

() ชั้นปีที่ 3

() ชั้นปีที่ 4

4. สาขาวิชาที่ศึกษา

() สาขาวิชา ภาษารัฐกิจ

() สาขาวิชา การบริหาร

() สาขาวิชา ระบบสารสนเทศ

5. รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนที่ได้รับจากผู้ปกครอง.....บาท/เดือน

6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....
7. การประกอบอาชีพของนักศึกษา
 - () ประกอบอาชีพ
 - () ไม่ประกอบอาชีพ
8. จำนวนครั้งของการเข้าร่วมกิจกรรม.....ครั้ง
9. ผู้ปกครองมีรายได้.....บาท/เดือน
10. ภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว ได้แก่..... (โดยเรียงลำดับความสำคัญ)
 - (ลำดับที่) การดูแลสมาชิกในครอบครัว ได้แก่ การดูแล บิดา มารดา บุตร ธิดา และญาติพี่น้อง
 - (ลำดับที่.....) ค่าเช่าบ้าน หรือ ค่าผ่อนบ้าน ค่าผ่อนรถ
 - (ลำดับที่.....) ค่าใช้จ่ายภายในบ้าน เช่นค่า น้ำ ค่าไฟ ค่าโทรศัพท์ ค่าเล่าเรียนบุตร

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

- 2.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพนักศึกษา เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
- 2.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามของสุกัญญา แยมยิ้ม (2541 : 95 - 97) และ ธารารัตน์ ชื่นทอง (2542)
- 2.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสำรวจบุคลิกภาพ โดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 2.1 และ 2.3 ลักษณะของแบบสอบถามบุคลิกภาพเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ ได้แก่

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
จริงมาก	หมายถึง	ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านมาก
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่าน
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ให้ตรงกับสภาพเป็นจริงมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
จริงมาก	หมายถึง	ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านมาก
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่าน
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ด้านบุคลิกภาพ	ระดับความเป็นจริง				
		จริง ที่สุด	จริง มาก	จริง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
(0)	เมื่อท่านมีนัด ท่านชอบไปถึงที่นัดหมายก่อนเวลา					
(00)	ท่านรู้สึกโมโห ถ้ามีคนมาขัดจังหวะในขณะที่ท่าน ไม่สามารถทำสิ่งที่ท่านตั้งใจไว้ได้					

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามบุคลิกภาพ

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ	
	คะแนน		คะแนน
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย

แบบสอบถามบุคลิกภาพของนักศึกษา (อัจฉรา วงศ์วัฒนมงคล. 2533 : 57-58) คะแนนของแบบสอบถามบุคลิกภาพจะอยู่ในระหว่าง 20 - 100 คะแนน

ผู้ที่ได้คะแนน 51 - 100 มีบุคลิกภาพแบบ เอ
ผู้ที่ได้คะแนน 20 - 50 มีบุคลิกภาพแบบ บี

ตอนที่ 3 แบบคัดกรองสุขภาพจิต ไทย จี เอช คิว 60 (Thai GHQ 60)

ผู้วิจัยใช้แบบคัดกรองสุขภาพจิต ไทย จี เอช คิว 60 (Thai GHQ 60) เป็นแบบคัดกรองสุขภาพจิตของ เดวิด โกลด์เบิร์ก และ พอล วิลเลียมส์ (David Goldberg and Paul Williams. 1988) แปลเป็น

ไทยโดย นายแพทย์ธนา นิลชัยโกวิท และคณะ (2539) ประกอบด้วยคำถาม 60 ข้อ เป็นแบบคัดกรองสุขภาพจิตเบื้องต้น ไม่สามารถวินิจฉัยโรคได้

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามบุคลิกภาพโดยทั่วไปของนักศึกษา ในระยะ 2 – 3 สัปดาห์ที่ผ่านมา เป็นอย่างไรบ้าง (แบบทดสอบนี้มีทั้งทางบวก และทางลบ) ซึ่งแบบสอบถามมีทั้งหมด 60 ข้อ

ตัวอย่างแบบคัดกรองสุขภาพจิต

คำชี้แจง สุขภาพโดยทั่วไปของท่านในระยะ 2-3 สัปดาห์ที่ผ่านมาเป็นอย่างไรบ้าง กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้ โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง () ที่ใกล้เคียงกับสภาพของท่านในปัจจุบัน หรือในช่วง 2 – 3 สัปดาห์ที่ผ่านมา โดยไม่รวมถึงปัญหาที่ท่านเคยมีในอดีต และกรุณาตอบคำถามทุกข้อ ในระยะที่ผ่านมา.....

- รู้สึกสบายและสุขภาพจิตดี
() ดีกว่าปกติ () เหมือนปกติ () แย่กว่าปกติ () แย่กว่าปกติมาก
- รู้สึกต้องการยาบำรุงให้มีกำลังวังชา
() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- รู้สึกท้อแท้และสุขภาพไม่ดี
() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

เกณฑ์การให้คะแนนแบบคัดกรองสุขภาพจิต

ผู้ตอบข้อใดข้อหนึ่งใน 2 ข้อแรก ได้ 0 คะแนน

ผู้ตอบข้อใดข้อหนึ่งใน 2 ข้อหลัง ได้ 1 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

จุดตัดคะแนนในการนับจำนวนข้อที่ได้คะแนนทั้งหมดแล้วรวมกัน และมีจุดตัดคะแนนสำหรับแบบสอบถาม Thai GHQ 60 คือ 11/12 ตั้งแต่ 12 คะแนนขึ้นไป ถือว่าผิดปกติ

คะแนน 0 – 11 คะแนน มีสุขภาพจิตดี

คะแนน 12 – 60 คะแนน มีสุขภาพจิตบกพร่อง

ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง

4.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

4.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง ของ วงเดือน จงไพบุลย์ (2543 : 126 - 127) และ สุกัญญา แยมยี่ม (2541 : 95 - 97)

4.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามโดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 4.1 และ 4.2 ลักษณะของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่

จริงที่สุด	หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
จริงมาก	หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านมาก
จริง	หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่าน
จริงน้อย	หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ให้ตรงกับสภาพเป็นจริงมากที่สุด

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
 จริงมาก หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านมาก
 จริง หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่าน
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
		จริง ที่สุด	จริง มาก	จริง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
	พฤติกรรมที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักศึกษา					
(0)	ผู้ปกครองคอยถามข้าพเจ้าเมื่อกลับบ้านว่า					
(00)	ผู้ปกครองให้กำลังใจเมื่อข้าพเจ้าทำกิจกรรม เหนื่อย ๆ กลับบ้านมา					
	พฤติกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติต่อผู้ปกครอง					
(0)	ข้าพเจ้ามักจะแสดงความรักอย่างเป็นกันเองกับ ผู้ปกครองของข้าพเจ้า					
(00)	ข้าพเจ้ากลับบ้านตรงเวลาตามที่ผู้ปกครองกำหนด					

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง

ข้อความที่มีความหมายทางบวก	คะแนน	ข้อความที่มีความหมายทางลบ	คะแนน
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์. 2528 : 9)

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67 – 5.00	หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองดี
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34 – 3.66	หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 2.33	หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองไม่ดี

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา

5.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

5.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาของ อรุณฯ กันสิทธิ์ (2542) และ สุภาภรณ์ ศศิธิลธรรม (2543)

5.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามโดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 5.1 และ 5.2 ลักษณะของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่

จริงที่สุด	หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
จริงมาก	หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านมาก
จริง	หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่าน
จริงน้อย	หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องให้ตรงกับสภาพเป็นจริงมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
จริงมาก	หมายถึง	ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านมาก
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่าน
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
		จริง ที่สุด	จริง มาก	จริง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
	พฤติกรรมที่อาจารย์ปฏิบัติต่อนักศึกษา					
(0)	อาจารย์ให้ความเป็นกันเองกับข้าพเจ้า					
(00)	อาจารย์รับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า					
	พฤติกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติต่ออาจารย์					
(0)	ข้าพเจ้าตั้งใจฟังอาจารย์ในชั่วโมงเรียน					
(00)	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนอย่างเต็มความสามารถ					

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา

ข้อความที่มีความหมายทางบวก

ข้อความที่มีความหมายทางลบ

	คะแนน	คะแนน
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์. 2528 : 9)

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67 – 5.00	หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาดี
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34 – 3.66	หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 2.33	หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาไม่ดี

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

6.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

6.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน ของชาติชาย หมั่นสมศรี (2542) และ มารษา นาคทับที (2541)

6.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามโดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 6.1 และ 6.2 ลักษณะของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่

จริงที่สุด	หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
จริงมาก	หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านมาก
จริง	หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่าน
จริงน้อย	หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ให้ตรงกับสภาพเป็นจริงมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
จริงมาก	หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านมาก
จริง	หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่าน
จริงน้อย	หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
		จริง ที่สุด	จริง มาก	จริง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
(0)	ข้าพเจ้าแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนในห้อง ได้ทุกคน					
(00)	ข้าพเจ้าให้ความช่วยเหลือเพื่อนทุกอย่างเมื่อเพื่อน ขอร้องมาในทุก ๆ เรื่อง					

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ	
	คะแนน		คะแนน
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์. 2528 : 9)

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67 – 5.00	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนดี
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34 – 3.66	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 2.33	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนไม่ดี

ตอนที่ 7 แบบสอบถามบรรยากาศในการเข้าร่วมกิจกรรม

7.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศในการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

7.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามบรรยากาศในการเข้าร่วมกิจกรรม ของ นลินี ธรรมอำนาจสุข (2541) และ ชาดิชา ยหมั่นสมศรี (2542)

7.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามโดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 7.1 และ 7.2 ลักษณะของแบบสอบถามบรรยากาศในการเข้าร่วมกิจกรรม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่

จริงที่สุด	หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
จริงมาก	หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านมาก
จริง	หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่าน
จริงน้อย	หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามบรรยากาศในการเข้าร่วมกิจกรรม

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ให้ตรงกับสภาพเป็นจริงมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
จริงมาก	หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านมาก
จริง	หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่าน
จริงน้อย	หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
		จริง ที่สุด	จริง มาก	จริง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
(0)	อุปกรณ์ในการทำกิจกรรมมีน้อยมาก					
(00)	ผู้เข้าร่วมทำกิจกรรมมาประชุมไม่พร้อมเพรียงกัน					

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามบรรยากาศในการเข้าร่วมกิจกรรม

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก	ข้อความที่มีความหมายทางลบ
	คะแนน	คะแนน
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์. 2528 : 9)

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67 – 5.00	หมายถึง บรรยากาศในการเข้าร่วมกิจกรรมดี
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34 – 3.66	หมายถึง บรรยากาศในการเข้าร่วมกิจกรรมดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 2.33	หมายถึง บรรยากาศในการเข้าร่วมกิจกรรมไม่ดี

ตอนที่ 8 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

8.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

8.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของจารุบุตร ฟาร์มขาว (2531)

8.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามโดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 8.1 และ 8.2 ลักษณะของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่

จริงที่สุด	หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
จริงมาก	หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านมาก
จริง	หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่าน
จริงน้อย	หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ให้ตรงกับสภาพเป็นจริงมากที่สุด

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
 จริงมาก หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านมาก
 จริง หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่าน
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
		จริง ที่สุด	จริง มาก	จริง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
	การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ทำให้					
(0)	ข้าพเจ้าต้องเสียค่าใช้จ่ายในการทำกิจกรรม					
(00)	ข้าพเจ้าเป็นผู้มีระเบียบและหลักเกณฑ์ในการทำงานดีขึ้น					

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

ข้อความที่มีความหมายทางบวก

ข้อความที่มีความหมายทางลบ

	คะแนน	คะแนน
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์. 2528 : 9)

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67 – 5.00 หมายถึง แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาดีมาก

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34 – 3.66 หมายถึง แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษานานกลาง

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 2.33 หมายถึง แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาน้อย

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ผู้วิจัย สร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำไปหาค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ รองศาสตราจารย์วรินทร์ กิริทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง และ อาจารย์ ดร. พาสนา จุลรัตน์ ตรวจสอบความเหมาะสม ทั้งด้านเนื้อหา และ ภาษาที่ใช้ในข้อคำถาม ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2. นำแบบสอบถามซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาศาสนาเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ จำนวน 50 คน ซึ่งมีใช้กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงมาตรวจหาคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t – test โดยเลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาเป็นแบบสอบถามในการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ มี 20 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 1.93 – 5.416

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแบบคัดกรองสุขภาพจิต มี 60 ข้อ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง มี 12 ข้อ

มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.055 – 7.000

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษามี 14 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.360 – 6.158

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนมี 8 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.278 – 7.707

ตอนที่ 7 แบบสอบถามบรรยากาศในการเข้าร่วมกิจกรรมมี 7 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.702 – 4.040

ตอนที่ 8 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมมี 10 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 1.797 – 5.933

3. นำแบบทดสอบที่คัดเลือกแล้วในข้อ 2 มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (- Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ดังนี้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .6066

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแบบคัดกรองสุขภาพจิต มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9246

ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8112

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8890

ตอนที่ 6 แบบสอบถามข้อสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8253

ตอนที่ 7 แบบสอบถามบรรยากาศในการเข้าร่วมกิจกรรม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7374

ตอนที่ 8 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7944

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังผู้อำนวยการสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง กับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในระหว่างวันที่ 8 – 20 พฤศจิกายน 2546 จำนวน 235 ฉบับ ได้รับคืนมาทุกฉบับ

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาคัดเลือกเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ คือตอบครบทุกข้อ ปรากฏว่าแบบสอบถามทุกฉบับตอบได้อย่างสมบูรณ์ จึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไป คัดคำร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และ ด้านสิ่งแวดล้อมกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆกรุงเทพมหานคร
3. ค้นหาตัวพยากรณ์ ที่สามารถพยากรณ์ แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

- 1.1 หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t – test
- 1.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (- Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

2. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

2.1 สถิติพื้นฐาน

2.1.1 ค่าร้อยละ

2.1.2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

2.1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)

2.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

2.2.1 วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

2.2.2 วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาค้นคว้า

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อจะให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนความหมาย ดังนี้

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนประชากร
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน F – Distribution
df	แทน	Degree of freedom
SS	แทน	Sum of squares
MS	แทน	Mean Squares
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
SE	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่าพารามิเตอร์
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
$\hat{Y}$	แทน	สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยใช้คะแนนดิบ
Z	แทน	สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยใช้คะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
Y	แทน	แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม
X_1	แทน	เพศชาย
X_2	แทน	เพศหญิง

X ₃	แทน	อายุ
X ₄	แทน	ระดับการศึกษา : ชั้นปีที่ 1
X ₅	แทน	ระดับการศึกษา : ชั้นปีที่ 2
X ₆	แทน	ระดับการศึกษา : ชั้นปีที่ 3
X ₇	แทน	ระดับการศึกษา : ชั้นปีที่ 4
X ₈	แทน	สาขาวิชาที่ศึกษา : สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
X ₉	แทน	สาขาวิชาที่ศึกษา : สาขาวิชาการบริหาร
X ₁₀	แทน	สาขาวิชาที่ศึกษา : สาขาวิชาระบบสารสนเทศ
X ₁₁	แทน	รายได้นักศึกษา/เดือน
X ₁₂	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
X ₁₃	แทน	การประกอบอาชีพของนักศึกษา : ประกอบอาชีพ
X ₁₄	แทน	การประกอบอาชีพของนักศึกษา : ไม่ประกอบอาชีพ
X ₁₅	แทน	จำนวนครั้งของการเข้าร่วมกิจกรรม
X ₁₆	แทน	รายได้ผู้ปกครอง/เดือน
X ₁₇	แทน	ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว : การดูแลสมาชิกในครอบครัว
X ₁₈	แทน	ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว : ค่าเช่าบ้าน
X ₁₉	แทน	ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว : ค่าใช้จ่ายภายในบ้าน
X ₂₀	แทน	บุคลิกภาพ
X ₂₁	แทน	สุขภาพจิต
X ₂₂	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง
X ₂₃	แทน	สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา
X ₂₄	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน
X ₂₅	แทน	บรรยากาศในการเข้าร่วมกิจกรรม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไป คิดค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยใช้สถิติวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

3. ค้นหาตัวพยากรณ์ ที่สามารถพยากรณ์ แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 แสดงจำนวน และร้อยละ ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ จำแนกตาม เพศ ระดับการเรียนรู้ สาขาวิชาที่ศึกษา การประกอบอาชีพของนักศึกษา และภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว

ตอนที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปร ได้แก่ แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม อายุ รายได้นักศึกษา / เดือน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวนครั้งของการเข้าร่วมกิจกรรม รายได้ผู้ปกครอง/เดือน บุคลิกภาพ สุขภาพจิต สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน และบรรยากาศในการเข้าร่วมกิจกรรม

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 แสดงจำนวน และร้อยละของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา การประกอบอาชีพของนักศึกษา และภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว

ตาราง 2 แสดงจำนวน และร้อยละของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข
มหาเมฆ จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา การประกอบอาชีพของนักศึกษา
และ ภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว

ปัจจัยที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	63	26.8
หญิง	172	73.2
รวม	235	100.0
ระดับการศึกษา		
ชั้นปีที่ 1	60	25.5
ชั้นปีที่ 2	58	24.7
ชั้นปีที่ 3	61	26.0
ชั้นปีที่ 4	56	23.8
รวม	235	100.0
สาขาวิชาที่ศึกษา		
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ	104	44.3
สาขาวิชาการบริหาร	107	45.5
สาขาวิชาระบบสารสนเทศ	24	10.2
รวม	235	100.0
การประกอบอาชีพของนักศึกษา		
ประกอบอาชีพ	43	18.3
ไม่ประกอบอาชีพ	192	81.7
รวม	235	100.0
ภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว		
การดูแลสมาชิกในครอบครัว	176	74.9
ค่าเช่าบ้าน	27	11.5
ค่าใช้จ่ายภายในบ้าน	32	13.6
รวม	235	100.0

จากตาราง 2 ปัจจัยด้านส่วนตัว เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยคิดเป็นร้อยละ 73.2 ส่วนเพศชายคิดเป็นร้อยละ 26.8

นักศึกษาศาสนาบัณฑิตเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ ส่วนใหญ่ระดับการศึกษา กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีปีที่ 3 ร้อยละ 26.0 รองลงมาคือกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 25.5 ส่วนนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 24.07 และเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีปีที่ 4 อีกร้อยละ 23.8

นักศึกษาศาสนาบัณฑิตเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ศึกษาในสาขาวิชา การบริหารมากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 45.5 รองลงมาคือศึกษาในสาขาวิชา ภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 44.3 และกำลังศึกษาในสาขาวิชา ระบบสารสนเทศอีกเล็กน้อย คิดเป็นร้อยละ 10.2

นักศึกษาศาสนาบัณฑิตเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ ยังไม่ประกอบอาชีพ และคิดเป็นร้อยละ 81.7 ส่วนนักศึกษาที่ประกอบอาชีพ มีเพียงร้อยละ 18.3

นักศึกษาศาสนาบัณฑิตเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ มีภาระความรับผิดชอบ ต่อครอบครัว ที่สำคัญเป็นอันดับแรก คือ การดูแลสมาชิกในครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 74.9 อันดับสอง คือ ค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว ร้อยละ 13.6 และมีภาระความรับผิดชอบ ในด้านค่าเช่าบ้านอีก คิดเป็นร้อยละ 11.5

ตอนที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม อายุ รายได้นักศึกษา/เดือน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวนครั้งของการเข้าร่วมกิจกรรม รายได้ผู้ปกครอง/เดือน บุคลิกภาพ สุขภาพจิต สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน และบรรยากาศในการเข้าร่วมกิจกรรม

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม อายุ รายได้นักศึกษา/เดือน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวนครั้งของการเข้าร่วมกิจกรรม รายได้ผู้ปกครอง/เดือน บุคลิกภาพ สุขภาพจิต สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน และบรรยากาศในการเข้าร่วมกิจกรรม

ปัจจัย	$\bar{X}$	S	การแปลผล
1.แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม	3.45	1.36	ปานกลาง
2.อายุ	20.01	131.22	วัยรุ่นตอนกลาง
3.รายได้นักศึกษา/เดือน	3120.30	.43	ต่ำ
4.ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	2.87	4.0	ปานกลาง
5.การเข้าร่วมกิจกรรม	5.93	1313.82	มาก
6.รายได้ผู้ปกครอง/เดือน	18506.82	6.11	สูง
7.บุคลิกภาพ	59.79	8.94	แบบ เอ
8.สุขภาพจิต	7.75	.57	ดี
9.สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง	3.42	.48	ดีพอใช้
10. สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา	3.74	.48	ดี
11.สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน	3.76	.49	ดี
12.บรรยากาศในการเข้าร่วมกิจกรรม	2.47	.44	ดีพอใช้

จากตาราง 3 พบว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ มีอายุเฉลี่ย อยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนกลาง มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง บรรยากาศในการเข้าร่วมกิจกรรม และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง อยู่ในระดับดีพอใช้ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในระดับต่ำ จำนวนครั้งของการเข้าร่วมกิจกรรมมาก มีบุคลิกภาพแบบ เอ และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนอยู่ในระดับสูง ส่วนสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา สุขภาพจิต และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน อยู่ในระดับดี

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา รายได้ของนักศึกษา/เดือน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การประกอบอาชีพของนักศึกษา จำนวนครั้งของการเข้าร่วมกิจกรรม บุคลิกภาพ และสุขภาพจิต ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ รายได้ผู้ปกครอง/เดือน ภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมได้แก่สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน และบรรยากาศในการเข้าร่วมกิจกรรม กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร

จากตาราง 4 พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ ระดับการศึกษา : ชั้นปีที่ 4 (X_7) สาขาวิชาที่ศึกษา : สาขาวิชาการบริหาร (X_9) จำนวนครั้งของการเข้าร่วมกิจกรรม (X_{15}) สัมพันธภาพระหว่าง

นักศึกษากับผู้ปกครอง (X_{22}) สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา (X_{23}) สัมพันธภาพระหว่าง นักศึกษากับเพื่อน (X_{24}) และ อายุ (X_3) ตามลำดับ

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ สาขาวิชาที่ศึกษา : สาขาวิชาระบบสารสนเทศ (X_{10}) และ สุขภาพจิต (X_{21})

ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 16 ปัจจัย ได้แก่ เพศชาย (X_1) เพศหญิง (X_2) ระดับการศึกษา : ชั้นปีที่ 1 (X_4) ระดับการศึกษา : ชั้นปีที่ 2 (X_5) ระดับการศึกษา : ชั้นปีที่ 3 (X_6) สาขาวิชาที่ศึกษา : สาขาวิชาภาษาอังกฤษ (X_8) รายได้นักศึกษา / เดือน (X_{11}) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{12}) การประกอบอาชีพของนักศึกษา : ประกอบอาชีพ (X_{13}) การประกอบอาชีพของนักศึกษา : ไม่ประกอบอาชีพ (X_{14}) รายได้ผู้ปกครอง/เดือน (X_{16}) ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว : การดูแลสมาชิกในครอบครัว (X_{17}) ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว : ค่าเช่าบ้าน (X_{18}) ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว : ค่าใช้จ่ายภายในบ้าน (X_{19}) บุคลิกภาพ (X_{20}) และ บรรยากาศในการเข้าร่วมกิจกรรม (X_{25})

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ โดยใช้วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังแสดงในตาราง 5 - 6

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 พบว่า ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ โดยเรียงลำดับจากตัวพยากรณ์ที่ส่งผลมากที่สุด ไปหาน้อยที่สุด มี 6 ปัจจัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน (X_{24}) ระดับการศึกษา : ชั้นปีที่ 4 (X_7) สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา (X_{23}) สาขาวิชา ที่ศึกษา : สาขาวิชาระบบสารสนเทศ (X_{10}) จำนวนครั้งของการเข้าร่วมกิจกรรม (X_{15}) และระดับการศึกษา : ชั้นปีที่ 3 (X_6) และปัจจัยทั้ง 6 นี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษา ได้ร้อยละ 33.00

สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ โดยใช้คะแนนดิบ

$$\square = 1.500 + .346X_{24} + .227X_7 + .134X_{23} - .301X_{10} + .015X_{15} + .147X_6$$

สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ โดยใช้คะแนนมาตรฐาน

$$Z = .372X_{24} + .217X_7 + .146X_{23} - .204X_{10} + .133X_{15} + .144X_6$$

จากตาราง 4 พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ ระดับการศึกษา : ชั้นปีที่ 4 (X_7) สาขาวิชาที่ศึกษา : สาขาวิชาการบริหาร (X_9) จำนวนครั้งของการเข้าร่วมกิจกรรม (X_{15}) สัมพันธภาพระหว่าง

นักศึกษากับผู้ปกครอง (X_{22}) สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา (X_{23}) สัมพันธภาพระหว่าง นักศึกษากับเพื่อน (X_{24}) และ อายุ (X_3) ตามลำดับ

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ สาขาวิชาที่ศึกษา : สาขาวิชาระบบสารสนเทศ (X_{10}) และ สุขภาพจิต (X_{21})

ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 16 ปัจจัย ได้แก่ เพศชาย (X_1) เพศหญิง (X_2) ระดับการศึกษา : ชั้นปีที่ 1 (X_4) ระดับการศึกษา : ชั้นปีที่ 2 (X_5) ระดับการศึกษา : ชั้นปีที่ 3 (X_6) สาขาวิชาที่ศึกษา : สาขาวิชาภาษาอังกฤษ (X_8) รายได้นักศึกษา / เดือน (X_{11}) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{12}) การประกอบอาชีพของนักศึกษา : ประกอบอาชีพ (X_{13}) การประกอบอาชีพของนักศึกษา : ไม่ประกอบอาชีพ (X_{14}) รายได้ผู้ปกครอง/เดือน (X_{16}) ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว : การดูแลสมาชิกในครอบครัว (X_{17}) ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว : ค่าเช่าบ้าน (X_{18}) ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว : ค่าใช้จ่ายภายในบ้าน (X_{19}) บุคลิกภาพ (X_{20}) และ บรรยากาศในการเข้าร่วมกิจกรรม (X_{25})

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ โดยใช้วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังแสดงในตาราง 5 - 6

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 พบว่า ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ โดยเรียงลำดับจากตัวพยากรณ์ที่ส่งผลมากที่สุด ไปหาน้อยที่สุด มี 6 ปัจจัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน (X_{24}) ระดับการศึกษา : ชั้นปีที่ 4 (X_7) สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา (X_{23}) สาขาวิชา ที่ศึกษา : สาขาวิชาระบบสารสนเทศ (X_{10}) จำนวนครั้งของการเข้าร่วมกิจกรรม (X_{15}) และระดับการศึกษา : ชั้นปีที่ 3 (X_6) และปัจจัยทั้ง 6 นี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษา ได้ร้อยละ 33.00

สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ โดยใช้คะแนนดิบ

$$\square = 1.500 + .346X_{24} + .227X_7 + .134X_{23} - .301X_{10} + .015X_{15} + .147X_6$$

สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ โดยใช้คะแนนมาตรฐาน

$$Z = .372X_{24} + .217X_7 + .146X_{23} - .204X_{10} + .133X_{15} + .144X_6$$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในการเข้าร่วมกิจกรรมมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษา ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร ระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2546 หลักสูตร บริหารธุรกิจชั้นปีที่ 1 จำนวน 251 คนชั้นปีที่ 2 จำนวน 218 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 135 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 87 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 691 คน เป็นนักศึกษาชาย 336 คน และเป็นนักศึกษาหญิง 355 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ได้จากการสุ่มจากประชากรทั้งหมด เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 60 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 58 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 61 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 56 คน รวมทั้งสิ้น 235 คน เป็นนักศึกษาชาย 63 คน เป็นนักศึกษาหญิง 172 คน ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane. 1965 : 583) ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากร โดยใช้ชั้นปี และเพศเป็นชั้น (Strata)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ ซึ่งแบ่งออกเป็น 8 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา รายได้ของนักศึกษา/เดือน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การประกอบอาชีพของนักศึกษา จำนวนครั้งของการเข้าร่วมกิจกรรม รายได้ผู้ปกครอง/เดือน และการระบอบการปกครองครอบครัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามด้านบุคลิกภาพ เป็นแบบสำรวจบุคลิกภาพของนักศึกษา ได้แก่ ลักษณะเฉพาะหรือพฤติกรรมที่แสดงออก ของนักศึกษาต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ในการดำรงชีวิต แบ่งตามแบบสำรวจการกระทำกิจกรรมของเจนกินส์ (Jenkin's Activity Survey) โดยแบ่งเป็น 2 แบบ คือ บุคลิกภาพแบบ เอ และ บุคลิกภาพ แบบ บี จำนวน 20 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 1.953 – 5.416 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .6066

ตอนที่ 3 แบบคัดกรองสุขภาพจิต ไทย จี เอช คิว 60 (Thai GHQ 60) เป็นแบบคัดกรองสุขภาพจิตของ เดวิด โกลด์เบิร์ก และ พอล วิลเลียมส์ (David Goldberg and Paul Williams. 1988) แปลเป็นไทยโดย นายแพทย์ ธนา นิลชัยโกวิท และคณะ (2539) ประกอบด้วยคำถาม 60 ข้อ เป็นแบบคัดกรองสุขภาพจิตเบื้องต้น ไม่สามารถวินิจฉัยโรคได้ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9264

ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.055 – 7.000 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8112

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 14 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.360 – 6.158 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8890

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 8 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.278 – 7.707 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8253

ตอนที่ 7 แบบสอบถามด้านบรรยากาศในการเข้าร่วมกิจกรรม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 7 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.702 – 4.040 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7374

ตอนที่ 8 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 1.797 – 5.933 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7944

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังผู้อำนวยการสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง กับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในระหว่างวันที่ 8 – 25 พฤศจิกายน 2546 จำนวน 235 ฉบับ ได้รับคืนมาทุกฉบับ

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาคัดเลือกเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ คือตอบครบทุกข้อ ปรากฏว่าแบบสอบถามทุกฉบับตอบได้อย่างสมบูรณ์ จึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไป คิดค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยใช้สถิติวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. ค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวก กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ ระดับการศึกษา : ชั้นปีที่ 4 (X_7) สาขาวิชาที่ศึกษา : สาขาวิชาการบริหาร(X_9) จำนวนครั้งของการเข้าร่วมกิจกรรม(X_{15}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง (X_{22}) สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา(X_{23}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน และ อายุ (X_3) ตามลำดับ

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบ กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ สาขาวิชาที่ศึกษา : สาขาวิชาระบบสารสนเทศ (X_{10}) และสุขภาพจิต (X_{21})

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 16 ปัจจัย ได้แก่ เพศชาย (X_1) เพศหญิง (X_2) ระดับการศึกษา : ชั้นปีที่ 1 (X_4) ระดับการศึกษา : ชั้นปีที่ 2 (X_5) ระดับการศึกษา : ชั้นปีที่ 3 (X_6) สาขาวิชาที่ศึกษา : สาขาวิชาภาษาอังกฤษ (X_8) รายได้ของนักศึกษา (X_{11}) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{12}) การประกอบอาชีพของนักศึกษา : ประกอบอาชีพ (X_{13}) การประกอบอาชีพของนักศึกษา : ไม่ประกอบอาชีพ (X_{14}) รายได้ผู้ปกครอง (X_{16}) ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว : การดูแลสมาชิกในครอบครัว (X_{17}) ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว : ค่าเช่าบ้าน (X_{18}) ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว : ค่าใช้จ่ายภายในบ้าน (X_{19}) บุคลิกภาพ (X_{20}) และบรรยากาศในการเข้าร่วมกิจกรรม (X_{25})

4. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ โดยเรียงลำดับจากตัวพยากรณ์ที่ส่งผลมากที่สุด ไปยังตัวพยากรณ์ที่ส่งผลน้อยที่สุด มี 6 ปัจจัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน (X_{24}) ระดับการศึกษา : ชั้นปีที่ 4 (X_7) สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา (X_{23}) สาขาวิชาที่ศึกษา : สาขาวิชาระบบสารสนเทศ (X_{10}) จำนวนครั้งของการเข้าร่วมกิจกรรม (X_{15}) และระดับการศึกษา : ชั้นปีที่ 3 (X_6)

5. สมการพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนำค่าสัมประสิทธิ์ การถดถอยของตัวพยากรณ์ มาเขียนสมการได้ดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์ แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยใช้คะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 1.500 + .346X_{24} + .227X_7 + .134X_{23} - .301X_{10} + .015X_{15} + .147X_6$$

5.2 สมการพยากรณ์ แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยใช้คะแนนมาตรฐาน

$$Z = .372X_{24} + .217X_7 + .146X_{23} - .204X_{10} + .133X_{15} + .144X_6$$

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่สรุปข้างต้น พบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวก กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ ระดับการศึกษา : ชั้นปีที่ 4 (X_7) สาขาวิชาที่ศึกษา : สาขาวิชาการบริหาร(X_9) จำนวนครั้งของการเข้าร่วมกิจกรรม(X_{15}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง(X_{22}) สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา(X_{23}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน(X_{24}) และอายุ (X_3) ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ผู้วิจัยจึงอภิปรายผลดังนี้

1.1 ระดับการศึกษา : ชั้นปีที่ 4 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 4 มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น เพราะ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 4 เห็นประโยชน์และความสำคัญของการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อเป็นการฝึกฝนตนเอง ในการที่จะก้าวเข้าสู่สังคม เป็นการฝึกความสามารถพิเศษของตนเอง เพื่อการประกอบอาชีพ และดำรงตนให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Frederick (1959 : 51 - 52) ได้สรุปกิจกรรมนักศึกษาเอาไว้ว่า เพื่อให้รู้จักวิธีการทำงานร่วมกัน เตรียมตัวนักศึกษาสำหรับดำเนินชีวิตในสังคม เพื่อพัฒนาความสามารถพิเศษของนักศึกษา พัฒนาความสามัคคีในโรงเรียน เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และเพื่อเพิ่มพูนความสนใจของนักศึกษาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

1.2 สาขาวิชาที่ศึกษา : สาขาวิชาการบริหารมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 แสดงว่า นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในสาขาวิชาการบริหารธุรกิจ มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามาก ทั้งนี้เพราะ นักศึกษา ให้ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มุ่งหวังอยากมีส่วนร่วม ในการแสดงออก เห็นว่ากิจกรรมนักศึกษาทำให้มีการพัฒนาในด้าน

สังคม อารมณ์ ร่างกาย และการตัดสินใจ เป็นการหาประสบการณ์นอกห้องเรียน เสริมทักษะความรู้ความสามารถของตนเองที่มีอยู่ ทำให้มีความสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมนั้น ๆ สอดคล้องกับ บุญชัย จงกลนี้ (2527 : 48) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษาเอาไว้ว่า คือกิจกรรมใด ๆ ที่ทางสถาบันหรือนักศึกษาจัดขึ้น เพื่อให้นักศึกษาเข้าไปมีส่วนร่วมในการแสดงออกซึ่งความสนใจ และความสามารถ ทำให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเกิดการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน

1.3 จำนวนครั้งของการเข้าร่วมกิจกรรม มีความสัมพันธ์ทางบวก กับแรงจูงใจ ในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักศึกษาที่มีจำนวนครั้งในการเข้าร่วมกิจกรรมมาก มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามาก ทั้งนี้เพราะความต้องการ ความสนใจ ของบุคคล เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายในร่างกาย และ เมื่อมีสิ่งเร้าที่อยู่ภายนอกร่างกาย มากระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมหรือกระทำการหนึ่งสิ่งใดออกมา เพื่อสนองตอบต่อความต้องการ กล่าวคือ นักศึกษาที่มีจำนวนครั้งของการเข้าร่วมกิจกรรมมาก อาจเป็นเพราะมีความต้องการ และ มีความสนใจในกิจกรรมนั้น ๆ เป็นการส่วนตัวอยู่แล้ว เช่น กิจกรรมกีฬา นันทนาการ และ เมื่อมองเห็นความสนุกสนานเพลิดเพลินที่จะได้รับ บรรยากาศที่น่าเข้าร่วมกิจกรรม จึงส่งผลให้นักศึกษาปฏิบัติหรือเข้าร่วมกิจกรรมนั้น ๆ อย่างสม่ำเสมอ สอดคล้องกับกมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 227) กล่าวว่า แรงจูงใจประกอบด้วย 2 ส่วน คือแรงจูงใจ (Motive) ได้แก่ ความต้องการ ความสนใจ ทศนคติ ลักษณะนิสัย เป็นสิ่งที่เกิดภายในร่างกาย และสิ่งจูงใจหรือเครื่องล่อ (Incentive) ได้แก่ สิ่งเร้าต่าง ๆ ที่อยู่ภายนอกร่างกายซึ่งเป็นตัวกำหนดทิศทางของพฤติกรรม ดังนั้น จำนวนครั้งของการเข้าร่วมกิจกรรม จึงมีความสัมพันธ์ทางบวก กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆกรุงเทพมหานคร

1.4 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักศึกษาที่มีสัมพันธภาพกับผู้ปกครองดี มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามาก ทั้งนี้เพราะ การที่ผู้ปกครอง มีสัมพันธภาพที่ดีกับนักศึกษานั้น เพราะมีความเป็นกันเองระหว่างผู้ปกครองกับนักศึกษา ผู้ปกครองสามารถให้คำปรึกษากับนักศึกษาได้ทุกเรื่องให้การสนับสนุนนักศึกษา ทั้งในเรื่องการเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมของชมรมต่าง ๆ ซึ่งทำให้นักศึกษาเกิดความอบอุ่นทางใจ มีความสุขในการเรียน และได้กระทำในสิ่งที่ตนเองสนใจ สอดคล้องกับทิพย์วรรณ นพวงษ์ ณ อยุธยา (2526 : 32 - 32) กล่าวว่า แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนของแต่ละบุคคล จะมีความแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับ วัย ฐานะ โอกาสของบุคคล และการสนับสนุนของสถาบันครอบครัว

1.5 สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาดี นักศึกษาจะมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามาก ทั้งนี้เพราะ การที่อาจารย์กับนักศึกษามีสัมพันธภาพที่ดีต่อกันนั้น เป็นเพราะว่า อาจารย์ให้คำปรึกษา แนะนำ ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ได้ เป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมโดยทั่วไป เป็นผู้ประสานงานระหว่างนักศึกษากับหน่วยงานต่าง ๆ รวมทั้งดูแลความเรียบร้อยในการจัดกิจกรรม ทำให้กระบวนการจัดกิจกรรมของนักศึกษาเป็นไปด้วยดี บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม สอดคล้องกับการสัมมนาผู้บริหารกิจการนักศึกษาครั้งที่ 1 ของทบวงมหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 7 - 9 กันยายน 2521 ได้ระบุบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาไว้ว่า (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2521 : 50 - 51) รับทราบและดำเนินการตามแนวนโยบายของสถาบัน ให้คำแนะนำในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ตนเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ส่งเสริมสนับสนุน และเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของนักศึกษา และควบคุมดูแลความเรียบร้อยของการจัดกิจกรรม ตลอดจนประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ

1.6 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักศึกษาที่มีสัมพันธภาพกับเพื่อนดี มีแรงจูงใจในการเข้าร่วม

กิจกรรมนักศึกษามาก ทั้งนี้เพราะ การจัดกิจกรรมนักศึกษา และ การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษานั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่นักศึกษาจะต้องให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน การปรึกษาหารือ พบปะพูดคุย และ เพราะส่วนใหญ่นักศึกษาได้ใกล้ชิดกับเพื่อนมากกว่าผู้ปกครอง เพื่อนจึงมีส่วนสนับสนุนให้นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม การตัดสินใจเลือกเข้าร่วมกิจกรรมและการปรึกษาหารือแลกเปลี่ยนความคิดเห็น สอดคล้องกับแนวคิดของ Roe (Roe's Theory) ซึ่งพัฒนามาจากทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ ได้เน้นถึงอิทธิพลของการยอมรับนับถือของกลุ่มสังคมที่ตนเป็นสมาชิก ว่าเป็นผลต่อแรงจูงใจและการเลือกทำกิจกรรม การเลือกประพฤติปฏิบัติ อันเป็นผลสืบเนื่องต่อไปจนถึงการตัดสินใจประกอบอาชีพของบุคคลด้วย (พิสมัย หาญสมบัติ. 2542 : 25 - 27)

1.7 อายุมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักศึกษาที่มีอายุมาก มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามาก ทั้งนี้เพราะนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ ซึ่งเป็นระดับอุดมศึกษา ส่วนใหญ่ นักศึกษากำลังอยู่ในช่วงของวัยรุ่น เป็นวัยที่ชอบการแข่งขัน ต้องการชัยชนะ มีความ

ทะเยอทะยาน ชอบทำสิ่งที่ยาก ๆ มีความพยายามที่จะปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น กล่าวคือ เป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง (กฤษณา ศักดิ์ศรี. 2530 : 133) ซึ่งคุณลักษณะดังกล่าว อาจสนองตอบได้ด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาที่ทางสถาบันจัดขึ้น เพราะชีวิตประจำวันส่วนใหญ่ต้องอยู่ในสถาบันการศึกษา กิจกรรมนักศึกษา ก็จะเป็นกิจกรรมด้านกีฬา ด้านนันทนาการ และด้านวิชาการ ซึ่งเหมาะกับนักศึกษาที่อยู่ในวัยนี้ และสอดคล้องกับทฤษฎีวรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา (2526 : 32 - 34) ที่กล่าวว่า แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล จะมีความแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับ วัย ฐานะ โอกาส และการสนับสนุนของครอบครัว ดังนั้น อายุจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบ กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ สาขาวิชาที่ศึกษา : สาขาวิชาระบบสารสนเทศ(X_{10}) และสุขภาพจิต(X_{21}) อภิปรายได้ดังนี้

2.1 สาขาวิชาที่ศึกษา : สาขาวิชาระบบสารสนเทศ มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในสาขาวิชาระบบสารสนเทศ มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาน้อย ทั้งนี้เพราะนักศึกษา ที่กำลังศึกษาในสาขาวิชาระบบสารสนเทศ อาจเห็นว่า การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ไม่มีผลต่อรายวิชาที่เรียน ไม่มีการนับหน่วยกิต หรือเมื่อเข้าร่วมกิจกรรมแล้วขาดวัสดุอุปกรณ์ที่จะเอื้อให้การจัดกิจกรรมบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ (โดยพิจารณาจากคำตอบของนักศึกษา จากการตอบแบบสอบถามในการสำรวจปัญหาเบื้องต้น) หรืออาจไม่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับสาขาวิชาที่กำลังศึกษา และการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษานั้นก็เป็นไปโดยความสมัครใจ ดังที่ Frederick (1950 : 20) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษาเอาไว้ว่า “กิจกรรมนักศึกษาเป็นกิจกรรมทั้งหลายภายในสถานศึกษา ซึ่งนักศึกษามีความสมัครใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนั้น ทั้งนี้ต้องเป็นกิจกรรมที่สถานศึกษาให้การยอมรับและสนับสนุน โดยมีอาจารย์และผู้บริหาร เป็นผู้ดูแลอย่างใกล้ชิด เพื่อช่วยให้เป็นไปตามเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ แต่นักศึกษาเป็นผู้ดำเนินการเองทั้งหมด และการเข้าร่วมกิจกรรมจะไม่มีผลในการนับหน่วยกิตหรือคะแนนใด ๆ ในอันที่จะช่วยให้นักศึกษาเลื่อนชั้นหรือสำเร็จการศึกษา

2.2 สุขภาพจิต มีความสัมพันธ์ทางลบ กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักศึกษาที่มีสุขภาพจิตดี (มีคะแนนน้อย) มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม

นักศึกษาจำนวนมาก ทั้งนี้เพราะนักศึกษา ต้องการมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา เนื่องจากเห็นความสำคัญ และเห็นคุณค่าของการเข้าร่วมกิจกรรม การจัดกิจกรรมมีบรรยากาศที่น่าสนใจ จึงทำให้นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา นอกจากนี้ ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีนั้น ยังเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบต่องานที่ทำงานของตน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้นในการเรียน และการทำงาน พยายามแก้ไขปัญหาดังต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเองให้เป็นไปอย่างดีที่สุด จึงทำให้นักศึกษา ซึ่งเป็นผู้ที่อยู่ในวัยที่กำลังศึกษา ต้องกระตือรือร้นในด้านการเรียน การศึกษา รวมทั้งพยายามแก้ไขปัญหาดังที่เกิดขึ้นกับตนเอง ทั้งในด้านส่วนตัวและด้านการเรียน ให้ผ่านพ้นไปด้วยดี การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรม มีผลต่อสุขภาพจิตของตนเองในที่สุด ทั้งนี้เพราะเพราะสุขภาพจิตถือเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญและมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมหลายประเภท ของมนุษย์ และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลโดยตรง เพราะการที่บุคคลจะสามารถประกอบกิจกรรมใด ๆ ได้ดี จะต้องมีความพร้อมทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจ (จินตนา บิลมาศ. 2529 : 37 ; อ้างอิงจาก Eysenck. 1970)

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์ กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษาศาสนาเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 16 ปัจจัย ได้แก่ เพศชาย(X_1) เพศหญิง (X_2) ระดับการศึกษา : ชั้นปีที่ 1 (X_3) ระดับการศึกษา : ชั้นปีที่ 2 (X_4) ระดับการศึกษา : ชั้นปีที่ 3 (X_5) สาขาวิชาที่ศึกษา : สาขาวิชาภาษาอังกฤษ(X_6) รายได้ของนักศึกษา (X_7) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_8) การประกอบอาชีพของนักศึกษา : ประกอบอาชีพ(X_9) การประกอบอาชีพของนักศึกษา : ไม่ประกอบอาชีพ (X_{10}) รายได้ผู้ปกครอง(X_{11}) ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว : การดูแลสมาชิกในครอบครัว(X_{12}) ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว : ค่าเช่าบ้าน(X_{13}) ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว : ค่าใช้จ่ายภายในบ้าน(X_{14}) บุคลิกภาพ (X_{15}) และบรรยากาศในการเข้าร่วมกิจกรรม(X_{16}) อภิปรายได้ดังนี้

3.1 เพศชาย ไม่มีความสัมพันธ์ กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต บพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร แสดงว่านักศึกษาชายบางคนที่กำลังศึกษา ที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต บพิตรพิมุข มหาเมฆ มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มาก ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาชายบางคน ชอบการเข้าร่วมกิจกรรมตามธรรมชาติของเด็กชายที่ต้องการมีเพื่อนมากและต้องการการยอมรับของกลุ่มและ เห็นความสำคัญ และประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรม ในแง่ที่ว่าทำให้มีประสบการณ์ในการทำงาน ประสบการณ์นอกสถาบัน การชุมนุม การกีฬาภายในสถาบัน (Good. 1973 : 9) นอกจากนี้ยังเป็นประโยชน์ต่อสังคม ได้ฝึกฝนตนเอง และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

นักศึกษาชายบางคน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาน้อย ทั้งนี้เพราะ นักศึกษา

ชายบางคน อาจคิดว่า ไม่ได้รับประโยชน์ จากการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา เท่าที่ควร เป็นการสูญเสียเวลา ไม่มีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง เวลาเข้าร่วมกิจกรรม และต้องเหน็ดเหนื่อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญรักษา กายาผาด (2546 : 66) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้ารับบริการในโรงพยาบาลไทยนครินทร์ พบว่า เพศชายไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้ารับบริการในโรงพยาบาลไทยนครินทร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 เพศหญิง ไม่มีความสัมพันธ์ กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร แสดงว่านักศึกษาหญิงบางคนที่กำลังศึกษาที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามาก ทั้งนี้เพราะนักศึกษาหญิงบางคน เห็นว่าการได้เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา เป็นการ ได้รับการยอมรับจากเพื่อนทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศและยังได้รับการสนุกสนานเพลิดเพลิน ได้กระทำสิ่งที่ตนเองสนใจ ช่วยให้เป็นคนมั่นใจ กล้าแสดงออก รักพวกพ้อง และรักสถาบัน เสริมศักดิ์ศรี (2520. 108 : 112)

นักศึกษาหญิงบางคน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาน้อย ทั้งนี้เพราะนักศึกษาหญิงบางคน อาจมีลักษณะไม่กล้าแสดงออกเวลาที่เข้าร่วมกิจกรรม เห็นว่า กิจกรรม เป็นเรื่องของคนส่วนน้อย และอาจทำให้เสียเวลาที่จะปรับตัวเข้ากับคนหมู่มาก และการเข้าร่วมกิจกรรมก็ให้เป็นไปโดยความสมัครใจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญรักษา กายาผาด (2546 : 66) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้ารับบริการในโรงพยาบาลไทยนครินทร์ พบว่า เพศหญิงไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้ารับบริการในโรงพยาบาลไทยนครินทร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น เพศหญิงจึงไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร

3.3 ระดับการศึกษา : ชั้นปีที่ 1 ไม่มีความสัมพันธ์ กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร แสดงว่านักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับชั้นปริญญาตรีปีที่1บางคน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามาก ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1 บางคน เห็นความสำคัญของการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นอย่างมาก ทั้งต่อตนเอง และด้านอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นการได้เข้าไปช่วยเหลือชาวชนบท การได้พัฒนาตน และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ดังที่สำเนา ขจรศิลป์ (2531 : 89) ได้ให้ความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษาในด้านการพัฒนาประเทศชาติไว้ว่า ในแต่ละปี นักศึกษาได้ออกไปพัฒนาชนบท ในถิ่นทุรกันดาร เช่นสร้างโรงเรียน สะพาน ได้ช่วยชาวชนบทได้เข้าใจการประกอบอาชีพเกษตรกรรมแผนใหม่ กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษา ได้มีบทบาทสำคัญในการทำนุบำรุง พัฒนา และเผยแพร่วัฒนธรรม

นักศึกษา ในระดับชั้นปีที่ 1 บางคน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักษักศึกษาน้อย ทั้งนี้ เพราะ นักศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1 บางคน ไม่ได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับกิจกรรมนักษักศึกษา ขาดอาจารย์ ที่ปรึกษาที่มีประสิทธิภาพ ไม่เข้าใจในกระบวนการ การจัดกิจกรรม การบริหารกิจการนักษักศึกษา สอดคล้องกับ ชูศักดิ์ ทัพย์เกษร และ คนอื่น ๆ (2529 : 100 - 101) ได้กล่าวถึงปัญหาและการจัด กิจกรรมนักษักศึกษาเพื่อพัฒนานักศึกษากว่า อาจารย์ที่ปรึกษา และนักศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจใน กระบวนการบริหาร และการปฏิบัติตามกฎระเบียบของทางราชการ ตลอดจนขาดความร่วมมือ ประสานงานกับองค์การต่าง ๆ

3.4 ระดับการศึกษา : ชั้นปีที่ 2 ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักศึกษาที่กำลังศึกษา ที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ ในระดับชั้นปี ที่ 2 บางคน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักษักศึกษามาก ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาในระดับชั้นปีที่ 2 บางคน เห็นความสำคัญของวัตถุประสงค์ในการเข้าร่วมกิจกรรม เป็นต้นว่าเป็นการพัฒนาให้นักศึกษา มีใจกว้างขึ้น มีความรับผิดชอบ ได้ฝึกการคิด และตัดสินใจ ให้รู้จักวิธีการทำงานร่วมกัน และเพื่อ พัฒนาความสามัคคีในหมู่คณะ(Frederick.1959 : 51 - 52)

นักศึกษาในระดับชั้นปีที่ 2บางคน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักษักศึกษาน้อย ทั้งนี้ เพราะ นักศึกษา ในระดับชั้นปีที่ 2 บางคน อาจไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องเข้าร่วมกิจกรรม วัสดุ อุปกรณ์ ที่จะใช้ในการทำกิจกรรม มีไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา และ อาจเห็นว่าไม่ได้ก่อให้เกิด ประโยชน์ตามความมุ่งหมาย ตามวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมที่แท้จริง ดังที่ จารุบุตร ฟาร์มขาว (2535 : 109) ได้กล่าวถึงปัญหาการจัดทำกิจกรรม ของนักศึกษาวิทยาเขต ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า นักศึกษาไม่เห็นความจำเป็น และ ความสำคัญของการเข้าร่วมกิจกรรม และวัสดุอุปกรณ์มีไม่ เพียงพอในการจัดกิจกรรมให้กับนักศึกษา

3.5 ระดับการศึกษา : ชั้นปีที่ 3 ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักศึกษาที่กำลังศึกษา ที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ ในระดับชั้นปี ที่ 3 บางคน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักษักศึกษามาก ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาในระดับปริญญาตรี ปีที่ 3 บางคน ได้มีส่วนร่วมในการคิดวินิจฉัยในการเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งเกิดจากความสมัครใจของ ตนเอง ในระหว่างเข้าร่วมกิจกรรม การติดต่อสื่อสารระหว่างเพื่อนนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นไป ด้วยดี มีตัวแทนที่ดีในการจัดกิจกรรม ทำให้มีโอกาส ได้ใช้พลังทางด้านร่างกาย และความคิดสิ่งที่เป็น ประโยชน์ต่อตนเอง ต่อสถาบันการศึกษา และต่อประเทศชาติ (สำเนาวิ ขจรศิลป์. 2531)

นักศึกษา ในระดับชั้นปีที่ 3 บางคน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักษักศึกษาน้อย ทั้งนี้ เพราะ นักศึกษาในระดับชั้นปีที่ 3 บางคน เห็นว่าแนวทาง และการดำเนินการจัดกิจกรรมดังกล่าวไม่ได้ อยู่ในหลักสูตรกิจกรรมการเรียนการสอน ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัด กิจกรรมนักษักศึกษาในแต่ละครั้ง อาจารย์ที่ปรึกษามีไม่เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับ แอนเดอร์สัน และ ไดค์ (Anderson and Dyke. 1963 : 252 – 253) ที่ได้เสนอแนวทางเพื่อการบริหารงานกิจกรรมเอาไว้ว่า กิจกรรมต่าง ๆ ที่จะให้นักศึกษามีส่วนร่วมนั้น ควรมาจากความสมัครใจ ต้องอยู่ภายใต้กฎ และ นโยบายของทางสถาบัน จัดหาอาจารย์ที่มีประสิทธิภาพ และมีจำนวนเพียงพอในการจัดกิจกรรม เพื่อ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และตัวแทนนักศึกษาควรเป็นผู้มีความรู้ความสามารถที่เหมาะสม

3.6 สาขาวิชาที่ศึกษา : สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าร่วม กิจกรรม ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักศึกษาที่กำลังศึกษาที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ นักศึกษา ที่เรียนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ บางคน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักษักศึกษามาก ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ บางคน เห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมนักษักศึกษา เป็นการ เสริมสร้างความรู้เพิ่มพูนประสบการณ์ นอกห้องเรียนได้เป็นอย่างมาก และช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ เกี่ยวกับสาขาวิชาที่ศึกษาได้เป็นอย่างดี เช่นกิจกรรมด้านวิชาการ กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม สอดคล้องกับ สำเนา ขจรศิลป์ (2538 : 127 - 128) ได้แบ่งประเภทของกิจกรรมนักษักศึกษาตาม ลักษณะของกิจกรรมเอาไว้ว่า กิจกรรมด้านวิชาการ เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่มุ่งเพิ่มพูนความรู้ และประสบการณ์ทางด้านวิชาการให้นักศึกษา ทำให้นักศึกษาได้พัฒนาตนเอง ทั้งในด้านสังคม อารมณ์ ร่างกาย และสติปัญญา

นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษบางคน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักษักศึกษาน้อย ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ บางคน เห็นว่า อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการจัด กิจกรรมมีน้อย สิ่งแวดล้อมในการจัดกิจกรรมไม่มีความเหมาะสม สอดคล้องกับ จอห์น ดิวอี้ (John Dewey) ซึ่งได้ให้ข้อคิดว่า การศึกษา คือการรวบรวมประสบการณ์ ที่มีคุณค่าให้นักศึกษา ซึ่ง หมายถึง การที่นักศึกษาได้เรียนรู้และรับรู้สิ่งต่าง ๆ จากสิ่งแวดล้อมทั้งในและนอกห้องเรียน และได้ลง มือปฏิบัติมากที่สุด ซึ่งต้องมีความพร้อมทั้งในด้านวัสดุอุปกรณ์ และบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ในการดำเนินการเป็นอย่างดี

3.7 รายได้ของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักศึกษาที่มี รายได้สูง บางคนมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักษักศึกษามาก ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาบางคน ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวอยู่ในระดับสูง อาจได้รับค่าใช้จ่ายจากทางบ้านต่อเดือนสม่ำเสมอ

และเพียงพอต่อการใช้จ่าย ทำให้นักศึกษาไม่มีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่าย จึงเป็นปัจจัยที่เกื้อหนุนให้นักศึกษามีเวลาเรียน มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสถาบันจัดขึ้น หรือในบางกิจกรรมที่ต้องมีค่าใช้จ่ายบ้างตามสมควร ก็ไม่ทำให้นักศึกษาเดือดร้อน นอกจากนี้ ยังเห็นว่าการได้เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาเป็นการพัฒนาสัมพันธภาพ ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา ทำให้นักศึกษา เกิดความอบอุ่น และ มีความเข้าใจต่ออาจารย์ และ สถาบันอุดมศึกษา ได้ดียิ่งขึ้น (Williamson. : 1961) ส่งผลให้การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาเป็นไปโดยสม่ำเสมอ

นักศึกษาที่มีรายได้สูง มีเงินมากพอที่จะไปเที่ยวหรือใช้บริการที่ซึ่งให้ความสนุกสนานมากกว่า บางคน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาน้อย ทั้งนี้เพราะ ไม่เห็นความจำเป็น และความสำคัญที่ต้องเข้าร่วมกิจกรรม ใช้เวลาส่วนใหญ่ ไปกับการท่องเที่ยว การจับจ่ายซื้อของ หรือการทำกิจกรรมอื่น ๆ ซึ่งได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน รวมทั้งการมีอิสระมากกว่าการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา สอดคล้องกับ จุฬาลักษณ์ สุธิงานันท์ (2545 : 66) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการกระทำผิดฐานพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ ของผู้ต้องขังเรือนจำกลางคลองเปรม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า รายได้ต่อเดือน ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการกระทำผิดฐานพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษของผู้ต้องขังเรือนจำกลางคลองเปรมเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

3.8 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร แสดงว่านักศึกษาที่กำลังศึกษาที่สถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงบางคนมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามาก ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาู้จักแบ่งเวลาในการท่องเที่ยวหารับตำรา อ่านหนังสือ แบ่งเวลาทบทวนบทเรียน ที่เรียนมา เมื่อต้องเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสถาบันจัดขึ้น ควบคู่กับการเรียนในชั้นเรียนตามปกติ ก็ไม่มีผลต่อการเรียน ไม่ทำให้ผลการเรียนลดลง

นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง บางคน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาน้อย ทั้งนี้เพราะ เมื่อนักศึกษาต้องเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามาก แล้วอาจมีผลกระทบต่อผลการเรียนของนักศึกษาเอง ทำให้ผลการเรียนลดลง เนื่องจากไม่มีเวลาศึกษาค้นคว้า หรือทบทวนบทเรียน ทำให้การเข้าร่วมกิจกรรมของทางสถาบันไม่เป็นไปโดยสม่ำเสมอ หรือนักศึกษาบางคนอาจคิดว่า การเข้าร่วมกิจกรรม ไม่มีผลต่อหน่วยกิตหรือรายวิชาที่เรียน สอดคล้องกับธีระ นทีวุฒิกุล (2521 : 41) ที่ศึกษาเรื่องการศึกษาความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกัน มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.9 การประกอบอาชีพของนักศึกษา : ประกอบอาชีพประจำ และบางเวลา ไม่มี ความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักศึกษาที่กำลังศึกษา ที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ นักศึกษาที่ประกอบอาชีพแล้ว บางคน มีแรงจูงใจ ในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามาก ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาที่ประกอบอาชีพแล้ว ทั้งที่ทำเป็นงานประจำ หรือ อาจทำเป็นพาร์ทไทม์ ในช่วงหลังเลิกเรียน หรือ เสาร์ – อาทิตย์ มองเห็นความจำเป็น และประโยชน์ ของการเข้าร่วมกิจกรรมว่า เป็นการเตรียมตัวเพื่อสู่อาชีพที่แท้จริง ทำให้เกิดทักษะ และประสบการณ์ เกิดความชำนาญเพิ่มมากขึ้น เพราะ ในแต่ละกิจกรรม จะมุ่งพัฒนาผู้เรียน ในด้านที่แตกต่างกัน

นักศึกษาที่ประกอบอาชีพประจำ และ บางเวลา บางคน มีแรงจูงใจ ในการเข้าร่วม กิจกรรมนักศึกษาน้อย ทั้งนี้เพราะ เวลาที่เหลือจากการเรียนในชั้นเรียนตามปกติ นอกจากทบทวน บทเรียน แล้ว ต้องทำงานหารายได้เสริมและต้องรับผิดชอบในงานที่ทำอยู่ จึงไม่สามารถอุทิศเวลา ในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาได้เต็มที่ ดังที่ พจน์ สะเพียรชัย (2526 : 8 - 13) กล่าวว่า ความ ต้องการทางการศึกษา ค่านิยมในปรัชญาทางการศึกษา การประกอบอาชีพ เป็นเหตุจูงใจในการเข้า ร่วมกิจกรรม และกิจกรรมการเรียนการสอน

3.10 การประกอบอาชีพของนักศึกษา : ไม่ประกอบอาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจ ในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักศึกษาที่กำลังศึกษาที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ นักศึกษาที่ยังไม่ประกอบอาชีพ บางคน มีแรงจูงใจ ในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามาก ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาบางคน อาจคิดว่าการได้เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา นอกจากจะเป็นการ ดำเนินการ ตามนโยบายของทางสถาบันแล้ว ยังเป็นการฝึกฝนตนเอง เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้ฝึกทักษะ ซึ่งเป็นการเตรียมตัว เพื่อประกอบอาชีพ เมื่อสำเร็จการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ กรม วิชาการ (2533 : 3) ที่ได้กำหนดจุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาชีวิต และ สังคม และ จุดมุ่งหมายของ กิจกรรมนักศึกษาเอาไว้ว่า กิจกรรมนักศึกษานั้น เป็นการพัฒนาผู้เรียน ทั้งในด้านการพัฒนาดตนเอง พัฒนาอาชีพและพัฒนาสังคม

นักศึกษาที่ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ บางคน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาน้อย ทั้งนี้เพราะ ถึงแม้จะมีเวลาเพียงพอ ที่จะเข้าร่วมกิจกรรม เพราะนักศึกษาไม่ได้ประกอบอาชีพ และ เห็นประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาแล้ว แต่อาจให้ความสำคัญ กับการเรียนในชั้น เรียน ตามปกติมากกว่า จึงทุ่มเทเวลาในการค้นคว้า ขวนขวายหาความรู้ อ่านหนังสือเพิ่มเติม หรืออาจมุ่งประกอบกิจกรรมอื่น ๆ ที่ตนเองสนใจ หรือถนัดมากกว่าการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา เช่น การฝึกงาน หรือ ฝึกประกอบอาชีพ ที่ตนเองสนใจ นอกจากนี้ในบางกิจกรรม อาจต้องลงทุนมาก เช่น

การถ่ายภาพ การละคร ทางสถาบันไม่สามารถช่วยเหลือได้ทั้งหมด และ นักศึกษาเองก็ยังไม่ได้ ประกอบอาชีพ หากต้องเข้าร่วมกิจกรรม ก็จะเป็นการเพิ่มค่าใช้จ่ายให้ทางบ้าน อาจทำให้ผู้ปกครอง เดือดร้อน จึงทำให้นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาน้อย

3.11 รายได้ผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักศึกษาที่กำลังศึกษา ที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ ซึ่งผู้ปกครองมีรายได้สูง บางคน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามาก ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาที่พ่อแม่ ผู้ปกครองให้การสนับสนุนเป็นอย่างดี ทั้งในด้านค่าใช้จ่ายของนักศึกษา และการให้กำลังใจ ชักจูงพูดคุย ทำให้ นักศึกษามีความพร้อม ในทุก ๆ ด้าน ที่จะศึกษา เล่าเรียน และ ประกอบกิจกรรมให้ได้ดี มีกำลังใจ ที่ดีสอดคล้องกับบุษราคม อินทสุก (2544. 51 : 52) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจในการรับ ข้าราชการภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏลำปาง พบว่าสภาพครอบครัว สภาพทางการเงินของครอบครัว มีผลต่อความสนใจในการรับข้าราชการภาษาอังกฤษ

นักศึกษาบางคน ที่ผู้ปกครองมีรายได้สูง มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาน้อย ทั้งนี้เพราะ ไม่ได้ได้รับการสนับสนุน หรือส่งเสริมจากบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ทั้งในด้านค่าใช้จ่าย ในการเข้าร่วมกิจกรรม การให้กำลังใจ และการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ผู้ปกครองไม่มีเวลา พูดคุยชักจูง ให้ความสนใจใส่ดูแลนักศึกษาเท่าที่ควร เพราะต้องทำงาน ทั้งงานประจำและงานพิเศษ เพื่อให้มีรายได้สูง และ เพียงพอต่อการใช้จ่ายของครอบครัว สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญรักษา ภายผาด (2546 : 67) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้ารับบริการในโรงพยาบาลไทย นครินทร์ เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ด้านรายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจ ในการเข้ารับบริการในโรงพยาบาลไทยนครินทร์

3.12 ภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว : การดูแลสมาชิกในครอบครัว ไม่มี ความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยา เขตปทุมธานี มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักศึกษาที่กำลังศึกษาที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ ที่มีภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัวมาก ในด้านการดูแล สมาชิกในครอบครัว บางคน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามาก ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาบางคน ที่มีภาระที่ต้องดูแลและรับผิดชอบต่อสมาชิกในครอบครัว แต่ยังให้ความสำคัญกับการเข้าร่วม กิจกรรม

นักศึกษา เพราะเห็นว่าการที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษานั้นเป็นประโยชน์ต่อตนเอง เป็นการส่งเสริม ความมีระเบียบวินัยในตนเอง ความสามัคคีในหมู่คณะ และเป็นการพัฒนาความสามารถพิเศษของ ตนเองในทุก ๆ ด้าน ดังที่ วิลเลียมสัน(Williamson. 1961) ได้กล่าวไว้ว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นจุด

ศูนย์กลาง ในกระบวนการอุดมศึกษา เพื่อพัฒนานักศึกษาแต่ละคนให้เป็นคนที่สมบูรณ์ มีความรับผิดชอบต่อตนเอง และฝึกการอยู่ร่วมกับผู้อื่น

นักศึกษาบางคน ที่มีภาระในด้านการดูแลสมาชิกในครอบครัวมาก มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา น้อย ทั้งนี้เพราะอาจต้องแบ่งเวลาเพื่อปฏิบัติหน้าที่ของตนเอง ต่อสมาชิกในครอบครัว ตามที่ได้รับมอบหมาย ทำให้มีเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมน้อยลง ต้องแบ่งเวลาในการทบทวนความรู้ที่เรียนมาจึงทำให้ความสนใจ ความพร้อมที่จะเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาที่สถาบันจัดขึ้นลดน้อยลง ดังนั้น ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัวในด้านการดูแลสมาชิกในครอบครัว จึงไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร

3.13 ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว : ค่าเช่าบ้าน ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร แสดงว่านักศึกษาที่กำลังศึกษาที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ ที่มีภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัวมาก ในด้านค่าเช่าบ้าน ค่าผ่อนบ้าน บางคน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มาก ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาบางคน อาจไม่ได้เดือดร้อนในเรื่องค่าใช้จ่าย และ มีความต้องการที่จะเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว และเมื่อต้องใช้จ่ายในด้านการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา หรือค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเล่าเรียน ทำให้ไม่รู้สึกรำคาญ เป็นภาระมากจึงสามารถเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ได้อย่างสม่ำเสมอ สอดคล้องกับสมมาตร แจ่มจรัส (2543 : 50) ที่ศึกษาแรงจูงใจ ในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกริก พบว่า ด้านค่าใช้จ่ายมีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย และ พบว่าข้อที่เป็นแรงจูงใจสูงสุดคือรายได้เพียงพอต่อการใช้จ่ายในการศึกษา

นักศึกษาที่มีภาระที่ต้องดูแลรับผิดชอบต่อครอบครัวมากในด้านค่าเช่าบ้าน ค่าผ่อนบ้าน บางคนมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา น้อย ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาบางคน อาจต้องการประหยัด เพื่อเป็นการแบ่งเบา ภาระทางบ้าน เพราะในบางกิจกรรม ต้องมีค่าใช้จ่ายสูง การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา อาจเลือกที่จะเข้าร่วมเฉพาะกิจกรรมที่ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย และตนเองก็มีความถนัด และสนใจอย่างแท้จริง สอดคล้องกับทิพย์วรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา (2526 : 32 - 34) กล่าวว่า แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนของแต่ละบุคคล ในแต่ละระดับอาจมีความแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับวัย ฐานะทางการเงิน โอกาสของบุคคล และการให้การสนับสนุนของครอบครัวนั้น ๆ

3.14 ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว : ค่าใช้จ่ายภายในบ้าน ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักศึกษาที่กำลังศึกษาที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต

บพิตรพิมุข มหาเมฆ ที่มีภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัวมากในด้านค่าใช้จ่ายภายในบ้าน บางคน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามาก ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาบางคน ในด้านค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการศึกษาเล่าเรียน ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาใช้เงินส่วนตัวของ

ตัวเอง นอกเหนือจากค่าใช้จ่ายภายในบ้านที่ต้องรับผิดชอบอยู่และส่วนตัวของนักศึกษาเองก็มีความสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมนั้นๆอยู่แล้วจึงทำให้มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา

นักศึกษาที่มีภาระ ที่ต้องดูแลรับผิดชอบต่อครอบครัวมาก ในด้านค่าใช้จ่ายภายในบ้าน บางคน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาน้อย ทั้งนี้เพราะ นักศึกษามีส่วนช่วยดูแลรับผิดชอบเรื่อง ค่าใช้จ่ายภายในบ้าน จึงเลือกใช้จ่ายเฉพาะ สิ่งที่ตนเองคิดว่าสำคัญ และจำเป็นมากกว่า ซึ่งการให้ความสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมนั้น อาจดูตามความเหมาะสม หรือ โอกาสนอกจากนี้

นักศึกษาบางคนอาจจะยังไม่รับรู้ความสำคัญ วัตถุประสงค์ และบทบาทในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ดังที่ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2533 : 13) ที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ทั้งนี้เพราะ ผู้ที่อยู่ในสถาบันอุดมศึกษา ไม่มีความชัดเจนว่า ตนเองมีจุดมุ่งหมาย มีบทบาท และมีความรับผิดชอบต่อการศึกษาอย่างไร เช่นขาดความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา ไม่รู้จุดมุ่งหมายของสถาบัน

3.15 บุคลิกภาพไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักศึกษาที่กำลังศึกษาที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพ แบบ เอ บางคน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามาก ทั้งนี้เพราะ นักศึกษา บางคน เป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้น ขวนขวายหาสิ่งใหม่ ๆ ให้กับตนเอง รักความก้าวหน้า ชอบฟันฝ่าอุปสรรค และถ้าหากกิจกรรมนักศึกษาที่ทางสถาบันจัดขึ้น สามารถตอบสนองบุคลิก หรือคุณลักษณะของนักศึกษาดังกล่าวได้แล้ว ยิ่งจะทำให้ให้นักศึกษา มีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ มากขึ้น และมีจำนวนครั้ง ของการเข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น

นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ บางคน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาน้อย ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาบางคน ชอบดำเนินชีวิตแบบเรียบง่าย ไม่ชอบการแข่งขัน ความพยายามในการที่จะประกอบกิจการหลายอย่างให้สำเร็จลุล่วง อาจมีน้อย ดังนั้นเมื่ออยู่ในช่วงของการศึกษา หากความรู้เพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ จึงให้ความสำคัญ และทุ่มเทเวลาให้กับการเรียนในห้องเรียน เป็นส่วนใหญ่ การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาในแต่ละครั้ง อาจเกิดขึ้นเพราะ เลือกปฏิบัติเอง หรือปฏิบัติตามเพื่อน หรือรูปแบบของการจัดกิจกรรมนักศึกษา ไม่น่าสนใจ จึงมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม

นักศึกษาน้อยดังที่ ฮาร์โรลด์ (Harrold : 2782) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมในมหาวิทยาลัย พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า กิจกรรมนักศึกษา สามารถปลูกฝัง พัฒนา และส่งเสริมบุคลิกภาพทุก ด้านของนักศึกษา และ การควบคุม การจัดกิจกรรม นักศึกษาดังกล่าว ขึ้นอยู่กับ เหตุผลทางด้าน คุณธรรม และภูมิหลังของนักศึกษามากกว่ากฎเกณฑ์ของทางสถาบัน

3.16 บรรยาการในการเข้าร่วมกิจกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร แสดงว่า บรรยาการทั่วไปในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา นักศึกษา บางคน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วม กิจกรรมนักศึกษามาก ทั้งนี้เพราะ สภาพแวดล้อมโดยทั่วไป ในการเข้าร่วมกิจกรรม เช่น อาคาร สถานที่ บรรยาการในการจัดและเข้าร่วมกิจกรรม อุปกรณ์ที่ใช้ บุคลากร ตลอดจนความปลอดภัยและ สะดวกสบายในการเข้าร่วมกิจกรรม สิ่งเหล่านี้หากได้รับการส่งเสริม และสนับสนุนในทางที่เหมาะสม อาจทำให้นักศึกษาสนใจและอยากมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษามากขึ้น

บรรยาการในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ทั้งในด้านอาคาร สถานที่ อุปกรณ์ที่ใช้ ในการจัดกิจกรรม และบุคลากร นักศึกษาบางคน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาน้อย ทั้งนี้เพราะ มีกิจกรรมหรือสิ่งเร้าที่ดึงดูด และกระตุ้นให้นักศึกษามีแรงจูงใจ และสนใจที่จะเข้าร่วม มากกว่า การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา โดยเห็นว่าเป็นสิ่งที่ตนเองถนัด เช่น การฝึกวิชาชีพ การเย็บตัด เย็บเสื้อผ้า การทำอาหาร ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตรียมตัวสู่การประกอบอาชีพอย่างแท้จริง ทำให้เกิดทักษะ และความชำนาญ สอดคล้องกับงานวิจัยของบุษราคม อินทสุข (2544 : 51) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผล ต่อความสนใจในการรับข่าวสารภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า บรรยาการในการจัดการเรียนการสอน ไม่มีผลต่อความสนใจในการรับข่าวสารภาษาอังกฤษของ นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ

4. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใน การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยี ราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเรียงลำดับจาก ตัวพยากรณ์ที่ส่งผลมากที่สุด ไปยังตัวพยากรณ์ที่ส่งผลน้อยที่สุด มี 6 ปัจจัย ได้แก่ สัมพันธภาพ ระหว่างนักศึกษากับเพื่อน (X_{24}) ระดับการศึกษา : ชั้นปีที่ 4 (X_7) สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับ นักศึกษา (X_{23}) สาขาวิชาที่ศึกษา : สาขาวิชาระบบสารสนเทศ (X_{10}) จำนวนครั้งของการเข้าร่วม กิจกรรม (X_{15}) และระดับการศึกษา : ชั้นปีที่ 3 (X_6) ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 อภิปรายผลได้ดังนี้

4.1 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อนส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นลำดับแรก แสดงว่า นักศึกษาที่มีสัมพันธภาพกับเพื่อนดี ทำให้มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามาก ทั้งนี้เพราะ ในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างนักศึกษา การมีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างกัน การประสานงานกันปรึกษาหารือกัน ความเห็นอกเห็นใจ และการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในหมู่เพื่อน สอดคล้องกับ บุชราคม อินทสุข

(2544 : 53) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจในการรับข่าวสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏลำปาง พบว่า สัมพันธภาพระหว่างเพื่อน สภาพแวดล้อมทางบ้าน ฐานะเศรษฐกิจ ล้วนส่งผลต่อการสร้างความสนใจในการรับข่าวสารภาษาอังกฤษของนักศึกษา

4.2 ระดับการศึกษา : ชั้นปีที่ 4 ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นลำดับที่สอง แสดงว่า นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับชั้นปริญญาตรีปีที่ 4 มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามาก ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับชั้นปีที่ 4 ซึ่งเป็นชั้นปีสุดท้ายของการศึกษาในระดับปริญญาตรี และกำลังเตรียมตัวสู่อาชีพ สู้สังคมภายนอก สถาบันการศึกษา อาจต้องการเพิ่มพูนความสนใจของตนเองให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อพัฒนาสัมพันธภาพ และการทำงานร่วมกับผู้อื่น และนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม ซึ่งสอดคล้องกับสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ที่ได้กำหนดวัตถุประสงค์และนโยบายเกี่ยวกับแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 8 พ.ศ. 2540 – พ.ศ. 2544 (สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. ม. ป. ป. : 12,16) เอาไว้ว่า “ควรเป็นการส่งเสริมประสบการณ์และการเรียนรู้ในจริยธรรม และจรรยาบรรณของแต่ละวิชาชีพ เพื่อให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์”

4.3 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นลำดับที่สาม แสดงว่า นักศึกษาที่มีสัมพันธภาพกับอาจารย์ดี มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามาก ทั้งนี้เพราะ สัมพันธภาพที่ดี ระหว่างอาจารย์ กับนักศึกษา อาจารย์ให้ความสำคัญกับตนเองกับนักศึกษา มีเวลาให้คำปรึกษา รับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา และนักศึกษาเองก็เชื่อฟังอาจารย์ ให้ความเคารพนับถือตั้งใจเรียน ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของอาจารย์ และซักถามเมื่อไม่เข้าใจ สอดคล้องกับสามารถ แจ่มจรัส (2543 : 50) ที่ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกริก พบว่าด้านอาจารย์ผู้สอน พบว่าอยู่ในระดับมาก และที่เป็นแรงจูงใจสูงสุดคือ อาจารย์และวิทยาการเป็นบุคคล

ที่มีความรู้ความสามารถ ดังนั้น สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาจึงเป็นปัจจัยพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร

4.4 สาขาวิชาที่ศึกษา : สาขาวิชาระบบสารสนเทศ ส่งผลทางลบต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร เป็นลำดับที่สี่ แสดงว่า นักศึกษาที่กำลังศึกษาในสาขาวิชาระบบสารสนเทศมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมน้อย ทั้งนี้เพราะ การเรียนในสาขาวิชาดังกล่าว นั้น เป็นสาขาวิชาที่ต้องฝึกปฏิบัติจริงควบคู่ไปกับการเรียนในห้องเรียน เพื่อให้เกิดความรู้ความชำนาญในสาขาวิชา เช่น การฝึกพูด การประชาสัมพันธ์ ซึ่งการฝึกปฏิบัติดังกล่าว อาจไม่สามารถฝึกได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ไม่มีความเกี่ยวข้อง หรือสอดคล้องกับการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชานี้ จึงต้องจัดสรรเวลา ในการเรียน การทบทวนความรู้ที่เรียนมา รวมทั้งการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสถาบันจัดขึ้น หรืออาจเพราะนักศึกษาได้ศึกษาวิชาชีพ หรือกิจกรรมร่วมหลักสูตรต่าง ๆ ของทางสถาบันมากอยู่แล้ว ก็เป็นไปได้ จึงทำให้มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมน้อย สอดคล้องกับ ธีระ นทีวุฒิกุล (2521 : 41) ที่ศึกษาความต้องการในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตที่ศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สาขาวิชามนุษยศาสตร์ และสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.5 จำนวนครั้งของการเข้าร่วมกิจกรรม ส่งผลต่อแรงจูงใจ ในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร เป็นลำดับที่ห้า แสดงว่า จำนวนครั้งของการเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น เพราะ การที่นักศึกษาเห็นความสำคัญ เห็นประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรม และมีจำนวนครั้งของการเข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้นอาจเป็นเพราะว่าต้องการฝึกฝนตนเองให้มีทักษะ และเกิดความชำนาญในกิจกรรมที่ตนเองสนใจเพิ่มขึ้น กล่าวคือ เมื่อนักศึกษามีความสนใจกิจกรรมด้านใดเป็นพิเศษ เช่น กีฬา ดนตรี หรือในด้านวิชาการ ก็จะทำให้ความสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมนั้น ๆ อยู่บ่อย ๆ ทำให้มีจำนวนครั้งมากขึ้นและส่งผลให้เกิดความชำนาญและมีทักษะเพิ่มขึ้นสอดคล้องกับ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา

(2530 : 146 - 147) ได้สรุปสาระสำคัญของวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมนักศึกษาเอาไว้ว่า “เพื่อให้ นักศึกษาได้รู้จักทักษะทางสังคม เพื่อฝึกและพัฒนาลักษณะนิสัย และความคิดที่ดี ตลอดจนเพื่อเป็น การฝึกความคิดและตัดสินใจ” ดังนั้น จำนวนครั้งของการเข้าร่วมกิจกรรม จึงเป็นปัจจัยพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร

4.6 ระดับการศึกษา : ชั้นปีที่ 3 ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร เป็นลำดับที่หก แสดงว่า ระดับการศึกษา : ชั้นปีที่ 3 มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามาก ทั้งนี้เพราะ นักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆที่กำลังศึกษาในระดับชั้นปีที่ 3 ซึ่งมีอายุ ระหว่าง 20 – 21 ปี ซึ่งอยู่ในช่วงของวัยรุ่น กำลังอยู่ในวัยที่มีพลังมาก สนใจกิจกรรมที่ได้ร่วมกันเป็นทีม เป็นหมู่คณะ ต้องการแสดงออก เริ่มสนใจในอาชีพ (กฤษณา ศักดิ์ศรี. 2530 : 218) จึงให้ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา เห็นคุณค่าของการเข้าร่วมกิจกรรม และให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ดังนั้นระดับปริญญาตรีปีที่ 3 จึงเป็นปัจจัยพยากรณ์ แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางนโยบาย และ ส่งเสริมการจัด กิจกรรมนักศึกษา โดยสามารถพิจารณาจากปัจจัยที่ส่งผล ต่อแรงจูงใจ ในการเข้าร่วมกิจกรรม ของ นักศึกษา ซึ่งได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา : สาขาวิชาระบบสารสนเทศ และจำนวนครั้งของการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อนำไปเป็น ข้อมูลในการส่งเสริม และกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรม จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษา มีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างอาจารย์ และเพื่อน เพื่อให้นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษาได้พัฒนาตนเองในทุก ๆ ด้าน

1.2 เนื่องจากสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและเพื่อน สามารถ พยากรณ์แรงจูงใจ ในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาได้ดีที่สุด ดังนั้น ผู้บริหารหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ อาจารย์ บิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือแม้แต่นักศึกษาเอง สามารถจัดโปรแกรม เพื่อพัฒนาสัมพันธภาพระหว่าง นักศึกษาและเพื่อน ซึ่งเป็นวิธีทางหนึ่ง ในการพัฒนาสัมพันธภาพ ระหว่างนักศึกษากับเพื่อนให้มีความเข้าอกเข้าใจกัน ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ให้ความร่วมมือกันทั้งในด้านการเรียน ส่วนตัว และในด้านการจัดกิจกรรมนักศึกษาตลอดจนสร้างแรงจูงใจให้นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าร่วม กิจกรรมมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่น ๆ ของนักศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม เช่น ค่านิยมทางสังคม จำนวนเงินที่นักศึกษาใช้จ่ายในการเข้าร่วมกิจกรรม เป็นต้น

2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตอื่น ๆ เช่น สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ เป็นต้น

2.3 ควรทำการศึกษา เพื่อพัฒนาสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น และบรรลุมิติวัตถุประสงค์ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยใช้เทคนิคทางจิตวิทยา เช่น การปรับพฤติกรรม กิจกรรมกลุ่ม เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2528). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2 .กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนว และจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กระทรวงศึกษาธิการ . (2520). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- กฤษณา ศักดิ์ศรี. (2530). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น.ถ่ายเอกสาร.
- กิติ ตัยัคคานนท์. (2533). *เทคนิคการสร้างภาวะผู้นำ*. กรุงเทพฯ : เซษฐสตูดิโอ.
- กองนโยบายและแผนเยาวชน. (2525). *รายงานการวิจัยเรื่อง บทวิเคราะห์กิจกรรมนักเรียน นิสิต และนักศึกษาในประเทศไทย*. สำนักนายกรัฐมนตรี. กรุงเทพฯ.
- คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2545). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9*.
- จารุบุตร ฟาร์มขาว. (2531). *การจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- จุฬาลักษณ์ สุทธิจางค์. (2545). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการกระทำผิดฐานพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษของผู้ต้องขังเรือนจำกลางคลองเปรม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร*. ปริญญา นิพนธ์ กศ. ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- ชัยนาถ นาคนูปผา. (2529). *จิตวิทยาวัยรุ่นและหลักสูตรการเรียนการสอน*. เชียงใหม่ : ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชูชีพ พุทธประเสริฐ. (2523). *ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2528) . *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร .
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2536). *แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2535-2539*. กรุงเทพฯ : กองบริการนักศึกษาทบวงมหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ทองเรียน อมรัชกุล. (2525). *การบริหารกิจการนิสิต : ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศกรรมการฝึกหัดครู.

- ธีระ นทีวุฒิภูกุล. (2521). *การศึกษาความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิตินิสิตของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. ปรินญานิพนธ์ กศ. ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- นักรบ ระวังการณ. (2531). *การศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชน*.
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- นภดล ทองโสภิต. (2533). “กิจกรรมเสริมหลักสูตรในมหาวิทยาลัยขอนแก่น,” *รวมบทความกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ประจำปีการศึกษา 2533*. ขอนแก่น : กองกิจการนักศึกษา.
- บุญชัย จงกลนี้. (2536). *ความตรงไปตรงมา*. ขอนแก่น ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- บุญรักษา กายาผาด. (2546). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้ารับบริการในโรงพยาบาลไทยนครินทร์ เขตพระชนอง กรุงเทพมหานคร*. ปรินญานิพนธ์ กศ. ม. (จิตวิทยาการศึกษา) .
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- บุษราคัม อินทสุก. (2544). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสนใจในการรับข่าวสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏลำปาง*. วิทยานิพนธ์ ศศ. บ. (จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ประดับ นิลพังงา. (2522). *ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยครูส่วนกลาง*. วิทยานิพนธ์ ค. ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ประภาศรี สุนันทบุตร. (2522). *สภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยรามคำแหงในทัศนะของนักศึกษา*.
ปรินญานิพนธ์ กศ. ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2542) . *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : วิสิทธิ์พัฒนา. ถ่ายเอกสาร.
- พวงเพชร วัชรอยู่. (2537). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ : เนติกุลการพิมพ์. ถ่ายเอกสาร.
- พาณี ปรีชานนท์, และ คนอื่น ๆ (2527). *กิจกรรมเสริมสูตรของนิสิตนักศึกษาในสถาบันระดับอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ.
ถ่ายเอกสาร.
- ไพบุลย์ เทวรักษ์. (2537). *จิตวิทยา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ เอส.ดี.เพรส.
- ภิญโญ ศักดิ์เพชร. (2528). *การศึกษาทัศนคติของอาจารย์และนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยภาคใต้ที่มีต่อกิจกรรมนิตินิสิตนักศึกษา*. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตสงขลา.

- ภิญโญ สาร. (2516). *หลักบริหารการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2536). *แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2535-2539*. กรุงเทพฯ : กองบริการนักศึกษาทบวงมหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- มัช สุขเอี่ยม. (2537). *การพัฒนาประสบการณ์ชีวิตและสังคม*. กรุงเทพฯ : วังอักษร.
- มนูญ ตนะวัฒน์. (2525). *จิตวิทยาพัฒนาชีวิต*. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- ยงยุทธ เกษสาคร. (2541). *ภาวะผู้นำและการจูงใจ*. กรุงเทพฯ : คณะวิทยาการจัดการ.
- สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- รัชนี้ คำแสน. (2524). *ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยครูภาคเหนือ*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วชิรญา บัวศรี. (2517). *การแนะแนวกับการจัดการศึกษา*. ฝ่ายโสตทัศนศึกษา ภาควิชาการแนะแนว การศึกษา สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วารินทร์ สายโอบเอื้อ และ สุนีย์ ธีรดากร. (2522). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครู พระนคร. ถ่ายเอกสาร.
- วิภาพร ลามสมบุญ. (2522). *การศึกษาเปรียบเทียบผลของการใช้แรงจูงใจที่มีต่อการทำงานของนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีความวิตกกังวล*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิชาการ, กรม (2533). *คู่มือการจัดกิจกรรมตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย*. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- วิทยาเขต บพิตรพิมุข มหาเมฆ. (2545). *คู่มือเข้าศึกษาและระเบียบปฏิบัติ ปีการศึกษา 2545*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว. ถ่ายเอกสาร.
- สงวน สิทธิเลิศอรุณ. (2528). *การบริหารการศึกษา*. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต. ถ่ายเอกสาร.
- สมพงษ์ เกษมสิน. (2521). *การบริหาร*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช. ถ่ายเอกสาร.
- สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. (2545). *คู่มือนักศึกษาระดับปริญญาตรี*. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. ถ่ายเอกสาร.
- สามารถ คงสะอาด. (2522). *ความเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยครูภาคใต้*. วิทยานิพนธ์ คศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

- สามารถ คงสะอาด. (2523). *ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยครูาคใต้*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สมมารณ แจ่มจำรัส. (2543). *แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกริก*. วิทยานิพนธ์ ศศ. ม. (การบริหารองค์การ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกริก. ถ่ายเอกสาร.
- สายัณห์ วนะรมย์. (2531). *รูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษา ของวิทยาลัยครู ในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์*. วิทยานิพนธ์ กศ. ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สายัณห์ บุรณไทย. (2521). *การเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา ที่มีต่อองค์การนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ กศ. ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สายพิน สุตคณิง. (2543). *ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตระดับปริญญาตรี*. สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. (2540). *วิสัยทัศน์การพัฒนาอุดมศึกษาของแผนพัฒนาการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 - 2549)*.
- แนวทางการพัฒนากิจกรรมนักศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน. *เอกสารสรุปผล การสัมมนาผู้บริหารและบุคลากรด้านกิจการนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน*. ม.ป.ป.
- สำเนา ขจรศิลป์. (2524). *หลักการกิจการนักศึกษา*. กองกิจการนิสิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุชา จันทรเฒ. (2518). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช. ถ่ายเอกสาร.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2533). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สุภาภรณ์ ศศิดิถีธรรม. (2543). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความอดสาเหในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระบุรี*. วิทยานิพนธ์ กศ. ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2533). *รายงานการวิจัยเรื่อง ความต้องการของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านการบริการของมหาวิทยาลัย*. ถ่ายเอกสาร.

อัญชลี แจ่มเจริญ. (2530). *จิตวิทยาธุรกิจ : ชุดการสอนประกอบคำบรรยาย*. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครู
สวนสุนันทา.

อนันต์ ภูมวรรณ. (2518). *การจัดกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยวิชาการศึกษา*. วิทยานิพนธ์ ค. ม.
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

อำนาจ วงษ์สมิง. (2531). *การจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช*.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

เอนกกุล กรี่แสง. (2526). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิชฌเนศ. ถ่ายเอกสาร.

Anderson, Mary J. (1970, March 7). "Effects of Classroom Social Climate on Dividual
Aiming," *American Educational Research Journal*. 7 (39) : 135 – 152.

Cronbach, Lee Joseph. (1970). *Essential of Psychological Testing*. 3rd ed. New York :
Harper and Row.

David, James S. and Hare A. Pual (1956, April). "Button – Down Collar Culture : A Study
of Undergraduate Life at a Men 's College," *Human Organization*. 14 (22) : 13 – 20 ;
Winter.

Finley, Thomas M. (1968). " The Scope and Effectvaness of the Student Personel Service
of the Junior College of the Pensylvania," *Dissertation Abstracts*, 19 (53) : 1269.

Guilford, J.P. (1966). *Filds of Psychology*. New Jersy : D. Van Nostrand Company, Inc.

Good, V.C. and others. (1973). *Ed Dictionary of Education*. New York : McGraw – Hill
Book Company.

Harrold, Roger Davis. (1974, February). " The Control of Student Extra – Curricular Life in
American Higher Education," *Dissertation Abstracts*. 27 (67) : 2782 – A.

Hilgard, E.R. (1962). *Introduction to Psychology*. 3rd ed. New York : Harcourt Brace and
World Inc.

Jacobson, Smith M. (1963). *Student Activity. Teaching in Higher Education*, Rand
McNally College Publishing Company. Chicago. P .272.

- Lewin, K. R, Lewin, Lippert and Lewin, White . (1939, September) Pattern of Aggressive Behavior in Experimentally Created, Social Climate," *Journal of Social Psychology*. 10 (38) : 271 – 299.
- Likert, Renic. (1970). *A Technique for the Measurement of Adttitude*. Chicago : Rand McNally Company.
- Maslow, A.H. (1970). *Motivation and Personality*. 2rd . New York : Harper and Row.
- Strube, Michael J. and Boland. (1968). " Susan M. Postperformance and Task Persistance Among Type A and B Individuals ; A Clarification," *Journal of Personality and Social Psychology*. 50 (2) : 413 – 420.
- Tyler, Leona E. (1964). *The Psychology of Human Differrance*. 3rd . ed. New York : Appleton – Company Co.
- Yamane, Taro. (1970). *Statistics – an Introductory Analysis*. 2nd . ed. Tokyo : John Weatherhill, Inc.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง **ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร**

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ ในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร ซึ่งทุกท่านสามารถแสดงความรู้สึก หรือความคิดได้อย่างอิสระ คำตอบของทุกท่าน ไม่มีข้อถูกหรือผิด และ ไม่มีผลกระทบต่อการเรียนของท่านแต่อย่างใด คำตอบของท่านทั้งหมด จะเก็บไว้เป็นความลับ

แบบสอบถามทั้งหมดมี 8 ตอน ได้แก่

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ
- ตอนที่ 3 แบบคัดกรองสุขภาพจิต ไทย จี เอช คิว 60 (Thai GHQ 60)
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามบรรยากาศในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

ขอความกรุณาทุกท่านโปรดตอบให้ตรงตามความรู้สึกและความคิดเห็นของท่านมากที่สุด และโปรดตอบให้ครบทุกข้อ

จันทิมา จันทรศักดิ์

นิสิตปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงใน () หน้าข้อความดังกล่าวก่อนที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ.....ปี

3. ระดับการศึกษาในชั้นปี

() ชั้นปีที่ 1

() ชั้นปีที่ 2

() ชั้นปีที่ 3

() ชั้นปีที่

4. สาขาวิชาที่ศึกษา

() สาขาวิชา ภาษาอังกฤษ

() สาขาวิชา การบริหาร

() สาขาวิชา ระบบสารสนเทศ

5. รายได้ของนักศึกษา.....บาท / เดือน

6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....

7. การประกอบอาชีพของนักศึกษา

() ประกอบอาชีพ

() ไม่ประกอบอาชีพ

8. จำนวนครั้งของการเข้าร่วมกิจกรรม.....ครั้ง

9. รายได้ผู้ปกครอง.....บาท / เดือน

10. ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว ได้แก่..... (โดยเรียงลำดับความสำคัญ)

(ลำดับที่) การดูแลสมาชิกในครอบครัว ได้แก่ การดูแล บิดา มารดา บุตร ธิดา และ
ญาติ พี่น้อง

(ลำดับที่) ค่าเช่าบ้าน หรือ ค่าผ่อนบ้าน ค่าผ่อนรถ

(ลำดับที่) ค่าใช้จ่ายภายในบ้าน เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าโทรศัพท์ ค่าเล่าเรียนบุตร

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

เป็นแบบสำรวจบุคลิกภาพของนักศึกษา ได้แก่ ลักษณะเฉพาะหรือพฤติกรรมที่แสดงออก
ของนักศึกษาต่อสถานการณ์ต่างๆ ในการดำรงชีวิต แบ่งตามแบบสำรวจการกระทำกิจกรรมของเจน
กินส์ (Jenkins Activity Surey) โดยแบ่งเป็น 2 แบบ คือ บุคลิกภาพแบบ เอ และ บุคลิกภาพแบบ บี
มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

คำชี้แจง แบบทดสอบชุดนี้ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับกิจกรรมในชีวิตประจำวัน ขอให้ท่าน

พิจารณาว่าข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่เป็นจริงที่สุดในตัวท่านมากน้อยเพียงใด โดยขอให้ท่าน

ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งเพียงช่องเดียว โดยพิจารณาดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่เป็นจริงของท่านมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่เป็นจริงของท่านมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่เป็นจริงของท่านเพียงครึ่งเดียว

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่เป็นจริงของท่านน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่เป็นจริงของท่านน้อยมากจน

แทบจะไม่เกิดขึ้นเลยในตัวท่าน

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
		จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	เมื่อท่านมีนัด ท่านไม่ชอบไปถึงที่นัดหมายก่อนเวลา					
2	ท่านรู้สึกโมโห ถ้ามีคนมาขัดจังหวะในขณะที่ท่านไม่สามารถทำสิ่งที่ ท่านตั้งใจไว้ได้					
3	ท่านคิดว่าเวลาช่างผ่านไปรวดเร็ว จนไม่สามารถทำสิ่งที่ท่านตั้งใจไว้ได้					

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
		จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
4	ท่านรู้สึกว่าเป็นการเสียเวลา ถ้าต้องไปรอซื้อของในร้านที่มีลูกค้าแน่น					
5	ท่านจะรู้สึกไม่สบายใจ ถ้างานของท่านดำเนินไปอย่างล่าช้า					
6	ท่านเป็นคน que เริ่มต้นทำสิ่งใดแล้วต้องทำให้เสร็จ					
7	ท่านรู้สึกว่าท่านต้องทำสิ่งต่างๆ อย่างรวดเร็วเพื่อแข่งกับเวลา					
8	ท่านคิดว่าคนรอบข้างทำงานไม่ถูกใจท่าน					
9	ท่านรู้สึกว่าท่านอยากทำกิจธุระให้เสร็จโดยเร็วเท่าที่จะทำได้					
10	ท่านรู้สึกหงุดหงิดที่ต้องเข้าคิวเพื่อรอรับบริการ เช่นที่ธนาคาร ที่ทำการไปรษณีย์ เป็นต้น					
11	ท่านไม่ชอบให้มีใคร หรืออะไรมาขัดจังหวะการทำงานของท่าน					
12	ท่านรู้สึกทนไม่ได้ ถ้าต้องทำงานร่วมกับคนทำงานอย่างขอไปที					
13	เพื่อน ๆ ส่วนใหญ่เห็นว่าท่านเป็นคน que จริงจังกับการทำงาน					
14	ท่านเป็นคน que ไม่ยอมเสียเวลาเพื่อฟังคนอื่นพูดเพื่อเจ้อ					
15	ถ้าท่านต้องฟังคนที่พูดไม่รู้จ้กจบ ท่านจะรู้สึกทนไม่ได้					
16	ท่านชอบทำงานที่ ท่านรับผิดชอบให้เสร็จก่อนกำหนดเวลา					
17	เมื่อท่านกำลังฟังคนพูดเรื่องไร้สาระ ท่านจะรู้สึกเบื่อและหาทางเลียงออกมา					
18	ท่านเป็นคน que ทำกิจกรรมต่างๆ ด้วยความรวดเร็ว ว่องไว					
19	เมื่อท่านต้องทำสิ่งต่าง ๆ ซ้ำซากท่านรู้สึกหงุดหงิด					
20	ท่านมีความกระตือรือร้นในการทำงาน					

ตอนที่ 3 แบบคัดกรองสุขภาพจิต ไทย จี เอช คิว 60 (Thai GHQ 60)

ผู้วิจัยใช้แบบคัดกรองสุขภาพจิต ไทย จี เอช คิว 60 (Thai GHQ 60) เป็นแบบคัดกรองสุขภาพจิตของ เดวิด โกลด์เบิร์ก และ พอล วิลเลียมส์ (David Goldberg and Paul Williams, 1988)

แปลเป็นไทยโดย นายแพทย์ธนา นิลชัยโกวิทย์ และคณะ (2539) ประกอบด้วยคำถาม 60 ข้อ เป็นแบบคัดกรองสุขภาพจิตเบื้องต้น ไม่สามารถวินิจฉัยโรคได้

คำชี้แจง สุขภาพโดยทั่วไปของท่านในระยะ 2-3 สัปดาห์ที่ผ่านมาเป็นอย่างไรบ้าง กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้ โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง () ที่ใกล้เคียงกับสภาพของท่านในปัจจุบัน หรือในช่วง 2 – 3 สัปดาห์ที่ผ่านมา โดยไม่รวมถึงปัญหาที่ท่านเคยมีในอดีต และกรุณาตอบคำถามทุกข้อในระยะที่ผ่านมา.....

- 1.) รู้สึกสบายและสุขภาพจิตดี
 () ดีกว่าปกติ () เหมือนปกติ () แย่กว่าปกติ () แย่กว่าปกติมาก
- 2.) รู้สึกต้องการยาบำรุงให้มีพลังวังชา
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 3.) รู้สึกท้อแท้และสุขภาพไม่ดี
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 4.) รู้สึกไม่สบาย
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 5.) เจ็บหรือปวดบริเวณศีรษะ
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 6.) รู้สึกตึงหรือคล้ายมีแรงกดที่ศีรษะ
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 7.) สามารถมีสมาธิจดจ่อกับสิ่งที่กำลังทำอยู่ได้
 () ดีกว่าปกติ () เหมือนปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
- 8.) รู้สึกกลัวว่าตนเองจะเป็นลมหมดสติไปในที่สาธารณะ
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 9.) มีอาการวูบร้อนหรือหนาว

- () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 10.) มีเหงื่อออกมาก
- () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 11.) ตื่นเช้ากว่าปกติและหลับต่อไม่ได้
- () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 12.) หลังจากตื่นนอนแล้ว รู้สึกนอนไม่เต็มอิ่ม
- () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 13.) รู้สึกเพลียมาก และไม่มีแรงแม้แต่จะกินอาหาร
- () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 14.) นอนไม่หลับเพราะกังวลใจ
- () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 15.) รู้สึกตื่นตัว และความคิดว่องไว
- () ดีกว่าปกติ () เหมือนปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
- 16.) รู้สึกมีกำลังวังชา
- () ดีกว่าปกติ () เหมือนปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
- 17.) เมื่อเข้านอน ใช้เวลานานกว่าจะหลับได้
- () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 18.) ไม่สามารถหลับได้สนิทหลังจากนอนหลับแล้ว
- () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 19.) ผื่นไม่ดีหรือน้ำกัลว
- () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 20.) มีอาการกระสับกระส่าย หลับไม่สนิท
- () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 21.) หายอะไรทำ และทำให้ตนเองไม่มีเวลาว่างได้
- () มากกว่าปกติ () เหมือนปกติ () ค่อนข้างน้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
- 22.) ทำอะไรช้ากว่าปกติ
- () เร็วกว่าปกติ () เหมือนปกติ () ช้ากว่าปกติ () ช้ากว่าปกติมาก
- 23.) รู้สึกขาดความสนใจในกิจกรรมที่เคยทำตามปกติ
- () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 24.) ปล่อยปละละเลย ไม่สนใจรูปร่างหน้าตาของตนเอง

- () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 25.) พิจารณากับการแต่งเนื้อแต่งตัวน้อยลง
() พิจารณามากกว่าปกติ () เท่าๆ ปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
- 26.) ออกไปนอกบ้านบ่อยเท่าที่เคย
() มากกว่าปกติ () เท่าปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
- 27.) จัดการกับสิ่งต่าง ๆ ได้ดีพอ ๆ กับคนส่วนใหญ่ที่อยู่ในสภาพเดียวกันกับท่าน
() ดีกว่ามาก () ดีพอ ๆ กัน () ค่อนข้างน้อยกว่า () น้อยกว่ามาก
- 28.) รู้สึกว่าโดยทั่วไปแล้วทำอะไร ๆ ได้ดี
() ดีกว่าปกติ () เหมือนปกติ () ดีน้อยกว่า () น้อยกว่ามากปกติมาก
- 29.) ไปทำงานหรือทำงานบ้านสาย
() ไม่สายเลย () ไม่สายกว่าปกติ () ค่อนข้างสายกว่าปกติ () สายกว่าปกติมาก
- 30.) พอใจกับการที่ทำงานลุล่วงไป
() มากกว่าปกติ () พอๆ กับตามปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
- 31.) สามารถมีความรู้สึกรักและอบอุ่นต่อคนใกล้ชิดได้
() ดีกว่าปกติ () เท่าปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
- 32.) รู้สึกว่าสามารถเข้ากับคนอื่นได้ง่าย
() ดีกว่าปกติ () เท่าปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่ามาก
- 33.) ใช้เวลาคุยเล่นกับคนอื่นมาก
() ใช้เวลามากกว่าปกติ () เท่าปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่ามาก
- 34.) รู้สึกกลัวที่จะพูดอะไรออกไปต่อหน้าคนอื่น เพราะเกรงจะทำให้ตนเองดูโง่
() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 35.) รู้สึกว่าได้ทำตัวให้เป็นประโยชน์ในเรื่องต่าง ๆ
() มากกว่าปกติ () เหมือนปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
- 36.) รู้สึกว่าสามารถตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ได้
() มากกว่าปกติ () เหมือนปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
- 37.) รู้สึกว่าตนเองไม่สามารถที่จะเริ่มทำอะไรได้เลย
() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 38.) จะทำอะไรก็รู้สึกหวาดกลัวไปหมด
() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 39.) รู้สึกตึงเครียดอยู่ตลอดเวลา

- () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 40.) รู้สึกว่าไม่สามารถที่จะเอาชนะความลำบากต่างๆ ได้
- () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 41.) รู้สึกว่าชีวิตต้องดิ้นรนอยู่ตลอดเวลา
- () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 42.) สามารถมีความสุขกับกิจกรรมในชีวิตประจำวันตามปกติได้
- () มากกว่าปกติ () เหมือนปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
- 43.) มองอะไรเครื่องเครียดไปหมด
- () มากกว่าปกติ () เหมือนปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
- 44.) รู้สึกหงุดหงิด อารมณ์ไม่ดี
- () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 45.) รู้สึกกลัว หรือตกใจโดยไม่มีเหตุผลสมควร
- () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 46.) สามารถที่จะเผชิญหน้ากับปัญหาต่างๆ ของตนเองได้
- () ดีกว่าปกติ () เหมือนปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
- 47.) รู้สึกเรื่องต่างๆ ทับถมจนรับไม่ไหว
- () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 48.) มีความรู้สึกว่าคนรอบข้างจับตามองคุณอยู่
- () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 49.) รู้สึกไม่มีความสุข และเศร้าหมอง
- () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 50.) รู้สึกเสียความมั่นใจในตนเองไป
- () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 51.) คิดว่าตนเองเป็นคนไร้ค่า
- () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 52.) รู้สึกว่าชีวิตนี้หมดหวังโดยสิ้นเชิง
- () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 53.) รู้สึกมีความหวังในอนาคตของตนเอง
- () มากกว่าปกติ () เท่าปกติ () น้อยกว่าปกติ () มีความหวังน้อยมาก
- 54.) รู้สึกมีความสุขตามสมควร เมื่อดูโดยรวม ๆ

- () มากกว่าปกติ () เท่า ๆ ปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
- 55.) รู้สึกกังวลกระวนกระวาย และเครียดอยู่ตลอดเวลา
- () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 56.) รู้สึกไม่คุ้มค่าที่จะมีชีวิตอยู่ต่อไป
- () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 57.) คิดว่ามีความเป็นไปได้ที่จะอยากจบชีวิตตนเอง
- () ไม่อย่างแน่นอน () ไม่ คิดว่าเป็นอย่างนั้น () มีอยู่บ้างเหมือนกัน () มีแน่ๆ
- 58.) รู้สึกว่าบางครั้งทำอะไรไม่ได้เลย เพราะประสาทตึงเครียดมาก
- () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 59.) พบว่าตนเองรู้สึกอยากตายไปให้พ้น ๆ
- () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- 60.) พบว่ามีความรู้สึกที่อยากจะทำลายชีวิตตนเอง เข้ามาอยู่ในความคิดเสมอ ๆ
- () ไม่อย่างแน่นอน () ไม่ คิดว่าเป็นอย่างนั้น () มีอยู่บ้างเหมือนกัน () มีแน่ๆ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ให้ตรงกับสภาพเป็นจริงมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่จริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่จริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่จริงของท่านเพียงครั้งเดียว
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่จริงของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่จริงของท่านน้อยมากจนแทบจะไม่เกิดขึ้นเลยในตัวท่าน

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
		จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
	พฤติกรรมที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักศึกษา					
1	ผู้ปกครองคอยถามข้าพเจ้าเมื่อกลับบ้านค่ำ					
2	ผู้ปกครองให้กำลังใจเมื่อข้าพเจ้าทำกิจกรรมเหนื่อยๆ กลับบ้านมา					
3	ผู้ปกครองมักจะแสดงความรักและให้ความอบอุ่นแก่ข้าพเจ้าอย่างเป็น กันเอง					
4	ผู้ปกครองตั้งใจฟังเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่ข้าพเจ้าเล่าให้ฟัง เป็นประจำ					
5	ผู้ปกครองจะให้รางวัลแก่ข้าพเจ้าเมื่อข้าพเจ้าทำความดี					
6	ผู้ปกครองยอมรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า					
	พฤติกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติต่อผู้ปกครอง					
1	ข้าพเจ้ามักจะแสดงความรักอย่างเป็นกันเองกับผู้ปกครองของข้าพเจ้า					
2	ข้าพเจ้ากลับบ้านตรงเวลาตามที่ผู้ปกครองกำหนด					
3	ข้าพเจ้าทำกิจกรรมร่วมกับสมาชิกในครอบครัว					
4	ข้าพเจ้าขอความคิดเห็นในเรื่องกิจกรรมของวิทยาเขตฯ จากผู้ปกครอง อยู่เสมอ					
5	ข้าพเจ้าให้ความเคารพต่อผู้ปกครองทั้งต่อหน้าและลับหลัง					
6	ข้าพเจ้าช่วยเหลือที่บ้านด้วยการทำความสะอาดบ้านด้วยความเต็มใจ					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ให้ตรงกับสภาพเป็นจริงมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่จริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่จริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่จริงของท่านเพียงครึ่งเดียว
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่จริงของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่จริงของท่านน้อยมากจนแทบจะไม่เกิดขึ้นเลยในตัวท่าน

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
		จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
	พฤติกรรมที่อาจารย์ปฏิบัติต่อนักศึกษา					
1	อาจารย์ให้ความเป็นกันเองกับข้าพเจ้า					
2	อาจารย์รับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า					
3	อาจารย์ให้คำแนะนำแก่ข้าพเจ้าอย่างดีมาโดยตลอด					
4	อาจารย์มีเวลาให้ข้าพเจ้าเข้าพบเพื่อขอคำปรึกษา					
5	อาจารย์ตักเตือนทันทีเมื่อข้าพเจ้าทำผิด					
6	อาจารย์ให้ความรักกับนักศึกษาทุกคน					
7	อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน					
	พฤติกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติต่ออาจารย์					
1	ข้าพเจ้าตั้งใจฟังอาจารย์ในชั่วโมงเรียน					
2	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนอย่างเต็มความสามารถ					
3	ข้าพเจ้าซักถามอาจารย์ทุกครั้งเมื่อไม่เข้าใจ					
4	ข้าพเจ้าเต็มใจให้ความช่วยเหลืออาจารย์					

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
		จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
	พฤติกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติต่ออาจารย์					
5	ข้าพเจ้าให้ความเคารพอาจารย์ทุกท่าน					
6	ข้าพเจ้าใช้วาจาสุภาพไพเราะกับอาจารย์ทุกท่าน					
7	ข้าพเจ้าเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งของอาจารย์ทุกท่าน					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องให้ตรงกับสภาพเป็นจริงมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่จริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่จริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่จริงของท่านเพียงครั้งเดียว
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่จริงของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่จริงของท่านน้อยมากจนแทบจะไม่เกิดขึ้นเลยในตัวท่าน

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
		จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	ข้าพเจ้าแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนในห้องได้ทุกคน					
2	ข้าพเจ้าให้ความช่วยเหลือเพื่อนทุกอย่างเมื่อเพื่อนขอร้องมาในหลายๆ เรื่อง					
3	ข้าพเจ้าเป็นห่วงเพื่อนที่ทำกิจกรรมร่วมกับข้าพเจ้าเสมอ					

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
		จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
4	ข้าพเจ้ามีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน ๆ ทุกคน					
5	ข้าพเจ้าร่วมทำกิจกรรมกับเพื่อน ๆ ได้ทุกกลุ่ม					
6	ข้าพเจ้ามีความสามัคคีกันในการร่วมทำกิจกรรม					
7	ข้าพเจ้าร่วมทำงานกับเพื่อนได้ดีทุกคน					
8	ขณะทำงาน ข้าพเจ้าไม่พอใจมากเมื่อเพื่อนมีความคิดเห็นขัดแย้งกับข้าพเจ้า					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามบรรยากาศในการเข้าร่วมกิจกรรม

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ให้

ตรงกับสภาพเป็นจริงมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่จริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่จริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่จริงของท่านเพียงครึ่งเดียว
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่จริงของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่จริงของท่านน้อยมากจนแทบจะไม่เกิดขึ้นเลยในตัวท่าน

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
		จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	อุปกรณ์ในการทำกิจกรรมมีน้อยมาก					
2	ผู้เข้าร่วมทำกิจกรรมมาประชุมไม่พร้อมเพรียงกัน					
3	สถานที่จัดกิจกรรมร่มรื่น เย็นสบาย					
4	สถานที่จัดกิจกรรมอยู่ในที่กว้างมาก จึงจำเป็นต้องใช้เสียงดังมาก					
5	อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการทำกิจกรรม มีไม่พอกับจำนวนนักศึกษา					
6	วัสดุครุภัณฑ์ที่อำนวยความสะดวกให้นักศึกษานำมาใช้ในการทำกิจกรรม บางชิ้นก็ชำรุด					
7	วิทยาเขตไม่ได้จัดให้มีสถานที่สำหรับการจัดกิจกรรมนักศึกษาอย่างเพียงพอ					

ตอนที่ 8 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ให้ตรงกับสภาพเป็นจริงมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่จริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่จริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่จริงของท่านเพียงครึ่งเดียว
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่จริงของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่จริงของท่านน้อยมากจนแทบจะไม่เกิดขึ้นเลยในตัวท่าน

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
		จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
	การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ทำให้					
1	ข้าพเจ้าต้องเสียค่าใช้จ่ายในการทำกิจกรรม					
2	ข้าพเจ้าเป็นผู้มีระเบียบและหลักเกณฑ์ในการทำงานดีขึ้น					
3	มีประสบการณ์ มีความสามารถที่จะแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้					
4	ความยากลำบาก และเหน็ดเหนื่อย					
5	การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาทำให้รู้จักเพื่อนมากขึ้น					
6	การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาทำให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ					
7	สนุกสนาน มีความเป็นผู้นำ กล้าแสดงออกได้อย่างเต็มที่					
8	พัฒนาความสามารถ และเกิดการเรียนรู้ในสิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ					
9	มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลขึ้น					
10	มีโอกาสในการเป็นตัวแทนของกลุ่มในการทำงานในครั้งนี้ด้วย					

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวจันทิมา จันทรศักดิ์
วัน เดือน ปีเกิด	5 กุมภาพันธ์ 2498
สถานที่เกิด	จังหวัดสมุทรสาคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	229 โชคชัย 2 ลาดพร้าว 96 วังทองหลาง บางกะปิ กรุงเทพมหานคร โทร 0 – 2514 - 2996
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ 1 ระดับ 5
สถานที่ทำงาน	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพมหานคร 10120 โทร 0 – 2286 - 3300 ต้อ 1009
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2518	ปวช. (การเลขานุการ) จากวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี
พ.ศ.2533	คบ. (บริหารการศึกษา) จากสถาบันราชภัฏสวนดุสิต
พ.ศ.2547	กศ. ม.(จิตวิทยาการศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ